

ئەفسانەى چىاي ئاگرى

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسیار: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

یه‌شار که‌مال

ئەفسانە‌ی چ‌پ‌ای ئا‌گری

شو‌کور مسته‌فا

له‌ تور‌کی‌یه‌وه‌ کردوویه‌تی به‌‌کردی

ناوی کتیب: ئه‌فسانه‌ی چپای ئاگری
نووسینی: یه‌شار که‌مال
وه‌رگی‌رانی له‌ تورکییه‌وه: شوکور مسته‌فا
بلاوکراره‌ی ئاراس- ژماره: ۹۶۰
ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کرهم
به‌رگ: مه‌ریه‌م موته‌قییان
چاپی دووهم، هه‌ولیر - ۲۰۱۰
له‌ به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتیی‌ه‌کان له‌ هه‌ولیر ژماره ۱۷۵ ی
سالی ۲۰۱۰ ی دراوه‌تی

چهند وشه‌یه‌ک له‌بارهی نووسه‌ره‌وه

یه‌شار که‌مال‌ئو نووسه‌ره‌یه که هونه‌ره‌که‌ی، بیروباوه‌ری سیاسی، خامه‌که‌ی، و خودی خوئی له بوته‌یه‌کدا توندووته‌وه. هه‌ر که ناوی دپته‌گورچی‌ئمانه هه‌موو تیکرا به بیردا دین. ئه‌و به‌ره‌مانه‌ی که سه‌ر به‌م بیروباوه‌رانه‌ن هه‌مووی له ماوه‌ی ۱۵ سالی نیوان ۱۹۵۹ و ۱۹۷۴ دا نووسین و بلاووننه‌وه. سه‌رله‌به‌ری به‌ره‌مه‌کانی بگری، ده‌بینی ئه‌وه‌ی که له هه‌موویان رۆژانه‌تر و ئه‌م‌رۆ ده‌خوینییه‌وه ساره له بیرت ده‌چیته‌وه و کامیان هه‌ره‌ بابته‌ی ده‌موده‌ست و سه‌رپدین، راسته‌قینه‌ی هه‌ره‌ گشتی و هه‌ره‌ بنه‌ماییی لئ ده‌رژئ. چاکه‌یه‌کی به‌رده‌وام، جوانی، راستی په‌روه‌ری، خزمه‌ت دۆستی، پیشه‌نگایه‌تییه‌کی لئ ده‌چکین که قه‌ت کۆن نابن و وشکاوه‌ینان به‌ خووه‌ نابین.

یه‌شار که‌مال که ملی بابته‌ی ده‌گری و په‌یتا په‌یتا هه‌ر ئه‌و بابته‌ دوو گاسنه و سئ گاسنه ده‌کاته‌وه و له کوتانه‌وه و دوویاتکرده‌وه‌ی هه‌چ نا‌پرینگیته‌وه، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه سه‌رنج‌مان بو شتیکی راسته‌قینه‌ی ژیانیکی گرنگ رابکیشی و له‌گه‌ل سه‌ر و سیمای زه‌ق و زۆبی هه‌لکه‌وتدا بی په‌نا و په‌رده به‌ره‌وروو ببینه‌وه. ئه‌گه‌ر پیشه‌کی بیر بکه‌ینه‌وه، بلین: «دیسان کوپرانه ملی له فالانه‌ بابته‌ نا و ده‌ستی به‌ بیلته‌پ کرد» و ته‌نانه‌ت به‌ که‌میشی بزاین و به‌سه‌ریدا تئ په‌رین، پیاو بیه‌وی و نه‌یه‌وی په‌وت و رۆی رووداوان به‌ره‌و ئه‌و بابته‌ی ده‌با.

یه‌شار که‌مال زۆری نووسینه‌کانی با ۱۵ سال له‌مه‌وه پیشیش نووسرا‌بن، کامیان ده‌خوینییه‌وه، هه‌ر ده‌لئی بو ئه‌م‌رۆ نووسراوه و کئ ده‌زانی بو چهندین سالی دیکه‌ش، هه‌ر تازه و ته‌روبر و که‌لله‌ته‌زین و دل‌ره‌ق هه‌ژین نابئ.

یہ شار کہ مال بابہ تان زور دہ کو تیتہ وہ، بہ لام ہیئند وہ ستایانہ و نووسہ رانہ یان دوویات دہ کاتہ وہ و دہ کو تیتہ وہ، پیاو بہ سانایی ناچیتہ وہ سہر ئہ وہی پیشووی. مہ بہ ستیش بیرو بروا لہ می شکدا چہ سپاندن و جووتکردن و پەرچینکردنہ. یا کاریکی وات تئ دہ کا، وات شہ قفل دہ کا، کیلہ پئی ئہ و توت بؤ دادہ نئ کہ بابہ تہ کیت - بشتہ وئ - قہت لہ بیر نہ چیتہ وہ و شہ قلی بہ ہیچ کویر نہ بیتہ وہ. ئہ مہش لہ وہ وہ سہری ہلداوہ کہ نووسہر لہ ناو ژیانئ بابہ تہ کہ دا جیگای خوئی گرتوہ و لئی نامۆ نییہ و سہر تاپای لہ خومخانہی ئہ و ژیانہ ہلکیشاوہ. قہت تووشی لہ بلندیہ وہ تہ ماشاگردن، سہرچلانہ بیرکردنہ وہ، کوتوپر بریاردان، سانایی، وشکہ پەنددادان ناییت و نایہی.

یہ شار کہ مال نہ بہ و نیازہی کہ لہ پشت ہونہری چیرۆکنووسی و شہ خسییہ تی ہونہرمہ ندانہ و ناوبانگ و شورہ تہ وہ کہ تہ نانہت ہرہ خہ نیم و دوژمنہ کانیشی سہری لہ بہر دادہ نہ وین، دہنووسی و نہش فیزی نووسہری بہ فیز لئ دہدا و نہش لافی پالہ وانیتی و گوئی ہہ موو دہودہ وانئ بردنہ وہیہ ک لئ دہدا. ئہ وہ دہنووسی بروای پیبہ تی.

لہ پیشہ کی کتیبی (بالدہ کی توز)
خوئی نیو ہہ نگوینہ کہ وہ وەرگیراوه

گۆلۈك بەسەر دوندى چىيى ئاگرىيەۋەيە چوار ھەزار و دووسەت مەتر بلىندە. نىۋى گۆلى كووپەيە، ھەر ھىندە شويىن جۆخىنۈك دەبى، تا بلىتى قوۋلە. گۆل نىيە بىرىكە بۆ خۆى. بەردى سوورى لووسى بىرىقەدار، رىك رۇد تىژ ۋەكو دەمى تىغ و سىكارد بە ھەر چوار نكالىدا زەق و زۇپ، دەنە دەنە، شمش شمش ھەلزەقىون. خاكىكى نەرمى مس رەنگ لە بەردەكانەۋە دارنىۋەتە خواری و رچە رچە و رەگ رەگ توۋلەپى بارىك بەرەۋ گەروۋى گۆلەكە دەكشىن و تا چاۋ ھەتەر دەكا ھەردى و بارىكتەر دەبنەۋە. جى جى ناسكە ھەرىزى سەۋز لەسەر ئەۋ خاكە سووركەنە مس رەنگە پوۋاۋە، ئەنجا لە پاشان شىنايى گۆلەكە دەست پى دەكا بەلام لە ھىچ شىنايىكە ناچى. ھىچ شىنايىكە لە كوۋن ئەم شىنايىيە نىيە. شىنۈكى ئاسمانى تىرى نەرمى مەخمەلىيە.

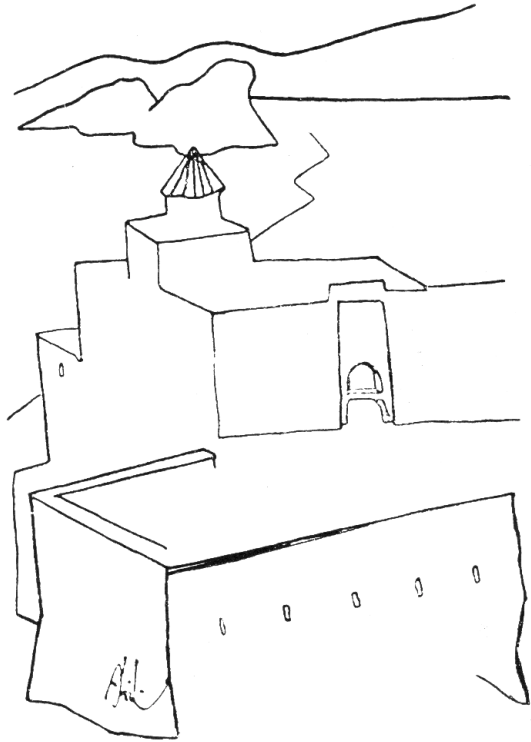
ھەموو سالى كە بەھار لەگەل بەفر چوۋنەۋەدا چاۋ ھەلدىنى و نەۋرۇزىكى بە شان و شكۆ و پى ھەيت و ھووت لە چىيى ئاگرى دەتەقىتەۋە. دەۋرۋەرى گۆلەكە، جۆگەتى بارىك، پى دەبن لە گۈلىكى كورتنەنە و تىژ، رەنگيان تا خەيال بىرگا گەش و پوۋنە. كاميان لە ھەموۋان چكۆلەترە، شىن، سوور، زەرد، مۆر ھەر يەكە لە رەنگى خۆى دەنۈنى، لە دەۋرۋە دەلىتى تىشكى رەنگە و دەچرىسكىنەۋە. بۇنىان زۆر تفت و تىژە. بۆن و بەرامەپەكى ھىند تىژ لە نىۋو گۆلەكە و خۆلە سوورەى مس رەنگ دى ئىدى بە جارى پىۋا گىژ و مەست دەكا.

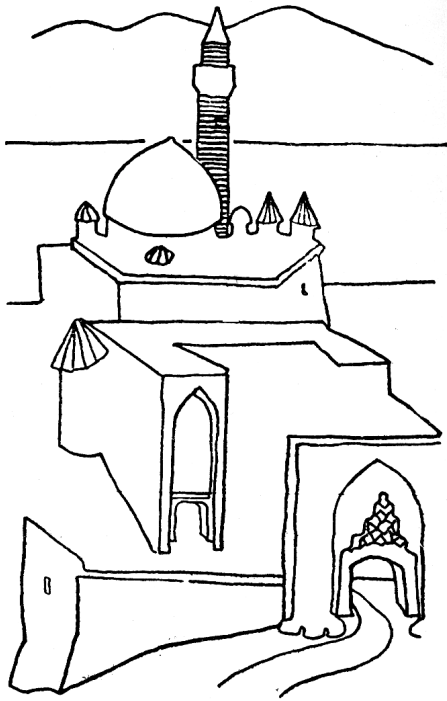
شوانه كان له سهر گۆلى كوويه، له چيائى ئاگرى بلوئير
دهژمنن

ھەر كە بەھار لە چىپاي چاۋ ھەلدىنى شوانە چاۋ رەشە جوانە پرخەمە
 تىكسىمراۋە قامك دريژ و بارىكەكانى چىپاي ئاگرىش لەگەل گوليلكان، لەگەل
 بۆنى تيژ، لەگەل رەنگان، لەگەل خاكى مس رەنگدا بلوئىرەكانيان ھەلگەرن و
 دىنە سەر گۆلى كووپە. لەو بن زنارە سوورانەدا لەسەر ئەو خۆلە مس رەنگە،
 لەسەر سىنگى ئەو بەھارە ھەزار سالانەيە كەپەنكەكانيان رادەخەن و بە چوار
 دەورى گۆلەكەدا چوار مشقى لىي دادەنیشن، بەر لە خۆركەوتن لە ژيەر
 ئەستىرە خەرمانكراۋەكانى ئاگرىدا كە ھەميشە كۆپە كۆپ دەسووتىن،
 بلوئىرەكانيان لەبەر پشتىنيان دەردىن و دەست بە بلوئىرلەيدان دەكەن و تا رۆژ
 ئاۋا دەبى توورەيى ھەزاران سالى ئاگرى ھەلگەلپىژن. لە زەرەپەردا مەلىكى
 چكۆلەى سىپى ۋەكو بەفر بەسەر گۆلەكەدا دەست بە فرين دەكا. بەلندەيەكى
 بەلەبارىكەى دريژكۆلەيە، ھەر دەلىي پەرسىلكەيە، زۆر خىرا و تيژ دى و
 دەچى، پەيتا پەيتا ئالغەى دريژ دريژ و سىپى دەكىشى، ئىدى ھەر ئالغەى
 سىپىيە و تال تال دەكەونە نىو شىنايىي گۆلەكەۋە، ئەوجا، كە بە تەۋاۋى رۆژ
 ئاۋا دەبى بلوئىرەنەكان دەست لە بلوئىرلەيدان ھەلگەرن و بلوئىرەكانيان لەبەر
 پشتىنيان رادەكەنەۋە ھەلگەستەن. مەلەكەش، لەو دەمى بە ھەموو ھىز و
 گورپىكەۋە، ۋەكو تىرشقە دىتە خوارى و شابالىكى سى جاران لە شىنايىي
 ئاۋى گۆلەكە ۋەردەدا و بۆى ھەلگەستىتەۋە و لى دەدا دەروا، لە چاۋ ون دەبى.
 شوانەكانىش لە پاش ۋى يەكە يەكە و دوو دوو لىك ھەلگەلپىژن و لەگەل
 تارىكايدا تىكەل دەبن و دەروژن.

کوشک و سہراکھی

مہمموویدخان

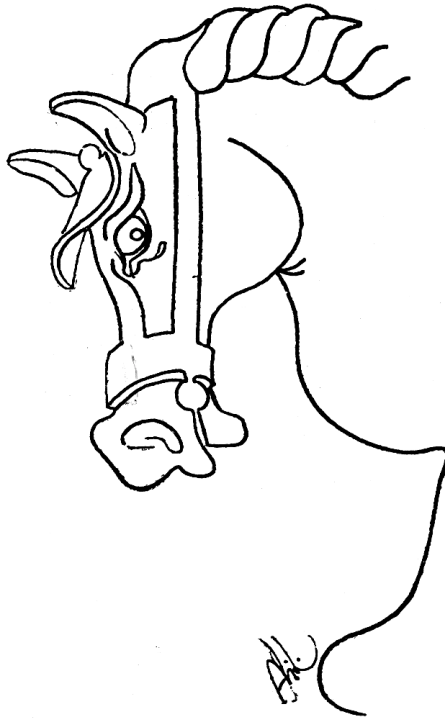
له دوینى ئیوارپوه نئسپىكى كوئیت له بهر دهرکهى مالى ئهحمده وهستا بوو. ملى دريژ کردبوو، دهنگوت به کونه لووته ههراوهکانى بۆن به تهختهى دهرکهوه دهکا. له پيشدا سوڤىي ردين سپى نئسپهکهى ديت، نئسپهکه زينىكى چهرکهسيبانهى زيودوزى لى کرابوو. زهنگولهکەشى هه زيودوز بوو. سوڤى به کۆمه کۆم له نئسپهکهى نيزىک بووهوه، له ولاره قهدهرى تىي راما. دهسته رهشمهکهى سورمههۆن بوو و به کهلپوسه زيړه سهدهف کوتهکهوهى بهسترابوو. نهرمه زينىكى چاک گيردراو بهسه ههردوو لاتهرکيدا کشابوو. وينهيهكى لهميژينهى زور کۆنى رۆژ، لهوه دهچوو هى سهردهمانى زور زوو بى، لهسه ههردوو ديوى نهرمه زينهکه نهخش کرابوو. رهنكى ترنجيهكى تير بوو، وينهى داريكى بلدى ژيانيش له پشت وينهى رۆژهکهوه، سهوز سهوز، بهرهو ئاسمان ههلاچوو بوو. سوڤى نهم رۆژهى، نهم دارهى له شوينى ديتبوو. خيال برديهوه. نهم وينه و نهخش و دروشمانه وئ دهچوو هى هۆزىكى بهناوبانگ و تيرهيهكى گرينگ بى. سوڤى نهختى سلهميهوه و شلهژا. بگره توژيكيش ترسى رى نيشت و لهولاره رهق راوهستا: دهبى نهم بهناوبانگه كى بى، نهم ميوانه گورهيه له كوئوه هاتبى؟ وينهى دروشمهکهى له ميشکيدا دينا و دهبرد، ههچهندى دهکرد و دهکوشا نهيدهزانى بيباهتوه سهه فلانه هۆز، يا فيساره بهگ و پاشا و هيچ سههه و دهرهى لى دهرنهدهکرد، تا پترى بير لى دهکردوه هيندهى ديكهى سام رى دنيشت. نهم جوړه دروشمانهى پى شووم و بهدووم بوو. پى و قهدهميان به خير نهبوون و به ترسهوه دههاتن و به ترسهوه دهرپيشتن. لهوه ههريمانهدا کهسى وا نهبوو نئسپ بهو رهنهگه برازينيتهوه وپراى نهوهش سوڤى دروشمى ههموو هۆز و تيرهکانى نهوه ههريمانهى به چاكي دناسيهيهوه و هيچيانى لى نامۆ نهبوو.

به‌هار بوو. به‌فری چپای ئاگری رووی له چوونه‌وه بوو. له خواری، لووتکه و ترۆپکی ره‌ومز و زناران زه‌ق و زۆپ به‌دیار که‌وتبوون. گولیلکی زهردی نیو به‌فران سه‌ریان ده‌رینابوو. له دووره‌وه قوئینگ دوا به‌دوای یه‌ک، پۆل پۆل ریزیان به‌ستبوو و تی ده‌په‌رین، به‌ره‌و گۆلی وان ده‌چوون. ئەحمه‌د ئاگای له هیچ نه‌بوو، به‌و تاریک و پروونه له ژووره‌وه ده‌نگی بلویر ده‌هات،... سوؤفی ئەم ئاوازه بلویره‌ی له پیشوونانه‌وه زۆر بیستبوو. سوئتان ئاغای باپیری ئەحمه‌دیش هه‌ر به‌و ئاوازه بلویره‌ی ده‌ژهنی، په‌سوولی باویشی هه‌ر وای ده‌ژهنی. تا ئیستا بلویره‌یه‌کی دیکه‌ی وا، مه‌گه‌ر سوؤفی، له هیچ بنه‌ماله‌یه‌کی ئاگریدا، له‌سه‌ر رووی زه‌وی نه‌هاتبوو هه‌ر ئه‌و دنیا‌یه، چونکه سوؤفی به‌ناوبانگترین بلویره‌نی رۆژه‌لآت و قه‌فقاس و ئیران و تووران بوو.

سوؤفی که‌می له ئەسه‌پکه‌ نێزیکتر بووه‌وه، نو‌رپیه دروشمه‌که. ئەسه‌پی تاین وای گوئ بۆ ده‌نگی بلویره‌که راداشتبوو، ده‌نگوت گوئی لی گرتوو. ئەحمه‌د گۆرانیه‌ک، تووره‌یه‌ی چپای ئاگری ده‌ژهنی. ئەم گۆرانیه‌ش ته‌نیا سوؤفی فێری بلویره‌نه‌انی کردبوون.

ئەسه‌پکه‌ ملی زۆر جوان بۆ ده‌نگه‌که درێژ کرد. سوؤفی له‌میژبوو ئەو داستانه‌ی نه‌ژه‌نیبوو، نه‌یه‌یستبوو. له دلی خویدا ده‌یگوت چپایه‌کی وا گه‌وره و گران چۆن له ده‌نگ و ناله‌ی بلویره‌یکدا هیند تووره‌ ده‌بی و به‌و په‌نگه دلی گری ده‌گرئ، ئیدی هه‌روا به‌ سه‌رسامیه‌وه بیری ده‌کرده‌وه.

ده‌یگوت: چ له مرۆف بلیمه‌تتره، به‌راستی ئەقل بری پی ناکا. تۆ ته‌ماشه، ته‌ماشای چپایه‌کی وا گه‌وره و زه‌لام له کونی بلویره‌یکه هینده ته‌سک و باریکه‌وه ده‌ر ده‌په‌رینئ. ئەم مرۆفانه جله‌وی ئەقل و هۆش به‌ره‌و هه‌موو شتی شو‌ر ده‌که‌ن، له سه‌ری فرینی شه‌هین و باز ده‌گه‌ن، په‌ی به‌ په‌نامی هه‌له‌په‌ی ژیان و شارستانیه‌تی میروو ده‌به‌ن، مه‌ته‌لی مانگ و رۆژ هه‌لاتن و ئاوابوون هه‌له‌دین. سه‌ری مردن و ژیانیش ئاشکرا ده‌که‌ن، په‌رده له رووی هه‌موو شتی هه‌له‌مالن، ئەقلیان بر به‌ تاریکی و رووناکی ده‌کا، بیریان بۆ هه‌موو شتی ده‌چئ، به‌لام ته‌نیا له‌گه‌ل مرۆفدا هیچیان پی ناکرئ و ئەقلیان به‌ هیچ سه‌ریدا

راوهستانی ئهسپهکه له بهر ده رکه ی مائی ئهحمه د

ناشکئی و ناگه نه راز و نیازی دئی.

چپای گۆرین لهو دهنگ و نالهی بلویره دا وهرهوت که وتبوو، رتی دهکرد، هه لدر، تله به فر، هه رس، شهوی سامال، ستیر و پتور دته قینه وه، مانگه شهو دته قیبه وه، چپا به هه موو رک و تووریه ییبه کیه وه هه نگاوی هه راو و به رینی هه لدرناوه. ناگری وه کو دتوکی زه به لاه ئاره قه ی رهش و شینی دهرده دا، هه ناسه برکیی بوو. سوئی له ناخی ناخه وه گوئی له هه ناسه ی ناگری بوو، زۆر له دوور را، به رهو ناوهندی دنیا پشوو به گرم و هوپک دهر دا. ئه حمه د هیزه نی، هه ناسه ی ناگری، تووریه یی ناگری تا دههات پتری به ره دهستاند. ئه وه ده می سوئی ش گوئی به خاکی پر گرم و هوپی چپاوه دنه. چپا هیزه ی دیکه تووره ده بوو، پشووی سوار ده بوو، هه ناسه ی قول ده بووه وه، جارێ شاخی ده کرد، جارێ بالی ده کرد ئه و جا هه پروون هه پروون ده بوو و به هه موو تووریه یی و رک و کیش و گرانییه کیه وه به سه ر دنیا دا ده قوپا و پۆ ده چوو. پاشان خاموشییه ک دنیا ی داده گرت، هه موو شتی بی سه ره به ر و بوئ و به تال، چپای ناگری سه ری خوئی هه لده گرت و له دنیا ی ئیمه ده کشایه وه. گورگ و په له وه ر و مروی له گه ل خوئی هه لده گرت، ستیر و مانگ و رۆژ، با و زریان، به فر و باران، گول و گولیلکانی له گه ل خوئی هه لده گرت و ده ببردن و ئه و دنیا یه ی به بوئ و به تالی به جی ده هیشته. ره وه مامزی زیری کفتی پر دهشت و ده رانی له گه ل خوئی ده برد و ده رویشته. بوئشایی و خاموشی له نیو دهنگی بلویره که دا ده مه یی و قه تیس ده ما.

له پاشان دنیا به هه موو گول و گولیلکانه وه، به ستیره وه، به بۆن و به راهه یانه وه، به رووباری روونی پر سووره ماسیه وه، به چول و دهشتی پر ئاسک و مامزانه وه، له نکاو، له پیش چاوی سوئی پشکووت و خه ملی. ئه سه په که ی پیش ده می گۆرا. رۆژی سه ر نه رمه زینه که ی وه گه شه که وت و چریسکایه وه، داری ژیان گه لای وه ری و گولی کرد.

بلویر پشوویک کر بوو. رۆژیش له پشت لووتکه ی ناگریه وه شابالکی وه کو قاشی سوور دهر خستبوو.

سۆڤى بە خۇدا ھاتەو، جارى نۆرىيە دەرکەى. ئەسپەكەش سەرى ھەلبېرى،
بە چاۋە درشت و خەمگىنەكانى تەماشايەكى سۆڤىيى کرد. سۆڤى ترسپىكى
بى سەرو شوپىنى رى نىشت، قىژاندى.

«ئەحمەد ، ئەحمەد».

ئەحمەد دەنگى سۆڤىيى ناسىيەو، بەرەو دەرکە ھات، دەرکەى لى ۋەکرد،
گوتى:

«فەرموۋ خالە».

ئەحمەد ھەر كە ئەسپەكەى دىت، پىشان شلەزا، ئىنجا سەپىرپىكى ئەسپەكە
و سەپىرپىكى سۆڤىيى کرد.

سۆڤى پىرسى:

«مىوانەكەت كىتپە ئەحمەد، بەخىر بى و خىر و بىرى بە پىوھ بى».

ئەحمەد ۋەلامى داۋە، گوتى:

«مىوانم نىيە».

ئەوجا ھەردوۋىكىان تەماشايەكى ئەسپەكەيان کرد.

ئەسپەكە لە دەرکە دوورکەوتەو، جارىكى بە دەورى مالىدا خولاولە، ھات
دىسان لەبەر دەرکە ۋەستا. ئەسپىكى دىژ بوو، گوتى قوت کردبووۋە. سەرى
بلىد کرد، ۋەكو بىيەۋى بچىلىنى ... بەلام نەبچىلاندى...

مالى ئەحمەد لە بنارى رەۋەزىكدا بوو. چوار دەورى بە بەردى سوورى
نەتاشراۋ شوورە كرابوو. دەرکەى گەرەبوو، تەنبا يەك پەنجەرەى پىوھ بوو.
سۆڤى بىرى كىردەو. ئەحمەدپىش بىرى كىردەو.

سۆڤى گوتى:

«ئەم ئەسپە بەشى تۆيە».

ئەحمەد گوتى:

«راستە، مادام ھاتوۋە لەبەر دەرکەم ۋەستاۋە، ديارە بەشى منە بەلام دەبى

ئى كى بى؟».

سۆڧى گوتى:

«دروشمى خۆى به نەرمە زىنەكەوۋەيەتى. چاوم رەشكە و پەيشكە دەكا، وئ دەچى دروشمى شوئىنىك، ئى سەردەمانىك، ئى بنە و بنەچەكىكى زۆر كۆن بى. ھەبى و نەبى دروشمى شوئىنىكى بەدوم و شووم و ترسناكە. بەلام ئى ھەر كەسنىك بى با بى، ئەم ئەسپە ئى تۆيە، خوا بە ديارى بۆى ناردوويە بەر دەرکەى».

ئەحمەد گوتى:

خۆشبيە، شووم و بەلايە؟

ئەو سىبەر و تارمايىيەى لە پروى ئەحمەد نىشت سۆڧىش خويندەيەو:

ئى ھەر كەسنىك بى با بى، ئەم ئەسپە ئى تۆيە، بەلام چاوم رەشكە و پيشكە دەكا، پىتم وايە دروشمەكەى ئى سەردەمانىكى زۆر كۆنە. وپراى ئەوھش ئەسپى بە رەخت و سىنەبەند و زىنى وا ئى ئەم و ئەو نەبوو.

سۆڧى گوتى:

«زۆرى بىر لى مەكەو، ئەسپەكە ببە لەو پىگايەى خوارى بەرەللى كە و بگەرپۆ، ئەگەر گەراو بەردەرکەت، جارىكى دىكەشى ببە رەھاي كە و سى جارانى ئەو كارە دووپات كەو، نەخىر ھەر گەراو بەردەرکەى مالت، ئەو ئى خۆتە، جا خوا دەيكرد خواوئ ئەسپ بەگ دەبوو، پاشا دەبوو، پادشاي عوسمانلى، شاي عەجەم دەبوو، رۆستەمى زال دەبوو، ئەگەر سەرت لە رى داوۋە ئەم ئەسپە نەدەى. وە ناشى دەين.

پۆژھەلات، ھەورى زىركفت، گەوالە گەوالە لىك ھەلبىران. بەفر و بەستەلەكان، تەم و مژى رووناكىيەكى پرىشنگداريان رى نىشت. ئەحمەد ئەسپەكەى گرت، ئەسپ دەساژۆ بوو، سواری بوو، بەرەخوار ئاژواى، لەوى رەھاي كرد و گەراو.

بەلام كە گەراو، چىى بىنى؟ ئەسپەكە جوان و زەرىف لە كن سۆڧى

وہستابوو، خۆلاسه ئەو کارەى سى جاران دووپات کرەوہ.

ئەحمەد گوتى:

«خالە، چارەنووس ھەر دەبى بىتە دى».

ھەر چۆنى بى رۆژى خواھن ئەسپ لە ئەسپى خۆى دەگەرى و لىنى دەپرسىتەوہ. جا ھەر كەسى دەبى ببى. خۆ ئەحمەد ئەگەر سەرى داوہ ئەسپەكە ناداتەوہ.

ئەسپى كىشايە سەر ئاخوڤ. شادىش بوو و دەشترسا. لەوہتى خۆى ناسىبووہوہ ئەسپى وا جوانى نەدیتبوو.

سۆفى بە خۆشى خۆشى گوتى:

«تەقا خواھن ئەسپ شىر ھەرام بوو پى لى لە كەوشى كردين: ئىلان و بىلان ئەسپى خۆم دەوتەوہ، خۆ ئەوہ بى سى و دوو دەقەومى و ئاگرىش ھەر ھىندە سەرى گەرم بوو، بە گز ھەموو دنيادا دەچى و ھەنگى نىرم دەوى لە راستى بلى لەل ...»

ئەحمەد ھەلى داى:

«بە گزىدا دەچى و پترىش».

ئەوانى كە لە پىش ھەمووان بە كەين و بەينى ئەسپى كەحىلەيان زانى خەلكى گوندەكان بوون. ھەموو ھاتن ئەسپەكەيان دىت. پىشان گوندە نىزىكەكان، ئەوجا دەوروبەرى ئاگرى پى ھەسىيان. ھەموو ھاتن دىتيان. لە ماوہىەكى كورتدا نىويانكى ئەسپەكە بە ئىران و تووراندا بلاووبوہوہ.

ھەر كەسە لە بارەى ئەم بازەى كە بەسەر ئەحمەدەوہ نىشتىبووہوہ سەدەقى خۆى لى دەدا، يەكى بە خىرى لىك دەداوہ، يەكى بە شەرى.

پاشان لە پىدەشتەكانى خواری، لە قەرە كلىسە و گىھادىن و ئىغدىرەوہ ئاغا و بەگ و گەورەى كوردان بىستىانەوہ. ھەموو بۆ دىتنى ئەسپەكە ھاتن و ئىرەبىيان بە بەختى ئەحمەد دەھاتەوہ.

ماوہىەكى دوور و درىژى خاياند كەس بە سەر و سۆراخى ئەسپەكەوہ

نه هات و خاوهنی ئاشکرا نه بوو.

ئهممه سواری ئهسپى خوئى ده بوو، له گهه دهسته بىرا و هاوا لانیدا به رهو خاکی ئیرانی دهیئاژوا، تالان و برۆی خوئى ده کرد. له سامان، سامان، له پهز و مهز و مالآت، پهز و مهز و مالآت، له ئهسپ، ئهسپ رای ده مالین، به رهو ئاگرى دینان.

به لام هممیشه دلی له په ژاره و وهره ورتدا بوو. خاوهن ئهسپ ههز كهسى بئى، رۆژئى دئى به دیار كهوئى، به لام ده بئى كئى بئى؟ پهنگه به گئىكى چاو به خوئنى كه له شهقى وابئى كه له كهلى شهیتان نهیه ته خواری، یا بووده له یهكى ههچ و پوچ بئى و له سببهرى خوئى بسله میته وه.

شهش مانگی به سهردا تئى په رى. ئهممه ترسیش و په ژارهش و خوئیشى له بىر چوو وه. رۆژئىکیان، سببىانئى كاتئى هه تاو، سوور سوور له گهردنى ئاگرى ئالابوو، سوئفى دهست به گۆچان و رڊینه دريژه له رزۆكه كه وهى هاته كن ئهممه پرسى:

«ئهممه بیستته وه؟»

«بیستته وه».

سوئفى:

«گۆیا ئهوى ئهسپه كهى بداته وه پینچ ئهسپ و په نجا زيرى پاداشته».

ئهممه:

«ئاوها».

سوئفى:

«له مالى ههز كهسپك، به دهستى ههز كهسپكه وهى ببین سهرى

ده په رڊینئى».

ئهممه:

«چ پكهین، ئهسپه كه یادگارى منه».

ئەو جېئى ئەحمەد گوتى: «ئەسپ ئەسپى خۆمە»

«لەشكرمان دەكاتە سەر».

«ئەسپ يادگارى خۆمە».

«مەحمودخان پاشايەكى زۆردارە».

«ئەسپ قىسمەتى منە».

«كەلەوهكىشى لەگەل مەحمودخان ناكرى».

«ئەم ئەسپە خەلات و يادگار و خوا پىتى بەخشىوم».

«مەحمودخان ھەق و مەق، يادگار و خەلات بە شايىيەك ناكرى. بوو بە

عوسمانلىي چەكمەرەق».

«ئەسپ خەلاتى خۆمە».

مانگىكى نەخاياند، پياوانى مەحمودخان ھاتنە مالى ئەحمەد، گوتيان:

«پاشا دەلى: لە مال و سامان، مال و سامان. لە ئەسپ، ئەسپ، لە دراو و زىر، دراو و زىر، خۆى سەرپىشك بى، چى دەوى دەيدەمى. ھەر ھىندە ئەسپەكەم بەداتەوہ. مادامىكى ئەسپەكەم چۆتە بەر دەركى ئەو، چى دەوى دەيدەمى».

«چما خان بۆ خۆى نازانى، ئەسپەكەم بە خەلات بۆ ھاتووہ و خەلاتىش بە كەس نادىتەوہ. سەر دەدرى، ئەسپ نادى. گۆيا خان خۆى ئەمە نازانى؟».

«پاشا ئەمە دەزانى، بەلام وىراى ئەوہش ئەسپى خۆى ھەر دەويتەوہ. ئەسپەكە بۆ ئەویش ھەر يادگار و خەلاتە، يادگارى بەكى زىلانە، كە ھىندەى براىەكى خۆى خۆش دەوى».

ئەحمەد راست و پەوان لە مستى نان، گوتى:

«لە سامان، سامان، لە گيان، گيان، چى دەوى دەيدەم، بەلام يادگارى خۆمە و نايدەمەوہ».

پياوہكان گوتيان:

پاشا دەلى: بەو چيا بلندەى پشتى و بەو چەند ھەرچى و پەرچىيانەى سەر

چپاوه نه نازۆ. چپاکه شی و ئەوانی سەریشی له گهڵ عاردا دهکهم به یهک و دهشیکا».

«ئەحمەد ئیدی له سەری نه رۆی، سۆفیش هیچی نه گوت. پیاوهکانی پاشا دهست له گونان درێژتر، به توورهیییهوه له وێ ههڵران».

دراوسی، گوندهکانی دهووبەر، به گه کورده چاو به خوینهکان هه موو له دهوری ئەحمەد کۆبوونهوه، گوتیان:

«کۆ دیویه، کۆ بیستویه».

ئەسپێک له کن خواوه به یادگار بۆ پیاو هاتبی، با خاوهنهکە ی پاشاش بی، بدریتهوه».

ئەحمەد گوتی:

«کۆ دیویه و کۆ بیستویه»، هەر هیندهی گوت و هیچی تر.

پاشا ئاکامهکە ی بهو رهنگه چاوهنۆر نه بوو. هەر که وهلامی ئەحمەدی گهیشتی له ریکان شیت بوو. ئەو خۆی له دوا رۆژی کارهکه گهیبوو و دهیزانی رووی به رهو کۆتیه. ناوهڵلا با ئەسپێکی وا له بهر کۆشکی خۆی وهستا، جا خوا دهیکرد ئەسپی پادشای عوسمانلی، یا شای عهجهم دهبوو، سەری دها ئەسپی نه دهاوه. نهیده داوه، بهلام ئەم ئەحمەده، ئەم هەرچی و په رچییه چپاییه ده بی چ بی و چ کاره بی؟

دهبوو ئەسپهکە ی وهدهست کهوێتهوه. کۆشک و سهرای بهیهک دادا و دهووبهری هینا وهلوه لای. دهمراست و ردین سپی، سهروک و سهر لهشکرانی هه موو کۆکردهوه، بهلام بههیچ بریارێک نه گهیشتن. له نیوچاوانی ئەم ئەسپهوه ورد و درشتی چپای ئاگری لێ راپه رین. ئەحمەد به تنیا نه بوو. پاشا به گه کورده دۆستهکانی، که قهتی له قسه دهر نه دهچوون، بانگ کرده کۆشکی خۆی، به گهکانی وانێ، پاتنۆسی، به گهکانی چپای سویحانی، مووشی، بتلیسی، هه موو به سواری ئەسپی جوان و رهسه نه وه داوه رینه پیش کۆشکی مهحموود خان. مهحموود خان زیافهت و میواندارییهکی به شان و شکۆ و به ههیت و هووتی کردن. میوانهکانی به شیوهیهک پیشوازی کردن،

نەبوو و نەببستراو، پاشان كۆرى بەست، كەين و بەينەكەى پى راگەياندن،
لەو بە لاى لابەلايەى بەسەرى ھاتبوو ھالىى كردن.

دەيگوت:

«قەت بوو و ببستراو، ھەرچى و پەرچىيەكى چىايى، رىگىزى، ھەتيويكى
دەمرووت، ئەسپى من داگيركا. چ لەمە نەنگ و سووك و كرئتتر دەبى بۆ
من؟».

كەس ھىچى لە بارەى يادگارە بۆرەو بە پاشا نەگوت. نەيانگوت: ئەگەر
خەلكى چىايى ئاگرى ھەموو سەريان چوو، جارىكى ديكە ئەم ئەسپە چاوى بە
دەركەى ئەو ناكەوتتەو. ھەموو كر بوون. ئەمان دايانە بېدەنگى، پاشا توورە
بوو، راست و رەوان گوتى:

«ئەو ئەسپەم لە ئىو دەوتتەو».

بەگە كوردەكان، ناچار و نابەدل، تەكارىيان نارد بۆ تەكا لە كز خەلكى
ئاگرى. ئەحمەد نەك ھەر ئەسپى بەوانىش نەداو، بگرە وەلامىكى تال
ژوقوماويى بۆ ناردنەو، گوتى: چما ئەوان نازانن ئەمە يادگارە و خۆى بە پى
خۆى ھاتووتە پىش دەرگام و سى جارانىشم بەرھەلدا كروو و ھەر سى
جارەكەش رى و راست گەراووتەو و ئەسپىش بە كەس نادرىتەو؟ ئەمە
ئەسپى من نىيە، بۆ خۆى ھاتوو بەسەر سەرى ئاگرىيەو نىشتووتەو.
ئەوانەى بوون بە بەگ، چۆنىان دل دى و زمانىيان چۆن ھەلدىتەو داواى
ئەسپى ئىمە بگەن؟ ئەوانە نەك بوون بە بەگ، بگرە بوون بە بەندەى گوتى لە
مستى پاشا.

بەگە كوردەكان بەم قسانەى ئەحمەد توورە نەبوون، لىيان نەگرت، گوتيان
ئاگرىيايىيەكان ھەقيانە. بەلام چار ناچار بوو. پاشا دەبوو ھەموو شتىكى بۆ
و دەست خستتەو ھى ئەسپەكەى رەچاو كر دبا.

كاتىكى ھىچى لە بەگە كوردەكان ھەلنەكراند، خۆى كۆك و تەيار كرد،
لەشكرى كۆكر دەو، بەگە كوردەكانىشى رەگەل خۆى خستن، چوون بەسەر

به گه کورده کان، له قسه کانی ئه حمهه تووره نه بوون و
گو تیان ئه حمهه له سه ره هه قه

ئاگریدا بدەن. پايز بوو، داوینى چىپاى ئاگرى جى سوتمان بوو. بەردەلانى سوور، مۆز، وردە تاوئىزى چورووک و پووکەن، لەژىر نالى ئەسپەکانياندا وەکو لافاۋ ھاژەى دەھات و دەخزا. دەمەو عەسرانى بوو، گەپشتە گوندى سۆرىك، كە گوندى ئەحمەد بوو. گوندىكە كىش و مات بوو. زىندەوهرىكى تىدا نەبوو. لەشكر مؤل درا. دوايى پاشا فەرمانى سووتاندى گوندىكەى دا.

لە مالىكى ئاگر تىبەردراووه، پىرىكى زۆر بەتەمەن، رىدىن بۆ، مووى برۆ بەسەر چاودا شكاوو و شىواو، شەل و شەپكىكى شىنى نرت و نوپى لەبەردا بە پىرى پاشاوه هات. ئەم پىاوه سۆفى بوو. زەق زەق نۆرىيە پاشا، چاوى دەنگوت چاوى خەرتەلە، ئاورىنگى لى دەبووه، گوتى:

«پاشا، ئەم ھەمووھ بۆ ئەسپىك؟ لەوتى دنيا، دنيايە كى ئەسپىكى بەپى خۆى ھاتبىتە بەردەرکە بۆ خاوەنى گىراووتەوھ؟ چما تۆ بۆ خۆت نازانى پاشا؟ پاشا، تۆ بووى بە عوسمانلى، دەنا بۆ ئەسپى ئەم ھەموو كارساتەت بەسەر نەدىناين. مال و ھالەت نەدەسووتاندىن. وھجاخت لى كوئىر نەدەكرىنەوھ. تووك و نفرىنى ئاگرىت لى جى. بەردى ئاگرىت لى وارى. بەر غەزەبى ئاگرى كەوى پاشا. تۆ قەلب و زۆلەك دەرچووى پاشا. باوكت ئەسپى يادگارى لە كەس داوا نەدەكرەوھ. ئەگەر ئەسپىكى لە پىش دەرکەى بىوھژنى، بى داک و باوى، دزى، جەردەيى، كەم دەستى، لىقەوماوئىكدا وھستابا، لى داوا نەدەكرەوھ. باوت بەگ بوو، تۆ بووى بە پاشا. وھى ھەزار لەعنەتى ئاگرىت لى بى».

پاشا قسەى نەكرد. ھەر ھىندەى گوت:

«بالبەستى بكن، كوئىكى گرانى لە ستۆ كەن و لەزىندانپى ھاوئىن».

گوندىكى زۆر لە داوئىن و لاپالەكانى ئاگرى بوون. مەحموود خان بە خۆى و بەگە كوردەكان و پىاوەكانىيان، بە لەشكرىكى گەورە و گرانهوھ، گوند بە گوند گەران. ھەر گوندىكى دەچوونى چۆل و ھۆل بوو دەنگوت پى زىندەوهرىكى نەكەوتوھتى. پاشا ھەرچەندى گوندى چۆل و ھۆل پتر دەدیت، ھىندەى دىكە

حالی سوڤی له زیندان

هار دهبوو و هه‌لده‌چوو، ده‌گوت:

ئالای یاغیبونیان هه‌لکر دووه.

پاشا یه‌کجار که‌له‌گه‌ت بوو، که‌پۆی قولینگانه هه‌لکه‌وتبوو، چاوی ره‌ش،
ردینی ره‌ش و لوول بوو. له هه‌موو حالێکیدا، له هه‌موو ره‌فتار و هه‌لس و
که‌وتیکیدا، له ده‌ست بزاوتندا، له ئا‌خاوتندا، به‌خۆوه‌نازینیکی خه‌ست و خۆلی
لی هه‌لده‌رژا، زۆر که‌مدوو بوو. هه‌میشه‌ بیری ده‌کرده‌وه. به‌شاقاوی به‌رین،
به‌رین هه‌نگاوی هه‌ل‌دیناوه و زۆر به‌سام و هه‌بیه‌ت بوو. هه‌میشه‌ له ژیر کولکه
سمۆره‌که‌یدا ئاره‌قه‌ی ده‌کرده‌وه. له پێده‌شتی ئیغدیروهه‌ چووه‌ زۆزانی
ئاخوری. ئه‌وه‌ هه‌موو پێگاوبانه‌یان بری، چما تووشی شوانی، گاوانی،
رێبوارێ، رێگرێ بوون. بۆچی په‌له‌وه‌ریک، ورچیک، رێوییه‌ک، پلینگیک،
جان‌وه‌ریکیان تووش هات؟ ده‌تگوت ئه‌وه‌ ده‌مه‌یه‌ که تازە دنیا رۆنرابوو. می‌شی
میش ئاسابی وزه‌ی لێوه‌ نه‌ده‌هات. پاشا گوتی:

«بۆ کوێ ده‌چن، هه‌ر ده‌یان‌دۆزمه‌وه، له بن ئه‌رزبن، په‌یدایان ده‌که‌م.»

که‌شیتبنه‌ ئه‌وه‌ په‌ری دنیا، بۆ ئێران، بۆ هیندستان، بۆ چین و ماچین، بۆ
بشت قولله‌ی قاف چووین، ده‌یان‌بینمه‌وه.»

به‌گه‌ کورده‌کان مه‌قیان نه‌کرد، ده‌تگوت زمانیان برابوو.

زستان به‌سه‌ری دادان. ئه‌سه‌په‌کانیان، خۆیان، قۆشه‌نی گه‌وره و گرانیان
هه‌موو ماندوو و شه‌که‌ت بووبوون. هه‌موو ئاگرییان کون کون پشکنیبوو،
که‌شیتبونه‌ بن ئاگریی بچووک. پاشا ره‌نگی پێ نه‌ماوو، به‌جاری‌ حالی شپ
بووبوو. له‌وه‌ی که تووشی هه‌یج زینده‌وه‌ریک نه‌ده‌هاتن په‌ست بووبوو و هه‌ر
هه‌تنده‌ی مابوو شیت و هار نه‌بێ، ئیدی له‌گه‌ڵ که‌سه‌دا لێوی له‌به‌ر یه‌ک
هه‌لنه‌ده‌هیناوه و که‌س ورته‌ی لێ نه‌ده‌بیه‌ست. ده‌سته و دابه‌ره‌که‌ی ده‌وربه‌ری
مه‌گه‌ر به‌هه‌لس و که‌وت و ره‌فتاریدا، دنا به‌ قسه‌ هه‌یچیان لێ هه‌لنه‌ده‌کراند.
بۆ پشوو له‌و نێوه‌ به‌ نا‌هومی‌دی ده‌خولاه.

یه‌ک له به‌گه‌ کورده‌کان که نێوی مه‌لا که‌ریم بوو، به‌ره‌و پاشا چوو، گوتی:

پاشا تووره بوو، گوتی: «دهردی من ئەحمەد

نییه، ئەسپ نییه»

«پاشام، ئیمه له م چپای ناگریبه دا هزار سالی دیکهش بخولیتینه وه تووشی که سئیکی نابین. ئەم چپایبیانه وا خۆیان ده شیرنه وه، شهیتان به شهیتانی خۆی پێیان پێ نابا»

پاشا به وه هه موو خه م و خه فه ته وه ی که له چاویدا فه تیس مابوو نۆرپیه مه لا که ریم، به لام هیچی نه گوت.

کون و که لینی ناگرییان هه موو پشکنی. پاشا له دلی خۆیدا، ده یگوت جگه له سۆفی چپایبییه کی دیکه م وه چنگ که وتبا چپی دیکه م نه ده ویست. به گه کورده کان له نیو خۆیانداندا کۆبوونه وه، ئەم کاره به ج ئاکامی ده گه یشت. هه ر بخولیتوه، بخولیتوه، ئەنجام؟ ئاکام؟

ئی خۆ پاشاش له هیج حالی نابێ. ئەو هه ر هینده ده زانی له چۆل و هۆلی گونده کان په ست و تووره بی و هیچی دیکه. قابیله هه تا هه تایه هه ر خولا بانه وه. له وانه بوو فه رته نه یه ک، وه یشو مه یه ک هه لی کردبا، هینده ی چاوبوقچینی و بیکه یه وه هه مووی تی بردبان. ئەمانه یان هه موو ورد و باریک به پاشا راگه یاندبوو، پاشا گویتی نه دا بوونی. ئیدی به دوور و درێژی قسه یان کرد. بریاری خۆیان پۆنا که به پاشای را بگه یهن.

مه لا که ریم چوو په شی له خزمه ت پاشا ده سه ته وسینه را وه ستا، بریاره که ی را گه یاندی، گوتی:

«پاشام، ئیمه کۆبووینه وه و بریاری خۆمان دا، گفت و به ئینی پیاوان بی، چوار مانگی دیکه، هه ر له گه ل به هاریمان به ری کرد گویتی ئەسپه که ش و ئەحمه دیشته له مستی مباره ک نین».

پاشا گوتی:

«خه م و خه فه ته ی من ئەحمه د نییه، ئەسپ نییه. من نازانم ئەم هه موو چپایبیانه چپیان لی هات، کویوه چون؟ جگه له سۆفی که سی دیکه مان نه دیت. میرووله یه که مان چاو پی نه که وت. به ر له به هار، پیش به فر چوونه وه گوندیبه کانیشم ده وین».

بەگە كوردەكان ديسان كۆبوونەو. بە دوور و دريژى رايوژيان كرد. مەلا
كەريم ديسان گەرايەو ە حوزوورى پاشا، گوتى:
«چاكە، گەرەم، ەەر لەگەل داھاتنى بەھاردا گوندييەكانىشت بۆ پەيدا
دەكەين. لە بنى دنياين دەياندۆزىنەو».

ئەوجا ەمموو گەرانەو ە كۆشك و سەرايى. پاشا بەگەكانى بانگ كردە
ديوەخان، يەكە يەكەى خەلات كردن. بەگەكان زۆريان شانازى بەو كردەوانەى
پاشاوە كرد. بەلام ئەھمەديان چۆن وەگير كەوئ؟ ئەم چيايييانە بيانەوئ تا
دنيا خرا دەبۆ خۆ وەدەستەو ە نادەن. پاشا پياويكى زۆر خويئندەوار بوو.
پتوھنديى بە عوسمانلى و شان و شكۆى عوسمانلييەو ە زۆر توند و تۆل بوو.
باپيرى باپيريشى ەەر لە تيرەى ئەم چيايييانە بوو. نەيدەزانى لەكەيەو ە لە
چيا ھاتووتە خوار، ئەو ەەر ھيئندەى دەزانى كە باوى پاش ئەو ەى لە فيرگەى
«ئەرزەپۆم» دەرچوو، چووبوو، ئەستەمبولۆ و لە بارەگاي پادشاين
دەرووى كارى خيترى لە روو كرابوو ەو ە لەوتو ە يەكسەر بە پادشايتى
ناردرابوو ئيرە. باوى پياويكى كە لەميردى گەرناس بوو. ەەر دەتگوت
خەرتەلە. ئەم كۆشك و سەرايەى شارى بايزيد ئەو لەسەر ئەم كەمەركاج و
بەردە رەقانەى رۆتابوو. مەلاى بەناوبانگ، گۆرانبيژ و خۆشخوان و شاعيرى
چاك لە خۆ كۆ دەكاتەو ە. لە ئەرزەپۆمەو ە تا قارس، لە قارسەو ە تا وان،
چۆكى بە ەمموو ئاغا و بەگى كوردان دادابوون. باوى زۆر ژيا بوو. تا ئاخرو
ئۆخرى ژيانيشى لەسەر پشتى ئەسپان پيادە نەبوو. كە ھاوينان دادەھات
دەچوو زۆزانەكانى چياى ئاگرى، خيتو ەتى خۆى لە راستانيك ەلەدەدا و بە
ھەزار كۆشك و تەلارى بايزيدى نەدەگۆرييەو ە. لە راستانيك ەلەى دەدا كە
پشتى بە سەھۆلبەندانەو ە بوو. چياييەكان زۆريان ريز لى دەگرت. رەنگە لە
ترسان ... ئەويش زۆرى ريز لە چياييەكان دەنا. بەپيتى داو و دەستوورى وان
ھەلەدەستا و دادەنيشت. مەھموودخان ئەو ەى لە بير مابوو كە باوى چۆن چل
پەنجا بلوژرئەنى لە خيتو ەتەكەيدا كۆدەكردنەو ە و بلوژرى پى دەژەنين.
ئەگەر ئەسپىكى باوى ەلەتبا و چووبا بەر دەركى مالى يەككى ئەھمەد

ئاسايى ۋەستابا، داخۇ ئەسپەكەيان دەداۋە؟ ئەگەر ئەيانداۋە ئاخۇ چى دەكرد؟ مەحمودىخان ھەرچەند بىرى دەكردەۋە، ۋەلامى خۇي پى ئەدەدراۋە.

ئەم بەگانە چىايىيەكانىيان چۈن پى دەدۇزىتەۋە؟ ئەگەر زۇر دوور كەۋتبنەۋە، بۇ ئىران، بۇ خۇراسان چووين؟ پەنايان بۇ چىاكانى قەفقاس بردى؟ چۈن دەتوانن، پەيدايان كەن؟

پاشاش ۋەكو باۋى لە پىشان لە ئەرزەپۆمى خويندبوو، پاشان چووبوۋە ئەستەمبوولنى، لە بارەگاي پادشايان دەرووى خىرى لى كرابوۋەۋە ۋەلەۋى ۋەبەر چاۋان كەۋتبوو. لەگەل لەشكرى پادشادا تىكەل بە شەر ۋە شۇران بووبو، بوپرى ۋەگەپناسىيى خۇي نواندبوو، بەچاۋنەترسى ۋە جەرگ قايمى ناۋبانگى دەركردبوو. شارەزاي شام ۋە ھەلەب ۋە قاھىرە بوو، ماۋەيەك لەۋانە ژيا بوو. سۇفيا ۋە ھلى ئورمانىش شارەزا بوو. خاۋەر ۋە خۇرناۋى ئەمسەر ۋە ئەۋ سەر كرىدبوو. دوازە سال پىش مردنى باۋى ھاتبوۋە ئىرە بۇ بايزىد، بۇ ئەم كۆشك ۋە سەرايە. كە باۋى دەمرى لە جىيى ۋى دەبى بە پاشا. ۋەختى خۇي باۋى لە دووى ناردبوو، دەنا لە ئەستەمبوول ۋە دەرنەدەكەۋت.

لە پىشدا لەگەل ئەم ئىنسانە كىۋىيانە، لەگەل ئەم چىايىيانە نەگونجا. كۆشك ۋە سەراكەي لە شارى ئەستەمبوولنىش، ھاۋتاي نەبوو. بەلام كار بە كۆشك ۋە سەرا پىك نايەت، ھەرچى ژنى ئەم چىايانە بوون زۇر شوخ ۋە جوان بوون. لە ھىچ سووچىكى ئەم دنيا پان ۋە بەرىنەدا ژنى ۋە ناسك ۋە تەنك ۋە نازدار ۋە نەشمىلانە نەبوون. پىشان كىژە ئەرمەنىيەكى خواست. پاشان كىژى بەگىكى كوردى ھىنا. ژنى سىيەمى لە قەفقاس مارەكرد. ژنى چوارەمى خەلكى كەنارى گۆلى ۋەرمى بوو. سى كچ ۋە ھەشت كورى بوون. پىنج براى ھەبوون. خزم ۋە كەس ۋە كارى ھۆزەكەي لە دەشتى ئىغدىر بوون. پىۋەندى ۋە سەر ۋە ساختىكى ئەۋتۆي لەگەلىيان نەمابوو. نەختى بە چاۋى نزمى تەماشاشا دەكردن. برا چكۆلەي كۆشك ۋە سەراي بايزىدى بەجى ھىشتبوو، گەرابوۋەۋە بۇ دەشتى ئىغدىر، كىژىكى لە ھۆزەكەي خۇي خواستبوو، لەگەلىيان ماۋوۋەۋە ۋە جارىكى دىكە نەگەرابوۋەۋە كۆشك ۋە سەراي بايزىد. زۆرى رك لە براكەي

بوو. پاشا راوی زۆر مهراق بوو، ئه‌ویش راوه مامز و به‌س. هه‌ر که به‌هار ده‌هات کیهه چیتیرین تاژی بوون کۆی ده‌کردنه‌وه، ده‌چووہ چیا‌ی ئه‌سرووک به‌سه‌ر گۆلی وانه‌وه، ده‌چووہ دۆلی سوژی، بۆ دۆلی زیل، بۆ چیا‌ی سو‌بجان له‌وانه‌ راوی ده‌کرد، به‌ سه‌دان که‌وله‌ مامزی دیناوه.

کچه‌کانی پاشا یه‌کیان نیوی گولستان، ئه‌وی دیکه‌یان نیوی گولپیز، سټیه‌میان نیوی گولبه‌هار بوو. گولستانیان له‌ ژنه‌ ئه‌رمه‌نییه‌که‌ی بوو. چاوی گه‌ش و شه‌هلا بوو. پۆرسوور و بژۆل درټ و به‌ژن زراو و که‌له‌گه‌ت بوو. به‌رگی له‌ ئه‌سته‌مبووله‌وه‌ بۆ ده‌هات... وه‌کو ئی کۆشک و ته‌لارانی له‌به‌ر ده‌کرد. هه‌رچی گولپیزیان بوو مه‌يله‌و قژکال بوو، گه‌ردنی وه‌کو گه‌ردنی قوو درټ بوو. بژۆلی لوول بوو. چاوی شین بوو. ئه‌ویش هه‌ر وه‌کو گولستانی خوشکی به‌رگی ئه‌سته‌مبوولییانه‌ی له‌به‌ر ده‌کرد. گولپیز خویندنی زۆر مه‌راق بوو. مه‌م و زینی ئه‌حمه‌دی خانیی سه‌ره‌له‌به‌ر به‌ ره‌وانی له‌به‌ر بوو. ده‌هاته دیوه‌خانی باوی شیعری بۆ ده‌خویندنه‌وه. باوی گولپیزی له‌ هه‌موو مندا‌له‌کانی خو‌شتر ده‌ویست. گولبه‌هاریان به‌ژن نیوه‌نجیه‌کی شل و ملی نه‌شمیلانه‌ی گه‌نم ره‌نگ بوو. پۆست مشتومال و بی گه‌رد بوو. له‌ زۆر سه‌ره‌وه‌ له‌ خوشکه‌کانی نه‌ده‌چوو. جل و به‌رگی نه‌خسراوی وه‌کو ژنه‌ ئاگریایییه‌کانی له‌به‌رده‌کرد، چل که‌زیی به‌رده‌داوه. ملوانکه‌که‌ی زی‌ر بوو. وه‌کو ژنه‌ ئاگریایییه‌کان خرخالی زی‌ر و مرواری و زومرووتی له‌ پټی ده‌کرد. زۆر زی‌ره‌ک بوو. که‌می قسه‌ ده‌کرد، زۆر ناسک و نازدار پټی ده‌که‌نی. خوشک و برا‌کانی زۆر که‌م له‌ کۆشک وه‌ده‌رده‌که‌وتن، به‌لام گولبه‌هار وا نه‌بوو. ئه‌و هه‌میشه له‌گه‌ل خه‌لکدا تیکه‌ل بوو. له‌ شاییی و شینیان دووا نه‌ده‌که‌وت، هه‌میشه به‌ده‌میانه‌وه ده‌چوو.

خه‌لکی شاری بایزید، گون‌دییه‌کانی ئاگری گولبه‌هاریان زۆر خو‌ش ده‌ویست، به‌ چاوی نیرینه‌یه‌کی هه‌لکه‌وتوووه‌ ده‌یاننۆرپټ. له‌ هه‌ر کو‌تیه‌کی نه‌خۆشیک، یه‌کیکی ده‌سته‌وسان، پیریکی که‌نه‌فت هه‌با، یه‌کسه‌ر به‌ده‌نگیه‌وه ده‌چوو. له‌ سوارچاک سوارچاکتر سواری ئه‌سپان ده‌بوو. پاشا دوراو دوور، بی ئه‌وه‌ی خو‌ی له‌ ره‌فتاری هه‌لقورتینی، چاودیری ده‌کرد و له‌ دلی خو‌یدا

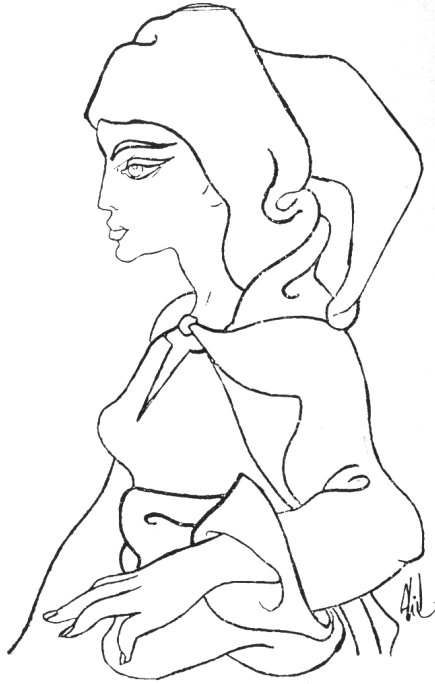
دهیگوت: ئەم کیژە پیاویا دەبوو بە پادشای ئاگری.
 گۆلبەهار هیچ خۆشی بە کۆشک و سەرادا نەدەهاتەوه. لەگەڵ براکانیشی
 سەروساختی زۆر خۆش نەبوو و لەگەڵ یەک نەدەسازان. گوندییەکان قەتیان
 بە نیوی خۆیەوه نیو نەدەهینا، پێیان دەگوت کیژە گۆل بەدەمەکه.
 کە پێ دەکەنی هەر دوو سەر گۆنای چال دەبوو. چاوه پر تینه
 خەماوییهکەیی بە حەسرەتییکی دوورەوه دەسووتان. تازە پێی لە بیست ساڵ
 نابوو.

ئەوهی لە هەموو کەسێ پتر بە مەراقی مەسەلەیی ئەسپەکەیی باویەوه دەتلاوه
 گۆلبەهار بوو. شتیکی لەبارەیی ئەم ئەسپەوه دەزانی، بەسەرھاتەکەیی لە
 سۆفی بیستبوو.

سۆفی زۆر خۆش دەویست. هەموو پۆژی بە دەستی خۆی خواردنی بۆ
 دینا زیندانئ و پەیتا پەیتا پرسپاری سەیر سەیری لێ دەکرد.
 سۆفیش دەیگوت:

«وہ لڻا کچی خۆم، راستە، من ئەسپەکەم بە چاوی خۆم دیت، ئەحمەد سێ
 جاری رەھا کرد کەچی هەر سێ جارەکەش پێ و راست گەراییەوه بەر
 دەرکەیی مائی ئەحمەد. ئەم ئەسپە یادگاری ئەحمەدە. خوا بە خەلات بۆی
 ناردوو، بە کەسی ناداتەوه. نابێ بیداتەوه. ئەگەر خەلکی ئاگری هەموو
 سەریان بچێ ئەو ئەسپە جارێکی دیکە نادەنەوه.»

پۆژتیکیان سۆفی داوا بۆی کرد لە گۆلبەهار کرد. گۆلبەھاریش خێرا
 بۆی پێکی کۆنی سەد ساڵیی بۆ هینا. بەلام سەری لەم بۆی داواکردنەیی
 سۆفی سورما: سۆفی بەم پیری و تەمەن درژییەوهی چۆن دەتوانی بۆی
 بژەنی؟ بۆی پێ بۆی کارێ هەناسە و پیشخواردنەوه و دان بەکارهینانە. مەگەر
 لاوی بە گور بتوان بۆی بژەن. گۆلبەهار نواری ئەم پیرە بەسالداچوو،
 پشت کۆمە هیند جوان و وەستایانە بۆی بە دەمەوه دەگرێ مەگەر هەر لە ئی
 وەکو خۆی بێ.

گولبہ ہار گوئی لہ بلویری سوئی
دہگری

سۆڧى ھەر كە بلوڧرەكەى بەدەستەو ھە گرت و نەگرت وەدەنگى ھىنا .
گولبەھار لەگەل گوتى لە دەنگى پىرە بلوڧر بوو ، ھەر ئەو ھوبو پەي و بالى لى
نەروا . لەبەر دەركى زىندانەكە دانىشت ، پشتى بە ديوارەو ە دا . سۆڧى ژەنى و
ئەو گوتى گرت .

ھەر كە بلوڧر كرى بوو ، گولبەھار وەكو لە خەوتكى شىرىن راپەرى
و ەخەبەرھات . بە دەنگىكى نزم ، كە دەبىسترا و نەدەبىسترا ، پرسى :

«سۆڧى ئەو ە چ گۆرانىيەكە؟»

سۆڧى گوتى :

«ئەو ە توورەيىي چىاي ئاگرىيە . ئاگرى رۆژگار ئۆر توورە بووبوو ، باو و
باپىرانىش ئەم توورەيىيەيان بە گۆرانى كرى تى بەر دەدا و لەو رۆژەو ە ھەر وا
دەسووتى و دەسووتى . كى دەتوانى خۆى لەبەر بلۆسەى گۆرانى ئاگرى
رابگرى» .

گولبەھار ھەموو رۆژ ئۆر پىش ئەو ەى خۆر چاو بەدنيا ھەلئىنى ، دەھاتە بەر
دەركى زىندان و سۆڧىش توورەيىي ئاگرىي بۆ دەژەنى . گولبەھار ھەرچەندى
لە سۆڧى دەپرسى ئەم توورەيىيەى ئاگرى لە سۆنگەى چىيە؟ سۆڧى ھىچى
لە بارەو ە بۆ نەدەركاند . ھەر ھىندەى دەگوت : «ئىدى توورە بوو ە ھىچى
دىكە ، باو و باپىرانىش ئەم داستانەيان بە ناوى توورەيىي ئەو ەو ە
ھۆندو ەتەو ە . من داستانەكە تەنيا بە زمانى بلوڧر دەزانم بگىرمەو ە ، بەلام
ئەوانەى بە زمانى مرۆ دەگىرئەو ە خۆشخوان و دەنگبىژن ، من ھەر بلوڧر
ئەنگىيۆم ، دەنگبىژ نىم» .

گولبەھار ھەرچەندى كرى ھىچى لە بارەى بەسەرھاتى توورەيىي ئاگرىيەو ە
لە سۆڧى وەچەنگ نەكەوت .

سۆڧى دەگوت :

«ھەى ھەشم بەسەر ، بلوڧرى من توورەيىي ئاگرىت حالى نەكا ، ئەى چى
حالىت دەكا؟ يا من زۆر پىر بووم» .

گولبه‌هار ئەم گۆرانییە بەناوبانگەیی لەو چیا و چۆلانە زۆر لە ژنان، لە
منداڵان، لە دەنگبێژان، لە بلوێرژەنان بیستبوو، بەلام قەتی وەکو ئەوەی سۆفی
لە کەس گۆی لێ نەبوویوو. ئەگەر ئەم توورەیییە بە زمان گیراباوە داخۆ چی
گوتبا و چیی هەلشتبا؟

پاشا دونگەیی ئەوەی کردبوو کە گولبه‌هاری کچی پێوەندیی لەگەڵ سۆفی
کۆت لە ملی زیندانێ هەییە و هەموو رۆژێ خۆراکی بۆ دەبا و گۆی لە ئاوازی
بلوێرەکەیی دەگرێ.

رۆژیکیان سۆفی بۆ دیوێخان بانگ کرد، گوتی:

«تا ئەسپەکەم نەگەرێتەو، ئەحمەد نەیتەو، ئازادت ناکەم، حەز دەکەیی
برۆ، ئەسپەکە و ئەحمەدم بۆ بێنەو».

سۆفی لێی زیت بوو، گوتی:

«نە ئەسپ دەگەرێتەو، نە ئەحمەد. ئەسپەکە خەلاتە و خوا داوێتیە. رەنگە
ئەحمەد بێتەو، بەلام ئەسپەکە ناگەرێتەو. منیش ئەحمەدت بۆ ناھینمەو.
پاشا زۆر توورە بوو. سۆفی رێ و راست گەراندهووە نیو زیندان.

گولبه‌هاری بۆ کن خۆی بانگ کرد، گوتی:

«واژ لەم سۆفیە بێنە»

پاشا قسەیی یەک بوو، نەدەبوو بە دوو.

پاش چەند رۆژێ بەگی هۆزی حەیدەرەن خەبەری نارد کە: «پاشا خەمی
نەبێ و نەکەوێتە مەراقەو، جێگەیی ئەحمەدیش و ئەسپەکەش و
چیاوییەکانیشمان دیتەو، هەر بەو زوانە گۆیی ئەحمەد و جلەوی ئەسپەکەیی
لە مست دەنێن».

ئەحمەد هەموو چیاوییەکانی لە خۆی خێ کردبوو، بەرەخوار تا نیو
کوردەکانی شەمزینان و چیاکانی هەکاری چوو.

بەگەکان هەموو کۆبوونەو، کۆری بەگی میلانیان بە بارمتە بۆ شەمزینان

نارد. موسابەگى كورپى بەگى ميلان ئەحمەدى لە سىنگى چىايەك، لە خىوھتېكى نەخشىن و مۆردا، كە لە نىوان سەدان خىوھتدا ھەندرابوو، چاوپى كەوت. ئەحمەد زۆر بە گەرم و گورپى پىشوازىيى موسابەگى كرد. موسابەگ: حال لەمە، خىكايەت لەو ھەسەلەكەى بۆ ئەحمەد گىراپەو، گوتى: «پاشا دەيوئى بىبىنى، لە خۆت زياتر كەسى دىكەى ناوئى. ئەسپەكەشى ناوئىتەو. پاشا دەيوئى گوندىيەكان بەگەرىنەو ھاگرى. پاشا لەبەر خاترى بەگەكان لە خۆشت و گوندىيەكانىش خۆش بوو، بەلام بىبىنى تۆى زۆر بەلاو ھەراقە. دەلى: ئەم ئەحمەد ئاخۆ چتۆ پياوئى بى. خوا دەكا من دلترىكى وا دەبىنم، ئەوسا نەك ئەسپىك پىنجى دىكەشى خەلات دەكەم. دەبا جارئى چاوم بە كەلمەردىكى وا پروون كەمەو. بەگەكان رايان سپاردووم پىت راگەيەنم». بەگەكانى شەمزينان، گەورە و دەمراسى ھاگرى، بەگەكانى، ئاگاكانى ھەموو كۆبوونەو، بە دوور و درىژى قسەيان كرد. ھەندى دەيگوت: ئەمە داو و تەلەكەيە، ھەندى دەيگوت: «قابىلە ئەم ھەموو خەرتەلە بەگە ھىند ئالچاخ و ھىچ و پووج بن و خۆيان بە داو و دەھۆ بۆسۆ و سووك كەن؟» تۆ بلىكى كەلە پاشايەكى عوسمانلى و ئەم ھەموو بەگە كوردە بۆ ئەسپىك خۆيان سووك و رىسوا كەن؟ كەواتا پاشا دەيوست ئەحمەد بىبىنى. ئەو دەيگوت: من ھەر ھىندەم دەوئى بزەنم ئەسپەكەم لە پىش دەركەى كى وەستاو.

ئەحمەد لە زىندان ھاويشتنى سۆفېشى لە موسا بەگ بىستەو. زۆرى بەزەيى پىدا ھاتەو.

كاتى لە ھاگرى كىشانەو، چەندى لى پاراوھ سۆفى بۆ لە چىا ھەلنەكەندرا. وەكو گاشە بەردىكى زەلام خۆى بە سىنگى چىاوھ نووساندوو لەوئى ماپەو. چوزانى پاشا لە زىندانى داوئى.

موسابەگ گوتى:

«خەمتان نەبى، سۆفى كارى زۆر سازە».

ئەوئى بۆ گىراپەو كە چۆن گولبەھار دۆستايەتتى لەگەل سۆفېدا بىيات

ناوہ، خەلکەكە زۆریان پى خۇش بوو.

ئەحمەد گوتى:

«موسا بەگ، مادامىكى جەنابت ھاتووى، خاترى تۆ بى قسەت ناشكىنم، چاكە دەگە پىمەوہ ئاگرى، دىدەنىي پاشا دەكەم، ھۆزىش ھەموو دەگە پىنەوہ.

بەلام پاشا جارىكى دىكە چاوى بە ئەسپەكەى ناكە وپتەوہ».

موسا بەگ قسەى خۆى دووپات كردهوہ، گوتى:

«پاشا تەنيا خۆتى دەوئ و بەس. ھەر خۆتى دەوئ».

لە رۆژىكى خۆشى بەھارىدا، چىايىيەكان گەرانەوہ ئاگرى.

بەگە كوردهكان ئەحمەدىان بۆ كۆشك و سەراى پاشا برد. پاشا بى توورەبوون ئەحمەدى تۆزى بەتەوس و لووت بەرزىيەكەوہ پىشوازى كرد، گوتى:

«وەرە، بزىنم سولتانى ئاگرى، ئەسپەكەم لە كوئىيە؟»

ئەحمەد گوتى:

«ئەسپ لە مالىيە».

پاشا بە پىكەنىنەوہ:

«تۆ ئەسپەكەت دزىوم، دەزانى ئەسپ دزىنى پاشا سزى چىيە؟»

ئەحمەد بى پەروا گوتى:

«من ئەسپى تۆم نەدزىوہ. ئەسپم لەلايەن خواوہ بە خەلات و يادگار بۆ ھاتوہ. ئەسپ نادرىتەوہ. خۆ تۆ خۆشت لە تىرەى ئىمەى و چىايىت، چما نازانى ئەمە تۆرەيە و ھەزاران سالە باو و باپىران لە سەرى دەروڭ؟»

پاشا كە ئەمەى بىست لە رىكان چاوى پەرىيە تۆقى سەرى، قىژاندى: «نەخىر نازانم، يا ئەسپەكەم، يا سەرت، بىبەن لە زىندانى ھاوڭن». ورتە لە دەمى ھىچ يەككى لە بەگە كوردهكانەوہ نەھات.

کاتیکی ئەحمەدیان بۆ زیندان دەبرد، نەرانندی:

«پاشا، پاشا، گویت لێ بێ، سا بە هەرچی پیری ئاگری هەیه، سەرم دەدەم بەلام جارتیکی دیکە چاوت بەو ئەسپە ناکەوێتەووە و لەبەر کۆشک و سەراکەتدا نایببینیتەووە».

مووسا بەگ وای چاوەنۆڕ نەبوو، گوتی:

«پاشا، ئەوێ ئێوە دەیکەن کردەوێ ئینسانان نییه. ئەحمەد من هێنام. من بۆیەم نەهێنا لە زیندانی ئاوی. درۆت لەگەڵ کردین، فریوت داین، پاشا».

پاشا ڕاچەنی، گوتی:

«ئەمیش زیندان کەن».

مووسا بەگیشیان زیندان کرد.

ئەنجا پاشا رووی لە بەگەکان کرد گوتی:

«ئاواتان کۆمەک کردم؟ کوا ئەسپەکەم؟ ئەحمەد بە دەست کەوت ئەوی ئەسپەکەم؟» ئەسپەکەم دەوێتەووە ئەسپەکەم، پەلێی وا بە ئێو چاوانی بنەمالەمەووە نانیم. جا نۆرەوی ئەو مە بلین: پاشا نەیتوانی ئەسپەکەمی لە چیاپیەک بستیێتەووە».

بەگەکان گوتیان:

«کارێکی سانا نییه، بەلام ئەسپیش دینینەووە».

بەسەرھاتی ئەسپ و ئەحمەد و موسا بەگ بوو بە داستان و لە وانەووە تا مەلاتیە، قەفقاز، لەوێشرا بە عەنەدۆل و شوینانی دیکەدا بلاو بوووەووە و کەوتە سەرزارای ورد و درشت. شایەر و بەیتبێژان سەدان بەیت و گۆراننیان لەسەر ئەسپەکە و ئەحمەد هۆندەووە.

چیاپیەکان ئەم داو و تەلەکەییەیان زۆر لە شان گران بوو، هۆزی میلانی زۆر پێ توورە بوو.

مووسا بەگ هەرکە گەیشتە زیندان پەلاماری دەستی ئەحمەدی دا، گوتی:

«بمبوروه، ئەحمەد من کردم، تۆ نەیکە، نەمزانی دەنا چۆنم دەهینای، تا سەری خۆم وەستای، سەری تۆ نادری».

سۆفی زۆری کەیف بە هاتنی ئەحمەد هاتەو. باوەشی پێدا کرد، ماچی کرد. ئەنجا بلوێرەکە بە دەمەو، نا، دەستی بە توورەیی ژەنینی ئاگری کرد. هەر ژەندی و ژەندی. فرمیسک بە چاوی ئەحمەد و موسا بەگدا هاتە خوار. دوور و درێژی ژەند. پاشان بلوێرەکە دا بە ئەحمەدی. ئەحمەد بە جارێ هەنای ئاگری گرتبوو. گوتی هەهەزار لەعەنتی ئاگری لە پاشاش و لە بەگەکانیش بۆ، دەستی بە بلوێر لێدانێ کرد. پیرە بلوێر بە رەنگێکی تر، بە دەنگێکی دیكە هاتە زمان. ئەم دەنگە تازەیه بەر گوتی گۆلبەهار کەوت. زۆر جیاواز بوو. ئەم دەنگەش هەر توورەیی ئاگری دەگێراو. بەلام دار و بەردی و هەجۆش و خروۆش دەهینا، شاخ و کێوی دەلەرزاند.

گۆلبەهار پێ و راست هات بۆ زیندان. لە باوی زۆر دەترسا. بەلام گوتی نەدایە هیچ و گوتی: چ دەبی با بی، دەبوو ئەم بلوێرەنگیو تازەیه ببینی. بە بیانوی سۆفیو چاوی بە ئەحمەد کەوت. هەر لە خۆرا هەستی بە سۆزێکی گەرم و دۆستانە ئەحمەد کرد. بەجارێ لە کردەو دەزێوهکانی باوی شیت و هار بوو. لە پەنا دیواری زیندان دانیشت، گوتی لە بلوێرەکە ئەحمەد گرت. بوورایەو. دەبوو کارێک بە ئەنجام بگەیهنێ. بۆ داپۆشینێ کردارە نائینسانانەکە باوکی دەبوو شتێک بکا. بویری موسا بەگی زۆر پەسند کردبوو.

ئەوی پۆژی لەگەڵ ئەو ژنانە کە زۆریان خۆش دەویست چووونە متبەقی، خواردنێکی زۆر و زەوەندی خۆشیان بۆ زیندانیان دروست کرد. بە پاکار و نۆکەراندان بۆ زیندانیان نارد، دایکی بەمەی زانی، گوتی:

«کیژ، پاشا بەمە بزانی لە سەری هەموومان دەدا».

گۆلبەهار گوتی:

«پاش ئەو هەموو ریسواپوونە، پاشا چ دەکا، بکا، باکم پێ نییه».

پوڙگارتيكى زور به سهر چوو، به گه كورده كان نه توانييان نه سپه كه بدوزنه وه
و نه توانيشيان خبه رى بؤ پاشا بنيرن.

موسا به گ و نه حمه ديش له كوني زيندانى توند كرابوون. گولبه هار
هميشه به دزييه وه خواردنى خوشى بؤ دهنارن. ناويه ناويش دهچووه زيندان
به سهرى دهكرده وه.

پوڙتيكيان دهرى نه برن، گوتيه سوڤى:

«دهموى له گه ل نه حمه د باخپوم، پتي راگه يه نه شهوى ديمه زيندانى».

نه حمه د رديتيكى مولولولى زهردى زيپيني ديڙى به ردايووه. بؤله كانى
خه م و كه سه رتيكى قوولى به چاوه گه وره شينه سافه كانى ده به خشى.
كه له گه تيكي به زن زراو بوو، قزى لوله لوله و پيچ پيچ به سهر هه نيهدا
شه پولى دها. دم و چاوه ديڙكؤله ناسكؤله كه ي، دم و چاوى كه له
كيوييه كى بريندارى خه ماويى وه بير ديناوه.

وهكو خهون بيڤنى، يا به خوليايه كه وه گلابى به وه رهنه بوو. روخسارى له
پشت ته م و مزى پووناكييه كه وه بوو، دهگوت داخى دلئ ئاگرى به كؤله وه
كرتووه، هه لوپست و نيگاي تاميكي لئ دههات خوڤنى پياوى وه جوش دههينا
و گري بؤ نيو كووره ي دنيايه كى كه سنه زانى دوورى نه ناس و نامؤ ده برد.
گولبه هار وهكو نه حمه دى زور له ميترتر ناسيبي و ابوو، هه وهكو پيكه وه له
دايك بووين و به يه كه وه ژيابن و ابوو. زورى ههست به ئاشنايه تى ده كرد. كئ
ده زانى؟ له شايى و كوران، له زوزان و پاوانان، له زهماوهندان، له بنداروك و
راو و شكاران نه يديتبوو. كئ دهيزانى به خهون نه يديتبوو، كئ دهيزانى
شتيكي، يا نيزيك به شتيكى وا نه بوو.

سوڤى گوتى:

«رؤله، چؤن ده بى، سه رهك وهردييان چؤن قايل ده بى؟ هاتو پاشا پتي
زانى؟ خو سهرى هه موومان ده په ريني».

گولبه هار، نامه خوا، هه دهگوت كيچى ده كه ول كه وتووه، ئوقره و ئارامى

مه‌مۆ له دەرکه‌ی زیندان وهستاوه

له بهر بړابوو. شهوانه چاوی نه ده چووو خه. دم و چاوی نه حمه و هكو چراهه كې زهره له پيش چاوی ده هات و ده چوو. پي ده كهنې. تالترين و ناخوشترين خه مې له چاوه شينه درشته كانيدا قه تيس مابوو. وا پي ده چوو برينكي گه وړه، درديكي ناسور و گراني له دلدا بي. برينكي نه و تو كه ساريژ نه ده بووه. هه روهك كهس و كار، دايك و باو، خوشك و برا و دلداري نه بن و ابوو. له وده چوو له م دنيا يه دا تاك و ته نيا بي. تاك و ته نيا. گولبه هار هه رچهند بيرى لي ده كرده و دلي پر ده بوو له ژان و نازاريكي زور و له بهر خوږه په يتا په يتا ده گوت پويسته بيدوئيم. پويسته له گه لي باخوئيم، بيم به درماني ته نيايي هه كې، مه له مې نيش و نازاره كې. سه رهاي هه مووشى زيندان كراوه.

بوچي هه ميشه بيرى لي ده كرده و؟ بوچي هه مشه له بهر چاوی ون نه ده بوو؟ بوچي له خه ونيدا هه نه و بوو و هه نه و. رووي له هه ر كوئ ده كرد هه نه و بوو. ده هه ر كه سيك ده هه ر چيه كه هه له نگو تبا، له پيشدا ده و هه له دنكوت و يه كجار شاد ده بوو، بق هه ر كوئ چووبا دلي به ره و زينداني ده كيشا.

گولبه هار چهند جاريكي زيندان ديتبوو. درگانه كه هه رگانه ناسنيكي قورس بوو. كليكي زنجيرداري زه لامي قورسي هه بوو. كه ميري درگا كه هه رگانه نيم لاهه كې له به ردي چينكه هه ر شين بوو و به نه قاري مشتومال كرابوو.

سه رهك و هردييان مه مو بوو. باوي گولبه هار زوري شانازيي پيوه ده كرد و هينده مې نه لاهه كاني خوږي خوږ ده ويست، مه مو باوكيشي و هختي خوږي پروا پي كراوترين و بوپر و نازاترين پياوي ديوانې بوو. مه مو هيشتا مندال ده بي، دوو سالي ته مهن ده بي، باوي له شه ريكدا ده كوژي. مه مو لاهو بوو. زور نازا و دلير بوو. پياويك بوو چاوي له هيج نه ده ترووكاند و هه نه و جوړه پياوانه ش ده كرين به سه رهك و هرديياني زيندانان. كه سي نه ده دواند، كه دواند باشي هينده مې كيژوله يه كه شه رم داي ده گرت و رهنكي سوور هه له ده گه را. له وهتي خوا مه مو خولقاندبوو، قه تي چاو له بهر گولبه هار هه له هينابوو. سه يري نيوچاوي نه كردبوو. هه ر كه ده ييني ئيدي سوور هه له ده گه را. دم و ليووي مور

دەبوو، خۆینی دەرهوییەوه، دەستی دەلەرزى. گۆلبەهار ئەمانەى ھەموو بەنیشانەى ئاكارى شەرمناەى مەمۆ دەزانى. قەتى چا و لەبەر ھەلنەدەبىرى. ھەمیشە وەكو كیژیكى شەرمەن سوور ھەلنەدەگەرا و زۆر كەم قەسەى دەكرد.

مەتبەقى كۆشك و سەرا بە زۆرى لە حیسابى زیندان كارى دەكرد و بە دزیبەوه خواردنى خۆش و بە تام بۆ مەمۆش دەنێردرا. گۆلبەهار ھەموو جارێ دەچوو زیندان بە مەمۆى دەگوت: «كاك مەمۆ ئەم خواردنەم بە دەستی خۆم بۆ لێناوى».

ماویەك پۆژگار بەم رەنگە بەسەرچوو. گۆلبەهار ھەریكە دوو جارێ دیکەى - ئەویش لە دوورەوه - چا و بە ئەحمەد كەوتەوه. ئەویش مەكەر بە سایەى مەمۆ، كە چاوى لە ھاتوچۆى گۆلبەهار دەپۆشى و پێگای دەدا.

گۆلبەهار بە بیانوى ئەووه كە لەسەر پتیلیكەكان ھەموو جارێ لەگەڵ سوڤیدا دەدا و خۆى خەرىك دەكرد، ئەحمەدى لە بن ژێرخانە تارىكەكەى زیندانا دەبینى ھاتوچۆى دەكرد، ھێندە بە دلناییبەوه دەھات و دەچوو، لە ھەموو ھەنگا و ھەلنەنێكدا ھێندە بە سام و نێرانە بوو، دەتگوت كێوه و لە ھەلگەنەن نایەت. تیریز و رووناكى ھەریكە ھێندەى لەپى دەستى لە كونى پەنجەرەى بارىك و درێژەوه دەپژاھە نێو دلێ زیندانەوه. ژێرخانى زیندان لەسەر ھەلنێرىك پۆنراوو. خوارى راستان و گۆرەپانى بايزید بوو. لە راستانەكەوه شارپێك لەم سەرەوه بۆ ئەوسەر دەكشا.

ناویەناو دەنگى زەنگ و قۆزى كاروان دەگەشتە زیندانى و لە نێو دالان و ژێرخانى سەرھەلنێرە بە ھەواو ھەلناسراو كەدا دەنگى دەداپەوه. ھەر دەنگ و ھەرایەكیش لە چیا و دەشتان پادەبوو، ئەوانەش لەو ھەلنێرانەدا دەنگیان دەداپەوه. كۆلورژنەپەكیش بە قەدەر لەپى دەست پان و بەژنە زەلامێكیش بێند بە مێچى ژێر خانەكەوه بوو و كەس نەبوو بەم كۆلورژنەپە نەزانى و بەسەرھاتەكەیان لەبەر نەبى. جا ھەر لەبەر خاترى ئەم كۆلورژنەپەش بوو كە ورد و درشتى خەلك سەرۆستای زیندانەكەیان بە پیرۆز و تەنانت، بە خاوەن بەھرە دەزانى. وەستاكە پیاویكى فەلە دەبى. لە زیندانا زۆر مابوووه. كەس

هیندهی ئەو دورد و مهینهتی و چهرمه سه‌ره‌یی زیندان نه‌چیشته‌بوو. رۆژێکیان وه‌بیریدا دێی ده‌لی: «ج ده‌بی، با بیی، وه‌للا ده‌بی کلاورۆژنه‌یه‌ک بۆ نێو ئەم زیندانه‌ بکه‌مه‌وه و بۆ یه‌که‌م جار له دنیا دا رووناکی له دلی زیندان به‌رده‌م، به مه‌رجی واشی بکه‌مه‌وه هه‌چ زۆرداریک نه‌توانی کون و که‌لینه‌کانی بگرێ و کوێریان کاته‌وه.»

سه‌روه‌ستا هه‌ر که له دروستکردنی قه‌لا و زیندان ده‌بیته‌وه نامه‌یه‌ک بۆ پاشا به‌جی دێلی و له چاوان ون ده‌بی. له نامه‌که‌یدا نووسیبوو: «هه‌ر که‌سی ئەم کلاو رۆژنه و کونه‌باچکانه بگرێ قه‌لا و زیندان به‌ جارێ له هه‌م و بنه‌ره‌تر ده‌رووخی و نوغرو ده‌بی.»

«ئەمن ئەم زیندانه‌م له‌سه‌ر ئەم کلاورۆژنه و کونه‌باچکانه و په‌نجه‌ره درێژ و باریکانه رۆناوه. هه‌ر که‌سی کونه‌باچکه‌ی ئەم رووناکی‌بانه‌ی زیندان کوێره‌هه‌کا، یه‌کسه‌ر هه‌زار به‌لای ناگه‌هانی به‌سه‌ردا ده‌پژێ و ببه‌رای ببه‌رای نه‌ نه‌وه‌ی نه‌نه‌وه‌ی نه‌وه‌ی له پاشه‌پۆژدا خێر له خۆی نابینی. هه‌ر که‌سی‌کیش ئەم نامه‌یه‌م بۆ به‌ خه‌لکی کۆشک و سه‌را رانه‌گه‌یه‌نی ئەویش ره‌گ و ریشه‌ی ده‌بوو‌کێته‌وه و ئاسه‌واری ده‌بیته‌وه.»

له‌وه‌تی ئەو کلاورۆژنه و کونه‌باچکانه دروست کرابوون که‌س نه‌یده‌وێرا توخونیان که‌وێ. جا بۆیه‌ش بوو که زیندانی سه‌رای بایزیدی بووبوه بنیشته خۆشه‌ی سه‌ر زاری چووک و گه‌وران. هه‌ر گه‌راویک چووبا زیندان دووعای خیری بۆ وه‌ستا سلێمانی قه‌له ده‌کرد.

که له‌و کون و کونه‌باچکانه‌وه سه‌یری ده‌ریت ده‌کرد، زستان با، هاوین با، دنیا دنیا‌یه‌کی دیکه‌ بوو. رێگا و بانی به‌ره‌و ئاسمان هه‌لکشوای بالگرتوو، ته‌یر و توو، به‌فر و به‌سته‌له‌ک، کاروانی و رێبواران، پۆر و چێرگ، مراوی و قاز و قولینگ، خه‌رمانه‌ سنێری گه‌ش گه‌شی به‌ جریوه جریوه هه‌ر ده‌تگوت به‌سه‌ر لووتکه و ته‌پۆلکاندا داکو‌تراون. ئەستێران شه‌وانه جریوه جریویان بوو و له‌و نێو گۆل و جو‌گانه‌دا به‌ هه‌زار چه‌شنه‌ خۆیان ده‌نواند و ئەو ده‌وره‌به‌ره ده‌بوو به‌ سی ریزه‌وه و له‌ نێوان هه‌ر ریزی‌کدا وه‌کو چرخانی‌ک به‌ره‌و ئاسمان

بال بگریته وه بهو رهنگه بوو. ئەوانەیی له زیندان وه دەر دهکه وتن جارێکی دیکه چاویان بهو رهنگ و دیمه نه رهنگاورهنگانه نه دهکه وته وه که له کونه باچکانه وه دهیان دیتن. دیمه نه کان به کجار سهیر بوون: گولیلکی سه د ته رزه، به فر و به سه ته لهک، رووناکی، شینایی هه ندی مۆر، هه ندی وه نه وشه یی، هه ندی سوورێکی تیر، هه ندی زهرد، هه ندی شین، هه ندی ترنجی، ئیدی له هه مه رهنگه ده چریسکانه وه و هه ر جاره به ته رزی ده گۆران و خۆیان ده نواند. هه ر که زیندانیان له زیندانی وه دهر که وتن ئەو دنیا یه ش، ئەو دهشت و دهره سه د ته رز و دیمه نه ش سه ری خۆی هه لده گرت و کهس نه یده زانی بۆ کوێ ده چوو.

سوؤفی، ئەحمه د، موسا به گ ئەوانیش بهش به حالی خۆیان زۆریان له و کونانه وه سهیری ئەو به هاره کۆچ له به ره سه ره له گرتوه ی ده کرد. سه به پینان ته م و مژیکێ سهیر له و پێده شته وه راده بوو. گردۆلکه و زوورگ و هه لته ته په و ته لانی به تارایه کی به هاس ته م شین داده پۆشی و ورده ورده به ره و په مبه یی رهنگی ده گۆرا و پاشان ده سرا یه وه.

گۆلبه هار سه رتا پا غه رقی دل داری بو بوو تا مۆخی نیو هیسکانی پر بو بوو له ئەوین. هه رچی به رده ست که وتبا، گیان له بهر با، یا بی گیان، پشکو یه کی ئەوین بوو و پێیدا ده چزا. گۆلبه هار وه کو به نگی یه کی به ئەوین کاس و گێژ بی پشوو، شه و و رۆژ ده خولا یه وه و جیگای به خۆی نه ده گرت. جارێ له ده ریای ئەویندا مه له ی ده کرد، جارێ ده که وته نیو نا هوم ی دی یه کی ره ش و تاریکه وه. ئەوینه که ش و تر سه که شی له تو وره یی ده چوو.

هه ندی جار خۆی به خۆی ده گوت. تا ئەحمه د له زیندان بی له وهنده ی پتر چاوی پێ ناکه وی و له وهش به ولاره چاریکی دیکه نه بوو. نه باوی نه شا و پادشا یان نه پیری کاروانان، هه ر که سی، ویستبای ئەحمه دی نه ده دیت. له م دنیا یه دا هه یج نییه چاره سه ریکی نه بی. به لآم ئەوه ی بی چاره سه ر بوو، ئەوه بوو که ئەحمه د له زیندان ده رها تبا و چاریکی دیکه گۆلبه هار – له دو وره وهش با – چاوی به ئەحمه د که وتبا وه. گۆلبه هار به جۆش و کولیکه وه بیری له شتان ده کرد وه هه یز نه بوو خاوی بکاته وه. ئەوین، نا هوم ی دی، مردن، لیک دا بران،

زولم و زورداری، هرچی هست و نهستیکی بوو له شاخ و بالکردندا بوو. جیگای به خوئی نهدهگرت. له نکاو دایه کزی. هه موو لهشی وهکو له دنگدا کوترایی وابوو. نیوهمردوو نیوهزیندوو خوئی وهکیش کرد. هه رچی دهیدیت سه ری لی سور دهما. توف و وهیشوومهی گولبههار رهویبووهوه.

گولبههار هندی جار بی ورته، بی جوولّه، وهکو ماستی مهییو، چاو خهوالوو، وهکو مردوو یک ههستایته وه سه ری پی، سی رۆژان زاری لیک نه کرده وه و هه روا هات و چوو. دم و چاوی زهرده لگه رابوو. زهردیکی کاله وه بوو. بریقه له قژی تۆرابوو. سپیتی له دانی تارابوو. چاوه گه شهکانی له نیو بریقه یه کی بی بندا جارئ ده بریقایه وه، جارئ ده کوژایه وه، له شیرینترین شوینی دم و چاویدا که غه مزهکانی بوو خنده یه کی قوول، به خته وه بریقه ک، شانازییه که مهییبوو. خه م و خه فته تیکی دوور هه موو نازای گیانی تاساندبوو.

ئیواریه که گولبههار له پر گۆرا، زریانی ئه وینی هه لی کرد. سه رتاپا غه رقی ئه وین بوو. دیسان ئه وین و دلداریه که کی کاری له دار و به ردان کرد. شهوی به گوریس به کیش ده کرد. وهکو قهت شه وگار نه یهت وا بوو. قهت، قهت، قهت، وهکو قهت نه یهت. له کۆشک و سه را وه ده رکه وت. ماوه یه که له دووره وه نوارییه ئاورینگ و پریشکی ئاسنگه ره که، حوسوی ئاسنگه ر بوو بوو به ژیر ره هیلّه ئاورینگه وه و به هاسته م دیار بوو. پاشان چوو سه ر گۆری ئه حمه دی خانی، نیازی له سه ر گرته وه. دوعای کرد، لالایه وه، پارایه وه، کۆمه ک و یارمه تی و فریای لی خواست. دوعا و پارانه وه که کی له هاژه ی رۆخانان ده چوو، رۆخانه ی بی به ست و به ند. کاتئ له سه ر گۆرخانه ی ئه حمه دی خانی جیا بووه وه رۆژئاوا بوو بوو. ئه و شه وه ی که وهکو مانی گرتبوو و نده هات به سه ر چیای ئاگریه وه نه شته وه. سووکه بارانیکیش ورده ورده دهستی به پرووشه کرد. ئیدی هه موو شتیکی له کن روون و ناشکرا بوو. کار له رزگار بووندا نه ما. ده بوو به سه ر چاره نووسدا که وتیا. جا چ ده قه و ما با قه و ما با. به هه ر نرخیکیش با ده با ببا. سندوو قیکی دار گوژی گرانی نه خشین له وه تاغیدا بوو. ملوانکه یه کی زیتر و زومرووتی ولاتی قه فقازی له سندوو قدا بوو، وهختی

خۆی نهنگی به خهلات دابووې. پاشان نهنگوستيله يهک و چند بازنیکي مرواری، خرخالیکي زړې، که خالی له هیندستانه وه به دیاری بوی هینابوو، لووته وانه يه کی نایاب که نه ویش هر خالی له نه فغانستانه وه ی بۆ به دیاری هینابوو، هرچی هه بوو و نه بوو هه مووی کۆکرده وه، له کیسه يه کی مه خمه لئ کردن، پړ و راست چوو بۆ زیندان. مه مۆ له ژوروه بوو. گولبه هار له درکه ی دا، مه مۆ درکه ی لئ کرده وه، شیره دريژه که ی تا پاژنه ی پئی دهات، فره وه که ی له پۆستی که له کپوی بوو و به سیم و سورمه ی قه فقاژ چندرابوو. کلادیکي لوی له سه ردا بوو. هر که چاوی به گولبه هار که وت شادیه که به دم و چاویدا هات، وه سپ نه ده کرا. به خته وه ریبه که له دم و چاوی نیشته ته عریف نه ده کرا. گولبه هار نه م شادی و به خته وه ریبه ی له چا وون نه بوو. مه مۆ دم و چاوی دیسان له پر هاته وه سه ر دۆخی جازانی و هر به مړ و مۆچی و تور په ییبه وه ناهومیدی دایگرته وه. گولبه هاریش شله ژا و ناواتی له دلدا تاسا. مه مۆ دیسان په نگی سوور هه لگه را و سه ری داخست. دهستی له رزی، لئوی وه ته ته له که وت. له سه ر پئ خۆی نه ده گرت:

گولبه هار کیسه مه خمه له که ی دهستی بۆ مه مۆ دريژ کرد، گوتی: «بگره، نه مانه هه مووی بۆ تۆ».

مه مۆ کیسه که ی وه رگرت ته ماشایه کی کرد، دهستی وا دهله رزی ده تگوت په له وه ره وه باله فرکی که وتوه.

«جا ده ی نه حمه دم له زیندانی پیشان بده ی»

کیسه له دهستی مه مۆ به ریووه سه ر راره وئ، به و شه وه زرينگه يه کی ره قی لئوه ات. گولبه هار نوشتاوه کیسه که ی هه لگرته وه، دیسان بۆ مه مۆ دريژ کرد. مه مۆ کیسه که ی وه رنه گرت. تنۆکی خوین له دم و چاویدا نه مابوو. هه رچی خوینی هه بوو له له شی کشابوووه. دم و چاوی وه کو کاغزی سپی لئ هاتبوو.

«بگره، مه مۆ ها، بگره. به و پیاوه ی ژوریم راگه يه نه. جا له پاشان بچۆ چ

به باوم دهلیی بلی. با له سهرم بدا.»

مه‌مۆ هه‌روه‌کو خۆی دامابوو. سا پاش هه‌رچه‌ندی بوو سه‌ری بڵند کرد، نۆرپیه‌ گۆلبه‌هار. چاوه‌کانی له‌ نازاری سه‌ره‌مه‌رگ و گیاندا‌ندا بوون. هه‌ر هینده‌ی چاوی مردوویک ترووسکه‌یان تیدا مابوو. گۆلبه‌هار ناچار چاوی پێ داخست.

مه‌مۆ بێ گیان، قورس و گران ده‌ستی بۆ به‌ر پشتینی چوو. کلیله‌کانی له‌به‌ر پشتینی ده‌ریتان بۆ گۆلبه‌هاری درێژ کرد و له‌وێ دوورکه‌وته‌وه‌ رۆیی تا گۆلبه‌هار ماوه‌یه‌ک هۆشی به‌ خۆیدا بێته‌وه، بگری. کلیله‌کانی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، وه‌ستا و چه‌په‌سا. پاشان ده‌ستی به‌ گریانێ کرد. له‌ پێش ده‌رکه‌ی مه‌مۆ دانیشت، تیر و پر بۆ خۆی گریا. قه‌ده‌رێ خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو، هه‌ستی بچێ بۆ کن ده‌رکه‌ی زیندان، به‌لام هه‌چی پێ نه‌کرا. پاشان زۆری دایه‌ خۆی هه‌ستا، قاچ و قولی به‌یه‌کدا ئالا و دلای وا به‌ په‌له‌ لێی دهدا وه‌خت بوو قه‌فه‌سه‌ی سینگی بدری و ده‌ره‌په‌ی. به‌ره‌و ده‌رکه‌ چوو. که‌له‌ کلیلیکی زه‌لامی له‌ کلۆمی ده‌رکه‌ راکرد کردییه‌وه. زیندان تاریک بوو، له‌ بنی بنه‌وه‌ی ژیرخانی زیندانی رووناکییه‌ک ده‌بیندرا و نه‌ده‌بیندرا ترووسکه‌ ترووسکی بوو. گۆلبه‌هار به‌ ده‌سته‌ کوتکی له‌و پێلیکانه‌ کۆنانه‌وه‌ که‌ به‌ سه‌دان ساڵ پێش دروستکردنی ئه‌م کۆشک و سه‌راو زیندانه‌ داتاشرابوون چوو خوارێ، له‌ بنی زیندانا هه‌چ به‌دی نه‌ده‌کرا. هه‌موو شتی راست و ته‌خت بوو. چینه‌ قه‌یرێکی ئه‌ستوور له‌ بنه‌وه، له‌به‌ر ترووسکه‌ رووناکییه‌که‌ دیار بوو. بۆنی هه‌چ نم و ته‌ره‌شوعیک له‌ زیندان نه‌ده‌هات. له‌ بنه‌وه‌ بۆنی پۆستیکی خۆشه‌کراو ده‌هات.

گۆلبه‌هار له‌ بنی زیندان وه‌ستا، گوتی:

«سۆفی، سۆفی.»

سۆفی که‌ گوتی له‌ ده‌نگی گۆلبه‌هار بوو، به‌ هه‌له‌داوان به‌ ده‌نگییه‌وه‌ هات، گوتی:

«فه‌رموو سولتانه‌که‌م، ئه‌وه‌ چۆن گه‌یشته‌ویه‌ ئێره‌؟ بۆ خاتری خودا زوو

به یه کگه‌یشتنی ئه حمه‌د و گولبه‌هار

بگه ږيټوه، پاشا پي بزاني له سهری هه موومان ددها. کچی چابه بریو. یه کهم ژنی
که تا نیستا ږی کوه وتبیته ټیره توی. بریو، بریو، بریو. دهخيله خو کهس له ریگا
نه بیدیتی.»

«نه حمده کوا؟ خه بهری بدهیی.»

«باشه، باشه، هه ری نیستا.»

له تاریکاییه که دا چریه چریک هات، پاشان هه موو شتی له نیو گومی بی
دهنگی و کریدا خنکا. گولبه هار دلې به ته په ته پ که وتبوو. بهردی سارد و
سری زیندان ده بریقاییه وه، یا گولبه هار چاوی رهشکه و پیشکه ی دهکرد.

چاوه نوږ بوو، کهس نه ده هات. تا ده هات هینده ی دیکه جوښی پتر په ره ی
دهستاند، دلې له دلې کیشکه یه ک زیاتر و خیراتری لی ددها.

گولبه هار، به قه دهر نه وه نده ی تارماییه که له بنه وه دریزاودریژ وه سه ری
که وی و به ره نه وی بی، هه بهو حاله مایه وه. کچه هه که چاوی به
تارماییه که کهوت ده جمی، شاگه شکه بوو. ده ماری ده ست و پی وه کوژی
ره وه ییوه و خاو بووه وه. سه ری خولاوه. به دیواره که نه گه یشتبا ده کهوت.

هه که هه ناسه ی گهرمی نه حمده ی بهر دم و چاوه کهوت به خودا هاته وه.
هه ردوکیان به حه په ساوی ماوه یه که هه روا وه ستان و مانه وه، شتاقیان
ورته یان لیوه نه هات.

له پیشدا نه حمده گوتی:

«گولبه هار، نه وه توی؟»

گولبه هار به ناسپاییه وه:

«منم.»

دهتگوت زور له میژتر دلداری یه که بوون و به یه که گه یشتبوون. هه ردوکیان
که وتنه نیو هه ور و هه لایه کی نه وینه وه. گهرم و گور، جوان، دؤستانه، نه وین و
دلداری به نیو هه موو کون و که لینی زینداندا بلا بووه وه. بری که وی دهن دوک
سه وریش له زیندان بوون. کی ده بزانی سو فی له کوپی په پیدایه کرد بوون.

نیوه‌شهو با، سبه‌ینان با، هر ومختیکی با، هر که که‌یفیان سازبا، وه قاسپه قاسپی ده‌کوتن. له بنه‌وه قاسپه‌ی که‌و هات. گولبه‌هار به دهنگی که‌وه‌که راجه‌نی. ده‌ستی ئەحمه‌دی گرت و له پیدلیکانان وه‌سه‌ر که‌وتن و چوونه ئەو لای قولله‌ی زیندانه‌وه. قولله‌که به‌سه‌ر ده‌شته‌که‌یدا ده‌روانی. دوو هه‌نگاو به‌ولاوله‌تره‌وه هه‌زار به هه‌زار و هه‌لدیرئ بوو نه سه‌ری دیاربوو نه بنی. تاریکاییه‌کی به سام، سی‌به‌ری ره‌شی ئاگری، ئەسته‌یره دووره‌کان، پیده‌شته‌کان، ته‌په و ته‌لانی پیدچاپوه‌وه. کۆنه مانگیکی کاله‌وه‌بووی دیویک سراوه، کز کز به‌سه‌ر چیای ئاگریه‌وه هه‌لواسرابوو. پاش ماوه‌یه‌کی ژور کورت په‌له هه‌وریکی ره‌ش و تاریک دایبۆشی. گولبه‌هار هه‌شتا ده‌ستی له نیو ده‌ستی ئەحمه‌دا بوو. به‌دهم رێگاوه هه‌ستی به گری نیو ده‌ستی ده‌کرد.

له‌گه‌ل بانگی که‌له‌شیران هه‌ردوکیان له بن قولله‌که‌وه هه‌لستان.

وه‌کو پشکۆیه‌ک چۆن ده‌بی به دوو که‌رته‌وه، به‌و ره‌نگه لیک دابریان و ده‌ستیان له ده‌ستیه‌ک پچری. به گولبه‌هار بووايه قه‌ت لیک دانه‌برایان و تا رۆژ ده‌بووه‌وه به‌و ره‌نگه کری و بیده‌نگ ده‌ستی له نیو ده‌ستی ئەحمه‌دا با و ماوه‌ی پتری به‌و ژوان و به‌یه‌ک شابوون و ده‌ست له نیو ده‌ست‌انه ترسانکه بدابا. جا خوا ده‌یکرد خاکیان به خوینی ئال ده‌کرد. جاریکی دیکه‌ی ده‌ست له نیو ده‌ستی ئەحمه‌د ناوه. دوو پشکۆ دیسان یه‌کیان گرته‌وه و به‌یه‌کدا چۆشیان خوارد. ده‌وریه‌ر به‌ره به‌ره رووناک ده‌بووه‌وه. گولبه‌هار و ئەحمه‌د دیسان ده‌ستیان له ده‌ستی یه‌ک به‌ردا. ئەحمه‌د لێی دا رۆیی، چووه‌وه زیندان. گولبه‌هار گوپی له داخسته‌نی ده‌رگا زه‌لامه‌که‌ی زیندان بوو. پاش هه‌ندئ قه‌ده‌ریک هه‌روا مایه‌وه، نه‌یده‌زانی چ بکا و بۆ کوئ بجی، به‌لام دوايي چاوی به کليلة‌کانی زیندان که‌وت، که ده‌بوو به مه‌مۆی دابانه‌وه. به‌ره‌و ده‌رکه‌ی زیندان چوو، ئینجا چووه ژوره‌که‌ی مه‌مۆ. ده‌رکه‌ی ژوره‌که‌ی له‌سه‌ر پشت بوو، مه‌مۆ له ژورئ نه‌بوو. شله‌ژا و به هه‌له‌داوان که‌وته په‌یدۆزی و به‌م سه‌ر و ئەو سه‌ری کۆشک و سه‌را و راپه‌واندا ده‌هات و ده‌چوو. پاشان له ده‌ره‌وه‌ی شووره‌ی قه‌لا، به لای راستی ده‌رکه‌وه، پالی به دیواره‌وه دابوو، له‌وئ

دیتییه وه. هەر دعتگوت مردووه، جوولەئی نەدەکرد. تەنانهت تەقەیی پێی گۆلبە هاریش مەمۆی بەهۆش نەهێناوه.

گۆلبە هار کلیله کانی له بناگوویی مەمۆ زینگانده وه، کهچی هیچ جووره نیشانەیهکی گۆران له سهروسیمای مەمۆدا به دیارنەکهوت. نەخپەر هەر چاوهنۆڕ بوو، سا به لکو به باریکدا، به حالیکدا بگۆڕی به لام هەر نەگۆرا، ئەوجا ناچار دەستەیهک کلیلی بەردایه وه نیو کۆشی، گوتی:

«کاکه مەمۆ، زۆر سوپاس، ئەم چاکهیه تم تا مردن له بیر ناچیتته وه» دیسان هیچ جووره گۆرانی له سیمای مەمۆدا نەخویندرايه وه. ئەنجا گۆلبە هار لێی دوورکهوته وه و پۆژه لات.

ئەحمەد وهکو بەردی بن گۆم بۆ سەر و شوین له زینداندا مایه وه.

ئەحمەد هەرچهندی دەرکرد بروای بهم بهرجووه به دیهاتووه دا، بهم ئەفسوونه گرواییهی گۆلبە هاردا، بهم بۆن و بهرامه ژنانه یه دا نەدهاته وه و وهکو خهون بپینتی وا بوو و له خۆرا وه گومان دکهوت و له خۆی دپرسی: خهونه، راسته قانییه، ئیدی تا نێو مۆخی هیسکانی، ئەوین و دلداری پۆچوووو و له هه موو ئازای گیانییه وه سه رپێژی دهرکرد و پاشان بای دداوه سەر ههست به بهخته وهری، ئینجا جارێکی دیکه خامووشی، بۆ بروایی له هه موو ترووسکه یهکی دهنزییه وه.

کهواتا ئەسپه که بۆ ئەمه هات، له پیش دهرکهی وهستا.

کهواتا خوا له چاره ی نووسیوه. ئەم ئەسپه، ئەم کیژه دیاریی خوایه، خه لاتێ چیا ی ئاگرییه و پێی بهخشیومن. ده بۆ شیاوی ئەم خه لاته بم. گۆلبە هار وهکو گولیلکی بۆن تیژی چیا ی ئاگری، ته ر و بر، پاراو، توناو، له تهنروستیدا وینه ی نه بوو و پیاو سه ری لێ سور دهما.

ئەحمەد گوتی:

«سۆفی ئەو بلوێرهم بدهیی».

سۆفی بلوێری دایه. سۆفی و موسا بهگ و زیندان و که وهکان گوێیان له

مقامی کی نوئی و نہ بیستراو گرتیوو. گولبہ ہار بیستباہی شاگہ شکہ دہبوو و لہ تاوان دہکھوتہ کیوان.

ئوئی رۆژی گولبہ ہار بی وچان، لہ مائی وھکو ماخولانی بی، ہر دہات و دہچوو و نہ دہسروت. مات و مہلول، پەریشان، نہخہو، نہخۆراک، خہورۆ، ئیدی وھکو بہسەر دنیاوہ نہبی و ابوو. باوی، ئہحمہدی ئازاد نہدہکرد، ئازادیشی کردبا جارتیکی دیکہ چاویان بہ یہک نہدہکھوتہوہ. پاشایہک چۆن کیژی خۆی بہ چیاہییہکی وا رہوا دہبینی؟ چیاہییہکی یاخیی سہرکیش و کھلہوہکیشی وھکو ئہحمہد. گولبہ ہار کہ گوئی لہ دہنگی بلویر بوو بہ خۆدا ہاتہوہ. ئازای لہشی سہرتاپا لہ مچورک نیشت.

بریا ئہحمہد لہ زیندان ئازاد با، شہویک لہنکاو ہاتبا، پیلی گرتبا، ہللی دابا سہر ئہسپ و بہرہو پیدہشتانی پر مامزان ئازوابای. جا لہوئی، چہند خۆش بوو، رہشمال و کۆن و دہواری دریژ دریژ و ہاروا و بہرینی کوردان، ہۆبہ و چاوخانی کوردانی دیتبا و لہو مالہ کوردہ میوان دۆستانہ میوان با.

ئوئی راستی بی، بہ چاویکی تاییہتی دہیاننۆریہہ ئینسانانی چیاہی ئاگری. خہلک وھکو زیندہوہری دنیاہکی دیکہ، وھکو شتیکی پیروزیان لہ قہلہم دہدان. جا وا چووش، وا ہہموو شتی بہ گویری خواست و ئارہزووی ئہو رەخسا، خۆ باوی، لہوپہری دنیاہ بی لہ پەرہی ہور بی دہستی دہیگاتی و لہسہری دہدا، ئہحمہدیش دہکوژی. ئیدی ہاروا بیری دہکردہوہ و ہہناوی ہہلدہقرچا.

ئہو شہوہش دہبوو بچیتہ کن ئہحمہد. بہلام باوی پی بزانی لہ سہری ئہحمہدیش و خۆشی و مہمۆشی دہدا. مہمۆ زۆر خۆشحال بوو. قہتی ہیندہ زیتر و زہمبہر وھچہنگ نہکھوتبوو. کلیلہکانی دابووئی و رۆیشتبوو. ہەرچہند مہمۆی وھبیر دہاتہوہ و دم و چاوه مر و مۆچہکھی دہاتہ پیتش چاوخہم دای دہگرت و ہہوللی دہدا لہ بیری خۆی بباتہوہ و نہیدہویست بیری لی بکاتہوہ. لہ ناخی دلہیہوہ ہہستی بہ شتیکی کردبوو و زۆر لہ میژ بوو شتیکی لہ مہمۆدا شک دہبرد. مہمۆ زۆر پیوانہ لہ گہلی دہجوولایہوہ. لہوہ دلنیاوو

که هر خواستیکی لی خواستبا بوی جیبه جی دهکرد و دریغی لی نه دهکرد .
گولبه هار دهویست هه موو شهوی چاوی به ئه حمده کهوی، به لام چۆن
دهکرا هه موو شهوی داوی کلیلی کردبا و دم و چاوه مری و مۆچه کهی دیتبا .
مه مۆ مردنی خوی له کلیل ویدانی گه لی پی خۆشتر بوو . ئه مه کارئ نه بوو ،
ته نیا هه گولبه هار پی بزانی، له وانه بوو خه لکی دیکه ش پی زانیبا . هه ست
و نهستی گولبه هار ئیجگار سه رکیشانه بوو ، به رانبه ر هه موو شتی، به رانبه ر
باوکی، به رانبه ر پاشه رۆژ، به رانبه ر کۆشک و سه را، به رانبه ر چیا ی ئاگری،
به رانبه ر، هه موو دنیا بی په روا بوو .

له دیوه خانه وه دهنگه نیره کهی باوی دههات . مه حموود خان پیاویکی زۆر
له بار بوو ، به تایه تی کاتیکی به کوردی داخاوت خۆ ئه وه هه ر به جارئ له
دلّه وه ، به گه رم و گورتر ، زۆر به سه لیه تر و له بارتر دههاته دوو .

دهتگوت که له خه رته له . گولبه هار تا ئه وه ده می باوی هه ر خۆش دهویست .
باویشی به وهی ده زانی که گولبه هار خۆشی دهوی .

ئیاواره داها . رۆژ ئاوابوو . گولبه هار له کۆشک و سه رادا هه ر دههات و
دهچوو و بهستی له پیش دیوه خانی نه ده بزووت . دیوه خان چۆل بوو بوو . ده بوو
بابی نوژی شیوان بکا .

گولبه هار بیری کرده وه : چۆنه بچم به سه ر ده ست و پی مه حموود خاند
بکه وم ، بلیم : من کچی تو نیم مه حموود خان ، من به تاکاری ها توومه
خزمهتت . به کرینووش و له سه ر چۆکان ها توومه باره گا و خاک و پات . پیاوی
چا به له ئه حمده خۆش به ، له رهگ و رهگه مای خۆت لاری مه به مه حموود
خان . نکوولی له تیره و نژادی خۆت مه که مه حموود خان . پشت له هۆزی
خۆت مه که مه حموود خان . تو به تیره و رهگه ز خه لکی ئاگری ، باپیرم
دهیگوت ، تا ئیستا نه ترانیوه مه حموود خان ؟ ئه گه ر ده لیم له نیرزیک
ماله وه مان گه لی هیلانه خه رته ل و شه هین و باز هه بوون .

جاریکیان هیندهی نه مابوو بچیه ژووری به لام خوی گرت . دهچوو به سه ر

دهست و پپی خاندا بکهوئ. دلئی هاتبووہ سہر لیوانی. بهخو و مکیش کردن، سا به هەرچۆنیکئی بوو له دهرکهی دیوهخانئ دور کوهتوهه. ئهگهر بۆ خوئی با کار هاسان بوو. بهلام باوی بهو کارهی زانیبا بئ سئ و دوو ئهحمهدی دهکوشت.

تا نیوه شهوئ نهنووست. خه لکی بایزید هه موو له خهویکی قوولدا بوون. جگه له زههی چهند کووت و زنجیریک که له زیندانهوه دههات، ئیدی دهنگی هیچ نهدههات. گولبههار ماوهیهکی دور و درئژ له نیو جیگادا ئه م دیو و ئه دیوی کرد.

ئهو کاره بئ ئاکام بوو. ههر پوژتیکئی با دهسته و بهرۆکی ده بوون و باوی ئهحمهدی دهکوشت. هیچ راز و نهپنییهک له سه رادا نهدهشارد رایهوه ئه ورۆ یهک، دوینیش دوو، خوشکهکانی گۆرانیکیان تیدا سووسه کردبوو. له وانه بوو یهکی به ژوانی دوئ شهوئیانی زانیبا به و بۆ سبهینئ کوژشک و سهرا کهوتبا خرۆش و هه ژانئ، یا مەموئ سهرهک زیندان راستیی لهکن باوی لی گوتبا و سهری خوئی کریباوه. تو بلیی مەمو راستی لی گوتبا؟ نهیگوتبا؟.

ئهو هه موو بیرکردنهوه و هه راسانی و ترس و له رزه له وهندهی پتر له نیو جیگا پئ رانهگیرا. له پر خوئی له بهر دهرکهی زیندانئ دیتهوه. قه دهوئ لهویندهرئ ئه مسهر و ئه وسهری کرد و وهستا. ئه وجا گه یشته بهر دهرکهی مەمو. ماوهیهکیش لهوئ وهستا. هه رچهندی دهکرد نهیدهوئیرا له دهرکهی بدا. چه نین ههست و سووسهی ترس و شهرم و په ژاره له دلیدا شه ره زورانیان بوو. مەمو له ژوورهوه دهیزانی گولبههار له دهرئ وهستاوه و هه روا بییری دهکردهوه. له نکاو دهرکهی لی کردهوه. بهلام گولبههار هه رکه چاوی پئ کهوت پاشه و پاش گه رایهوه و دهستی به رویشتنئ کرد. مەمو به رفکان وه دووی کهوت، کللهکانی بۆ درئژکرد و ژوورهکهی پیشان دا، گوتی:

«لیره قسه بکن، زۆر به ئاسپایی، هه ر هیندهی بییسترئ و نه بییسترئ».

گولبههار به هه موو هئیرتیکیهوه دهرگانهی زیندانی کردهوه. له پتپلیکانه بهردهکان چوو خوارئ.

بانگی کرد: «سۆفی، سۆفی».

ئەحمەد ھەناسەى لەبەر خۆى بریبوو، لە ئیوارپۆھ چاوەنۆرى بوو. لەوھتى رۆیبوو ھەر چاوەنۆرى بوو. گوئی لە سرتەیک با بەرزە پئی رادەچەنى.

دەسبەجئ بە پیری گۆلبەھاروھ چوو. دەستیان وەکو پشکۆ یەکیان گرت. مەمۆ بۆجی ژوورەکەى بۆ دەستنیشان کرد و گوتى بە ئەسپایى قسە بکە. تۆ بلیى مەمۆ پیاوچاکى پێگەیشتووى خاوەن بەھرە و کەرامات بئى. مرۆیەکی ھێندە جوامیر و پیاوچاکى وەکو مەمۆ دەشیا بێتە سەر دنیا؟ گۆلبەھار بیتوانییەکی بە دل و دەرووندا ھات. ئەحمەدى بەرھو لایەکی دیکە، دیسان بۆ سەربانى زیندان، بۆ لای راستى قوللەى زیندانئى برد. ھەردووک لە بن دیوارەکە رۆچوون. دل بە دلەو، دەست لەناو دەست، بئى جوولە قەدەرى مانەوھ. لەو کشوماتى شەوھدا گوئیان لە کشانى خوینی یەکتەر بوو.

«ئەرى راستە؟»

ئەحمەد پرسى:

«چى؟»

گۆلبەھار گوتى:

«گۆیا، ئەگەر لە ماوھى چل رۆژدا ئەسپەکە نەدەییەو، باوم لە سەرى تۆش و سۆفیش و موسا بەگیش دەدا».

ئەحمەد گوتى:

«راستە».

گۆلبەھار، نووزیەکی لیوھ ھات، بەلام شتیکی ئەوتۆى نەگوت روون بئى.

«وہبیرت ھاتمەوھ؟ ھا، لەو شایییەدا کە لە زۆزانى گۆلى کوپە کرا؟»

گۆلبەھار گوتى:

«جا، قەتم لە بیر دەچیئەو، سەرۆک رەوھند، ئەوھ تۆ بووى، ئەدى تۆ؟»

«ئەمنیش ھەر وەکو ئیستاکە لە پێش چاومى. ئەوھ بوو خىخالت لە

مەرجانى سۈر لە پىدا بوو».

گۈلبەھار شىرن شىرن، لەخۆ چۈۈبوو و لە خەوندا دەفرى و دەگوت: «لە زۆزانى، دەنگبىژىكى قۇ درىژ سى شەو و سى رۆزان لەسەر گۈلى كووپە گۆرانى سلىقى بۇ سەيد ئەحمەد دەگوت و لى نەدەبووہە. گۆرانىيەكەى هېشتا ھەر لەبەر مابوو».

ئەحمەد گوتى:

«ئەو، ئەو گۆرانىيە بە چل رۆزان دەلى، زۆر درىژە».

گۈلبەھار ھەناسەيەكى لە ناخەوہە ھەلكىشا، گوتى:

«ئەسپەكە نەگەرېتەوہ، باوم لە سەرى ھەرسىكتان دەدا».

ئەحمەد گوتى:

«لە سەرى ئىمە دەدا، بدا، بەلام لەسەرى سۆفییەكى سەد سالا دەدرى؟ ئەمە ستم و زولمە. ستمىكە، لەوہتى دنيا دنيايە، نەكراوہ و نەبىندراوہ. ھەيف و مخابن بۇ سۆفى. زۆر پىر و كەنەفتەيە. بەلام گوى ناداتى پەرواى پى نىيە. ھەمىشە بە پشتى كۆمەوہ بلوېر دەژەنى و پى دەكەنى و ھەلدەپەرى. ھەيفم بە سۆفیدا دیتەوہ. زۆرىشم ھەيف پىدا دیتەوہ. دەستم رۆشتبا رزگارم دەکرد. لە سەرى بە تەمەنى وەكو ئەو نادرى، پاشا گوتوويە لە پىشدا سەرى سۆفى دەپەرىنم، لەپىش جاوى خۇشيان ئەمەى گوتووہ».

گۈلبەھار گوتى:

«لەسەرى كەس نەدرى».

ئەحمەد كرى بوو.

گۈلبەھار باوہشى پىدا كرد.

ئەحمەد گوتى:

«پاشا پى نەزانى، دەنا لەسەرى تۆش دەدا».

گۈلبەھار لە تىرى و بەويەرى بى پەروايىيەوہ ھەلىدايى، گوتى: «با لەسەرم

بدا، با بمکوژئی».

ئەحمەد گوتی:

«بەزەبیم بە موسا بەگیشدا دیتەووە. ئەویش لە نیوچاوانی منەووە. نازانم ئەسپەكەى وئى دەمەووە؟ سەرى سۆفیش و موسا بەگیشى پى بکرمەووە. بەلام ئەوانى لەمەر خۆمان قایل نابن. ئەوا قایلش بوون و داشیانەووە، جا پاشان كە لە زیندان دیمە دەرى، چۆنیان چاوە بەر هەلینم؟ هەنگینى دەلین لە ترسى رۆحى خۆى خەلاتى خوا، بە پاشا داوئەووە و ئەوجا وەرە چاوە بەر خەلك هەلینەووە. ئەدى رۆحى سۆفى، ئەى گيانى موسا بەگ؟».

گولبەهار وەكو مستە كۆلەيهكى بە دەمدا درى، سەرى خستە نيو باوہشى ئەحمەدەووە، داىە كۆلى گريانى. لە دلى خۆيدا هەر دەيگوت: هەلتروپى ئەسپ، هەلتروپى ئەسپ، هەلتروپى.

كەلەشتىرى بەرەيانى خوينديان. تيشكى رۆژ بە ملە و گەردنى ناگريهەووە سوور دەچووہوہ. تيشكى تاین تيشك نەبوو، بلووريبهەكى سوورى درشتى خرى هەلايساوى وەكو سىو وابوو، سىوۆك لە شووشە دروست كرابى.

دەستيان وەكو پشكۆيهك ليك هەلبيران. ئەحمەد بەرەو زیندان چوو. هەرچى گولبەهار بوو، بى جوولە، چاوى تى بريبوو و رەق مابووہوہ و هيزى هەلستانى دە ئەژنۆدا نەمابوو. دەمە و نيوەرۆيه ئەنجا توانى راست بىتەوہ. هەر وخت بوو بخنكى. باوى گوتبىتى دەيکوژم، دەيکوژى. جا خاوى دەکرد فەرمانى بەخشينى لە پادشاوہ بۆ دەهات. كەس نەيبىستبوو پاشا لە قسە و بەلینى خۆى پەشيمان و پاشگەزىتەوہ. ئەحمەد تا بلایى لە بارىكى نالەبار و دژواردا بوو. ئەگەر ئەسپى دەداوہ و لە زیندان دەردەچوو، لە چيا و لە پيش چاوى چيايىيان بە مردوو حسىب بوو. ئەدى گوناھى سۆفى و موسا بەگ چيبه؟ خۆ ناشى لەگەل خۆى لە بۆ مردنيان وەكيش كا؟ ئەحمەدیش و گولبەهاريش بەو رەنگەيان بىر دەکردەوہ. تەنانەت مەرگيش ئەحمەدى رزگار نەدەکرد.

گولبهار ئومىدى بە ترووسكەيەكى ترووسكە ئاسايى نەمابوو. جا بە راستى ھەر ھىچ جۆرە ترووسكەيەك لە ھىچ لايەكەو بەدى نەدەكرا. ئا ئومىدى لە ھەموو لاوہ وەكو سىلاويكى گران تا دەھات پتر ھەلدەستا و بلندتر دەبووہوہ. دەيخنكان. لە تەمەنيكدا تەنيا چل پۆژ خوئشى. تا مردن، ھەموو مايەى شادييەكى ھەر ئوہ بوو ھەر ئوہ. شادييەكى چل پۆژە و بەس. ئوويش دەست لە نيو دەست خستنى مردوويك، شاديى لە باوہشکردنى پياويكى لە ملدراو. جا گريمان ئەحمەد ئەسپەكەشى دايەوہ و جلەوى لە مست خاوەنى نا و لەسەرى نەدرا و رزگار بوو، خو گولبەھار جاريكى ديكە، عومريك، چاوى پى نەدەكەوتەوہ. ئەحمەد دەگەرايەوہ نيو چيا و چۆلى خوئى، ئوويش لەو كۆشك و سەرايەدا وەكو بەردى بن كۆم بى سەر و سەودا بو خوئى دەمايەوہ. بو ئو زيان ھىچى واى بە بەرەوہ نەمابوو. سەرەراى ئووش ئەحمەد ئەسپەكەى نەدەداوہ. ھەنگى لەپيش چاوى گولبەھار لە مليان دەدا، سەرە خويناوييەكەيان بە دارىكەوہ دەکرد، پۆل پۆل لە نيو شار خەلكيان وەدوو دەخست. ريشە زيرينەكەى لە خوئين وەدەردەدرا. ئوسا چۆنى ماچ كرديا، خو لە خوئينى گەشيان وەردەدا، ئيدى گولبەھار لەبەرخويەوہ ئەمانەى دەگوت و دەگريا.

لاشەى ئەحمەديان لەسەر قوللەى قەلاوہ فرى دەدا خوارى و تا لە بن ئو ھەلدېر و ھەزار بە ھەزارەدا دەگيرساوہ و پارچە پارچە دەبوو. گولبەھار بو ئەحمەد دەلاوايەوہ و رۆحى بەسەر دەستىيەوہ، بىرى لە چارەيەك دەکردەوہ: چۆنى رزگار بكا، ئو ئەحمەدەى خوئى گوتەنى كە: «دلى نەدەھات ماچى بكا» دەيگوت: ئو با بژى جا ياللای دەکرد تا مردن چاومان بە چاوييەك نەدەكەتەوہ. ئو با بژى، ئو با بژى، خواى دەکرد لەو چيايانە ھيندەى گەلەگورگى مندال و زا و زاتولى دەبوو. ئو ھەر ھيندە قوتار بى و بژى. ئو با بژى. من بمرم».

لەوانەش بوو زرە ئومىدى ھەبا. باوى موسا بەگ دەيھيشت ھەر وا بە خورايى لەسەرى كورى بدەن؟ ئەدى بەگە كوردەكانى ديكە؟ موسابەگ

دهسځه پړۍ دهستی وان بوو. ئەگەر چووبان ئەسپهکهیان له پیناوی سهری سوڤی و ئەحمدهد و موسا بهگدا داوا کردباوه، ئاگریباییهکان رایان لهسهر با، چیااییهکان ئەسپهکهیان نهدهداوه؟

چیااییهکان کهلهشهق و سهرهق بوون. گوڤیان نهدهدا کهس، بهلام تکاکار و پهنابه ریشیان، هه رکهسی با، بۆ هه رچی با، هه روا سانا، سانا به ناهومیدی و دهستی خالییهوه نهدهگه راندهوه. هه موو شتی له چیاای ئاگری به پیدانی نه رته. کهس نهیده توانی سنووری بشکینی. ترووسکه یهکی ئومید له دلی گولبه هاردا چه که ره ی کرد. له پاشان له پیر به بیریدا هات گوتی: ئەگەر بچم بۆ خۆم ئەسپهکه له چیااییان داوا بکه مه وه؟ خۆ ناشی دهس به رووی ژنیکی وه کو منوه بنین. ئەگەر به گه کان له باوم ترسان، نه چونه کن چیااییهکان ئەوه بۆ خۆم دهچم، بۆ خۆم دهچمه کن چیااییهکان. ئەحمدهدم رزگار دهکه م. ئیدی جاریکی دیکه تا مردن چاوم به چاوی ناکه ویتته وه. یالالی دهکرد هیندهی گه له گورگیکی مندال دهبوو.

دهبوو سهر رشتهی کاره که ی له یه کتکی سهر راست راگه یاندا. له وان ههش بوو بۆ خۆی چووبا کن چیااییهکان. یا خه به ریکی بۆ باوی موسا بهگ ناردا بچیته کن چیااییهکان.

ئهوئ شهوئیی به په ژاره و دوودلییه وه کرده وه. یوسفی برای یهک دایک و یهک باوی زۆری خووش دهویست. ئەگەر گرتی ئەو رازه له کن یوسف بکاته وه تو بلییی نه یکوژی؟ بروا به یوسف دهکرا؟ یوسفی له گه ل دهچوو بۆ داوا کردنه وهی ئەسپهکه؟ ئەوا گوتمان یوسف به هه موو شتی قایل بوو، به لام هاتو چیااییهکان به بارمته یان گیرایه وه؟ یا ئەگەر بۆ خۆی به تنیا چووبا خۆیان گل نه دهداوه. گولبه هار به خۆیدا هه لکالا و گوتی، به راستی ئەمه ی من له گه ل چیااییهکاندا دهیکه م رهفتاریکی ناره وا و ناهه قه. ئەوان وه کو باوم نین، میوان بی، تکاکار بی، به بارمته کهس گل ناده نه وه. ئەوان لاقه ی ژنیکی تکاکار بۆ هه ر چیه که بی ناکه ن و ژن هه رچوونیکیان له گه ل بکا دهستی بۆ درێژ ناکه ن. هه ستا چوو وه تاغی یوسف هیشتا نه نووستبوو، خه ریک بوو

گولبه‌هار ده‌چٲته كن يوسفي براي و همو شتيكي پي ده‌لي

شیریکی له ههسان هدا، تیژی دهکرد، زاخاوی دهداوه، نهخش و نیگارەکانی
دهدرهوشاندنەوه، جهوههرهکهی پهرداخ دهکرد.

که چاوی به گۆلبه‌هار کهوت بزه و هسه‌ر لیوانی کهوت؛ گوتی: «ئەوه چیبه
گۆلبه‌هار، خیره به‌وشه‌وه؟»

گۆلبه‌هار چوو له تهنیشتیه‌وه دانیشت. یوسف روخساریکی درێژکۆله‌ی
بێره‌نگی پێوه بوو، ده‌نگوت به‌ر رۆژ نه‌که‌وتوه، که‌له‌گه‌تتیکي به‌ژن ب‌ل‌ند بوو. به
روویه‌کی زۆر خۆش و گه‌شه‌وه نۆرییه گۆلبه‌هار چاوی پر بوون له پرسیاران.
گۆلبه‌هار ده‌ستی له ملی برای کرد دایه کۆلی گریان. پاش ماوه‌یه‌ک گریان،
یوسف به‌ده‌نگتیکي سارد و سپری وه‌ک سه‌هۆله‌وه پرسى:

«ئەوه چیبه، گۆلبه‌هار بۆ ده‌گریه‌ی؟»

گۆلبه‌هار گوتی:

«ئەوی چاری ده‌ردم بکا هه‌ر تۆی یوسف.»

یوسف چاوه‌گه‌شه‌کانی زه‌ق زه‌ق کرده‌وه، گوتی:

«ده‌ردت چیبه‌؟»

گۆلبه‌هار لێوی دایه‌ته‌ته‌له‌ و له‌رزینی. به‌ینت کړ بوو، ئەوجا گوتی:

«مه‌گه‌ر تۆ له‌مردنیم رزگار که‌ی.»

یوسف به‌جاری شله‌ژا، شپه‌زه‌بوو، قیژاندی:

«کچی، ئەوه چیبه‌؟»

گۆلبه‌هار گوتی:

«باوکم به‌ته‌مايه‌له‌سه‌ریان بدا. ده‌بی نه‌هیلین. با بچین ئەسپه‌که‌له
چیا‌یییه‌کان داوا بکه‌ینه‌وه. ئەگه‌ر ئیمه‌ لیان داوا بکه‌ینه‌وه ده‌مانده‌نه‌وه.
یوسف، برام، پیاوی چابه‌بابچین بۆ کن چیا‌یییه‌کان. ده‌کری؟ ئیدی گۆلبه‌هار
به‌په‌له‌په‌ل قسه‌ی ده‌کرد و یوسفی دنه‌هدا.

یوسف گوتی:

«جا به تۆ چی؟ ئەتوو چت به سەر وانهوه داوه؟ باوم لەسەر هەقە و ئەوان
غەیانن و لەسەریان دەدا. بەتۆ چی؟»
ئیدی لەپەر قسەکەى وەکو چەقۆ برى، زەق زەق نوارییە گۆلبەهار گرماندى،
گوتى:

«ياخۆ گۆلبەهار، ياخۆ؟»

گۆلبەهار به دەنگىكى دەبیسترا و نە دەبیسترا، گوتى:
«ئیدی وایه.»

یوسف بەرزەپى هەلستا سەر پێیان، گوتى:
«ئەو ئەحمەدە، ئاوا ها؟ باوم دەتکوژى. دەتکوژى. باوم دەتکوژى،
دەتکوژى.»

یوسف لە ژوورەوه دەهات و دەچوو، تا دەهات هیندەدى دیکە هەلەدەچوو و
شاخ و بالى دەکرد، هیند سەیر بوو دەتگوت شایییەكى كە و ناراى ناگر
دەگنرێ و بى پشوو دەیگوت:

«باوم دەتکوژى، دەتکوژى، دەتکوژى، دەتکوژى، دەتکوژى.» و وەكو وریپنه
بكا هەر دەیگوت و دەیگوتەوه. پشووێك نە دەسرهوت. له ترسان چاوى ئەبڵەق
بوو بوو.

گۆلبەهار پى و ابوو ئاقلی تىك چوو.

«كوپه یوسف ئەتوو شىت بووى؟»

یوسف دایه تریقهى پىكەننى، گوتى:

«ئەتوو شىت بووى، ئەتوو. ئەتوو. باوم هەر دەتکوژى.»

گۆلبەهار بەوپەرى ورهوه گوتى:

«یوسف، یوسف، یوسف، له گەلم دى بۆ داواکردنەوهى ئەسپەكە؟»

«تۆ شىت بووى، تۆ شىت بووى؟»

«ئاخر ئەگەر ئەسپەكە نەیه تەوه بى سى و دوو له ملی ئەحمەدى دەدەن.

ئەمىنىش خۆم دەكوژم».

«گولبەھار ئەتوو خۆت مەكوژە. چ دەبى خۆت مەكوژە. ئەمن بۆ ئەسپ وەرگرتنەو نايەم. باوم دەتكوژى. ئاخىر چۆن دەبى. چ رەواى ھەقە ئەتوو خۆت بكوژى. ئاخىر چۆن دەبى گولبەھار؟» يوسىف شلەژابوو. زەندەقى چوو بوو. ترس و شلەژانى يوسىف گولبەھارىشى شلەژاندبوو. گولبەھار دەستە و دامىنى يوسىف بوو و بە نووزانەو ھو ھوتى: «چ ئومىدم پىت نىيە، بەلام براى چابە ئەو رازە لە كن كەس مەدركىنە يوسىف».

يوسىف ھوتى: «چۆنى دەدركىنم، گولبەھار».

يوسىف ئىچگار سەيرى لى بەسەرھاتبوو. لە پەژارەھەكى زۆر ناخۆشدا بوو. ھەر دەتگوت پەلەو ھەرىكى چكۆلەھە و لە ترسان خۆى لە نىو ھەردوو بالىدا گورمىلە كر دوو.

گولبەھار قەتەى بەو رەنگە لە يوسىف چاوەنۆر نەبوو. تا بلەى ئازا، كەم تەرخەم، مەردانە، دەھاتە پىش چا. بەلام تۆ وەرە ھا، چۆنىش ھەلخەلەتابوو، تۆ بلەى، يوسىف چووبا ئەو كەين و بەينەى ورد و بارىك لە بۆ باوى گىرا باوھ؟ كى دەيزانى. ئىدى بە جارئ تۆقىبوو و لەوانە بوو ترس ھەموو شتىكى پى كر دبا. يوسىف ھەكو سامىك، ترسىكى قووچا و لە زوورئ بەجى ھىشت و رۆبى.

بناخەى كوژك و سەرا لە راستانەكەى چمكى باشوورەو، لەسەر رەقەنىك رۆنرابوو. ژىرەو ھەلدىرىك بوو و لە ھەلدىرەكەرا پىدەشتىك دەكشا. بە پىدەشتەكەدا شارئ و شەقامى گەورە گەورە و بەرىن دەرۆبى. شارى بايزىد لە سەرەو بەرەو رۆژھەلات بۆ قەدىالى ئاگرى بە خانووبەرەى گلەو ھەلكشابوو. ئاورىنگ و بلەسەى دووكانەكەى حوسۆى ئاسنگەر لەسەر كەورىكى زەلامەو ھەموو شەوئ دەوروبەرانى روون دەكر دەو و تا بەربەيان ئاورىنگ و پرىشك تۆپەل تۆپەل لە دەركەى دووكانەكەو دەردەپەرىيە نىو تارىكايى. ھەندى جار ئاورىنگ ھەكو سىلاو بە درىژايى شەوگار بە نىو

حوسۆى ئاسنگەر ئاسن دهكوتى

تاریکاییدا دهکشا . مهحموودخان شهوئیکی کهیقی ساز با له پهنجهرانرا،
 تماشای ئهو ئاورینگ و پریشکانهیی دهکرد که له دهرکهیی دووکانهکهیی
 حوسووه دهرژایه نیو تاریکاییهوه . نهدهزانرا تهمنی چهنده . له دووکانهکهیی
 لهگهله هر پینج کورهکانیدا شیریی زور جوانی زیرکوتی تیژی قایمیان
 دروست دهکرد . حوسو لهوهتی خوئی ناسیبوووه ههنگاوئیکی نه بهروه دهرکهیی
 ماله پاشای و نه بو ماله ئاغا و بهگان ههئنههینابوووه . زهمهزانان رۆژووی
 نهدهگرت ، نوئیزی نهدهکرد ، قهتی دوعا نهدهکرد . ههندهی دهیانگوت ئاگر
 دهپهرستی . ههندهی شهوان کورهی خوئی دهدهماند ، دهدهماند ، تا نیو دووکان
 و بهردهرکه پردهبوون له پریشک و ئاورینگان ، ههنگی له پیش ئاگری دههاته
 سهر چۆکان و دهستی له ئاگرهکه پان دهکردهوه .

حوسو هاوین با ، زستان با ، هیچی وای له بهر نهدهکرد . تهنیا شالئیکی
 ئهستوری بهبهری خوئیهوه دهپتچا و پشتینئیکی سووری له پشت دهبهست .
 گولبههار به ئاومئیدییهوه له پهنجهرانهوه تماشای کرد . شاری ههموو له
 شیرنی خهوتدا بوون . ئاورینگ و پریشک له دهرکهیی دووکانی حوسووه تۆپهله
 تۆپهله دهرژایه نیو دلئ شهوکارهوه .

سوئی له ناخهوه قوولا و قوول به بلوئیرهکهیی توورهیی ئاگری دهژهنی .
 له دوورهوه ، له خواری ، له پیدهشتی بایزیدی ئهسپیک شیت و هارانه ،
 ههراسان و تهنگهتاو تۆر و ترووک دهیحیلاند . گولبههار گوتی :

«سوئی» .

سوئی بلوئیری دانا گوتی :

«گیانی سوئی» .

گولبههار گوتی :

«کهمی ماوه ، وا لهسهرتان دهدهن چارهیهک نییه؟»

سوئی گوتی :

«نییه» .

گولبەھار گوتى:

«ئەدى ئەگەر تۆ لېرەۋە دەرکەۋى، بېچى ئەسپەكەى بېنىيەۋە و لە چ سەران
نەدرى.»

سۆفى گوتى:

«نابى، ئەسپ نايەتەۋە، سۆفى بەقوربانى ئەۋ دەم و دوۋە شىرىنەت بى.»
ئەۋى شەۋى لەگەل سۆفیدا ماۋەيەك دوو بە دوو پىكەۋە مانەۋە، نە سۆفى
ورتەى لىۋە ھات نە گولبەھار.

پاشان گولبەھار گوتى:

«قەت نەبوۋە و نەكراۋە» بە دەنگىكى كز و دامركاۋەۋە: «قەت نابى، زولمە،
تاۋانە، قەت نابى. ئەم سەرايە ژىر و ژوربى.» ئىدى دەنگى بەجارى كز بوو.
سۆفېش دەنگە نەرمەكەى خۆى لەگەل دەنگە دامركاۋەكەى ويدا تىك ئالاند
و گوتى: ئەم سەرايە ژىر و ژوربى «ئەدى ھىچ چارەيەك نىيە سۆفى؟ چ
دەلىتى بۇ خۆم بچمە چىاي؟ بۇ نىۋە ھۆز و وارگەى ئەحمەدى، بلىم ئەحمەد
سۆفى ئەسپەكەى دەۋى.»

سۆفى ھەلى داىي:

«نابى.»

«ئەدى چۆنە بچم بەسەر دەست و پىي باۋمدا بکەۋم، واز لە ئەسپەكەى
بېنى؟»

سۆفى گوتى:

«نابى شۆخەكەم، نابى سولتانەكەم، بۇ رۆحىك ئەۋە دەھىنى؟ سۆفى لە
دەۋرى زارت گەرى، كە شەكرانى پى دەشكىنى و ھەنگوين دەلۇپىنى. سۆفى
بە گاو گەردوونى پۆرت بى داۋ زىرەكەم، سۆفى بە قوربانى ئەۋ چاۋانەت بى
مامز نىگاگەم. سۆفى بە لاگىرى بەژنت بى، مراۋى گەردنەكەم، سۆفى قەزاۋە
گىرى دەروونت بى لەيل سۆزەكەم. ھەناۋ خەرمانى گىرەكەم. ھەموو شتىك
چارەسەرىكى ھەيە. بەلام تەنيا ئەم مەرگە چارەى نىيە. دەك سۆفى بە

قوربانی بی چاره‌ییت بی. بۆتۆ ئاوها چاکتره. سۆفی له دهوری نائومیدیت
گه‌ڕی.»

گۆلبه‌هار له ناخییه‌وه هه‌لی دای، گوتی:

«ئەمن ده‌زانم ئاوها چاکتره. ده‌زانم، به‌م دره‌نگ و زووانه باوم له سه‌رتان
هه‌ر دهدا. سۆفی که‌می ماوه. به‌و زووانه له‌سه‌رتان دهدری. منیش دیم له‌سه‌ر
گۆرخانه‌که‌تان خۆم ده‌کوژم. سۆفی ده‌ستم به‌ دامینت، کۆمه‌کی،
یارمه‌تییه‌ک.»

سۆفی چی دیکه‌ی قسه‌ نه‌کرد. گۆلبه‌هار بی ئه‌وه‌ی خۆی له‌خۆی بگات هه‌ر
به‌ تانیدا چوو. به‌لام به‌رد وه‌ جواب هات، سۆفی وه‌ جواب نه‌هات.

کاتیکی گۆلبه‌هار له‌ سۆفی جو‌ی بووه‌وه، سۆفی به‌ بلوێره‌که‌یه‌وه
نووسابوو، تا سبجه‌ینی بلوێری ژهنی.

گۆلبه‌هار له‌ په‌نجهره‌را نۆرییه‌ تاریکه‌شه‌وئ. جارێکی دیکه‌ش سه‌هرێکی
دووکانی حوسۆی کرد. له‌ دووره‌وه، له‌و بڵندییه‌ چپای ئاگری گرم و هۆری
بوو، ناوبه‌ناویش هه‌ناسه‌ی دهدا، شاخ و بالی ده‌کرد.

تۆپه‌له‌ پریشکیکی دیکه‌ له‌ ده‌رکه‌ی دووکانی حوسۆوه‌ ده‌رپه‌رییه‌ ده‌ری،
تکایه‌ نیو تاریکه‌ شه‌وه‌وه. زرم و هۆری چه‌کوشیان له‌گه‌ل هه‌ناسه‌ی چپادا
تیکه‌ل بوو.

گۆلبه‌هار ئۆقره‌ی نه‌ده‌گرت. به‌ هه‌موو ئازای له‌شیوه، به‌ می‌شکییه‌وه به
هه‌موو هه‌ست و نه‌ستیکه‌وه له‌ چاره‌سه‌ریک ده‌گه‌را. له‌ بالنده‌ی عاسمانان، له
ماران به‌ هه‌ویای چاره‌ بوو. مشت و دارمالل ده‌بوو نه‌یده‌گرت، بۆش و خالی
ده‌بوو پر نه‌ده‌بووه‌وه. بی ئه‌وه‌ی به‌رپیتی خۆی ببینی به‌و سه‌رایه‌دا ویل و
عه‌ودال بوو. له‌ نکاو وه‌بیریدا هات، گوتی:

«ئەم حوسۆیه‌ ئاگر په‌سته‌. جادووگه‌ریکه‌. مرۆیه‌کی چاکیشه‌. به‌لکو
چاره‌ی ئه‌و ده‌رده‌ی پێ بکری.»

له‌په‌ر وه‌ده‌رکه‌وت، به‌ره‌و دووکانی ئاسنگه‌ره‌که‌ به‌رپێ که‌وت. له‌ تۆی تۆپه‌له‌

ئاورینگىكەۋە نوارىيە ژوورئ. ژوور گەرم و گور داھاتبوو و حوسۆش وەكو
ھەموو كاتئ لە پشتىنە بەرە ژوورى رووت و قووت بوو. كە گولبەھارى دىت،
ھىچ تىك نەچوو. دەستىكى بە كوورە دەمەكەۋەى بوو. بە دەم كوورە
دەماندەۋە لای كەردەۋە، سەيرىكى كەرد. دەتگوت لە مېژ بوو چاۋەنۆرى
گولبەھار بوو. دەم و چاۋى ۋەگەشە كەوت. كوورەكەى پانەگرت. قەدەرىك
نۆرىيە ئاسنى نىو ئاگرەكە. ئەنجا ئاسنەكەى، كە وەكو سكل سوور دەچوۋەۋە
لە چاۋەجاغى كوورە دەرىنا، خستىيە سەر دەزگايئ، بەر كوتكاسنى دا،
ئاورینگ پر بە دوكانەكە لە ئاسنەۋە دەرپەرى.

حوسۆ پاش قەدەرىك، بە زەردەخەنەۋە، گوتى:

«خاتو گولبەھار، بەختىرى».

گولبەھار گەشايەۋە.

دەنگى زۆر ساغلام و دۆستانە بوو.

گولبەھار لە پىشان، بەسەرھاتى ئەسپەكەى سەرلەبەر وەكو چۆن رووى
دابوو بەو رەنگى بۆ گىراپەۋە.

حوسۆ گوتى:

«دەزانم».

پاشان ھەرچى بە بىردا ھات، لە بارەى ئەحمەدەۋە، موسا بەگەۋە،
سۆفییەۋە، ھەمووى بۆ گىراپەۋە.

حوسۆ گوتى:

«دەزانم».

ئەۋجا باسى دلدارىيەكەى لەگەل ئەحمەددا بۆ گىراپەۋە.

گوتى:

حوسۆ ئىدى نازانم چت بۆ بگىرمەۋە، چت بۆ نەگىرمەۋە،... ئىدى چوۋە
ژىرى و دەستى بە بىرکردنەۋە كەرد.

گولبهار گوتی:

«حه وتووی دادی، باوم رۆژی ههینی له قه لاییی له سهریان دها، ههچ چارهیهک نییه؟»

حوسۆ وه لآمی نه دایه وه. هه روا بییری کرده وه، وه ستا، پشکۆی نیو چاوه جاگی کووره که به به ره شه وه بوون، ئاسنه که سارد بووه وه، وه کو سه هۆلی لی هات. حوسۆ له جیگای خۆی نه بزوت. له گه ل بانگی که له شێران سه ری ب لند کرد، گوتی:

«سه هینی وهر وه کنم. به لکو سه ره وده ره یه کی بۆ ده دۆزینه وه چاره سه ری کی بۆ به دی ده که یین.»

حوسۆ به و قسه ی چراهه کی له دلی گولبهار دا هه لایسان.

رۆژ به یالی ئاگریه وه نوو سا بوو کزه بایه کی سوور. سارد تیژ و باریک له چیارا به ره خوار هه لی کرد بوو، کزه بایه ک سارد، وه کو بشکی، بایه کی به قرمه قرم.

گولبهار پتی وابوو قه ت ئیواره نایی. له پشت په نجه ره کانی سه راوه، که ده یانزوانییه دوو کانی حوسۆی ئاسنگه ر دانیشته بوو، بی چاوتروو کاندن ته ماشای وینده ری ده کرد و چاوه نۆری به دیه اتنی په رجوو یک بوو.

پۆلی بالنده ی سپی له ده رکه ی دوو کانه وه ده فرین، پۆلیکی دیکه ش، نه خێر پۆلیکی تریش، یه کیکی دیکه ش. شیناییی ئاسمان سپی سپی ده چوو وه. له پر ده رگا کانی سه را هه موو ده کرانه وه. ئه حمه د و گولبهار له سه ر گۆلی کوپه له چیای ئاگری، له نیو هیلانه ب لنده کانی خه رته لان، ده ست له نیو ده ستان خۆیان ده بینیه وه. رووبه رووی یه ک ده هاتن، ده یاندا یه بزه و پیکه نینی.

ئهو ی رۆژی تا ئیواره داها ت هه چ جو ره په رجوو یک له دوو کانی ئاسنگه ر وه دی نه هات. گولبهار خۆی له نیو گری توو ری ئاگری دا سی جار ان دانه نا و به هه ویا وه نه ما وه.

کاتیکی رۆژئاو بوو، گولبهار ئیتر کاری له کاران تراز ا بوو، حالی زۆر

شېر بووبوو، له دست و پټيان به جارئ كه وتبوو. نه يده توانى له جى خوى
ببزوى، كاتكى كه له شىرى نيوشه وي بانگى دا گولبه هار هينده
گولوله يكي لى به سه رها تبوو. به دسته كوتكى دستى به ديوارانه وه گرت،
دلى وهكو دلى كيشكه لى ددا، چوه كن حوسوى.

حوسوى كاتكى كچه بهو حاله ديت، له بهر خويه وه گوتى: «ئهى هاوار
هه، به راستى نه مده زانى كار بهو رادهيه گه يشتووه، ئهو كچه به روى
روى پى نه ماوه».

حوسو هه رچهندي كرد و كوشا هيجى به هيج نه كرد. به لام گولبه هار واى
ته ماشاى دم و چاوى حوسوى ده كرد ئيدى، تازه نه ده شيا بللى ئهو كاره
چارى ناكړئ.

حوسو گوتى:

«كچم پيش له ملدانى وان ئه من چاره يه ك بؤ گيرانه وهى ئه سپه كه
ده بينمه وه. به لام ئا لهو گوندهى خوارئ، له سه ر كاروانه ريئى، پيرى كاروانيك
هه، به، ئه تق سه ريكى ويش بده و بچؤ خزمه تى».

گولبه هار گوتى:

«من پيرى كاروان ناناسم، جا خؤ ئهو تكاى كه س قوبوول ناكا.»

پيرى كاروان يه كجار به ته من بوو، ردينه سپيه كه ي وهكو به فرى بهر
روئى هه ميشه ده چريسكايه وه. شهو و روؤ له سه ر پؤستى كى زه لامى
ئه ستورى كولك دريژ داده نيشت. كو ما بووه وه، هه هينده ي گولوله يه كى
ما بوو.

دار كاژيكى بلندى له پيش ده ركه ي مالى بوو. كاژه كه ش هينده ي پيرى
كاروان پيروژ بوو. بگره له ويش پيروژ تر بوو. خه لقى زوربان له كه شف و
كه راماتى كاژه كه و پيرى كاروان ده گيرايه وه. كه مى بهو لاوه كاروانه رنيه كى
به رينى گوره تى ده پيرى. هه موو ريئان له عه ربه ستانه وه، له ته رابزونه وه، له
هه موو لايه كى عه نه دوله وه، ليره كانه يه كيان ده گرتنه وه، بؤ ئيران، بؤ تووران،

بۆ هندستان، بۆ چین و ماچین، هه‌موو بێره‌دا ر‌هت ده‌بوون. هه‌ر کاروانچیه‌ک بێره‌دا تێ په‌رپیا، هه‌ر که‌ستیک با، له‌هه‌ر تیره‌و هۆزیک با، له‌که‌م که‌م، له‌ زۆر زۆر، چه‌ند دراویکی به‌ نێوی نیازه‌وه له‌ بن ئە‌و دار کاژ به‌جێ ده‌هێشت. قه‌ت که‌سێش ده‌ستیک بۆ ئە‌و دراوانه‌ درێژ نه‌ده‌کرد. هه‌روا له‌بن ئە‌و دار کاژه‌ کۆده‌بووه‌وه و بۆ خۆی ده‌ماوه. تا جێژن ده‌هات، ئە‌و ده‌می پیری کاروان ده‌چوو کۆی ده‌کرده‌وه، به‌سه‌ر هه‌ژار و ده‌سته‌وسانانیدا ده‌به‌شیه‌وه. هه‌یج کاروانیه‌ک بێ دراودانان به‌ویدا تێ نه‌ده‌په‌ری. سه‌دان چیرۆک و به‌سه‌رهاتیان له‌ باره‌ی سه‌ره‌نجام و ئاکامی به‌سام و ترسناکی ئە‌و که‌سانه‌وه ده‌گێزایه‌وه که‌ بێ دراودانان به‌ویدا تێ په‌ریبوون.

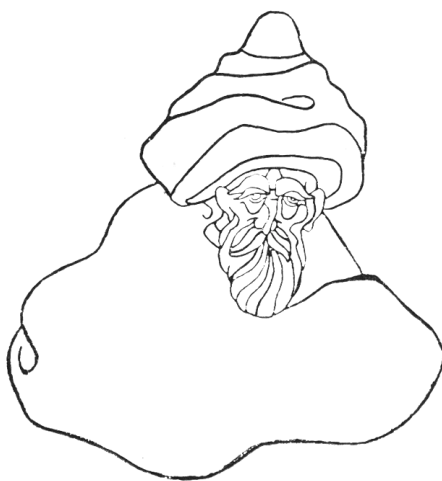
هه‌موو شه‌وی ئە‌ستیره‌ی کاروانکۆژه به‌سه‌ر دارکاژه‌که‌وه تا رۆژ هه‌له‌ده‌هات ده‌جریویه‌وه و رێبه‌ری کاروانی وێڵی ده‌کرد و به‌هاواری لێقه‌وماو و داماوانه‌وه ده‌چوو.

حوسۆ گوتی:

«تۆ من چت بێ ده‌لیم وای بێ راگه‌یه‌نه. ده‌بی؟»

گۆلبه‌هار چووه ئە‌وی، دارکاژه‌که‌ی، شیه‌پانه‌ی درکه‌که‌ی پیری کاروانی ماچ کرد. دوعا و سه‌لامی حوسۆی راگه‌یاندا. پیر تکای قوبوول کرد. چاوه‌ شینه‌کانی پیری کاروان له‌ ستێران ده‌چوون. خۆشی له‌ کانیاوێکی ساف و روون ده‌چوو، پاک و خاوێن و بێ خه‌وش. گۆلبه‌هار له‌ به‌رده‌می وه‌نیاژێ هات و سێ جارانی شان ماچ کرد، گوتی:

«پیرم، سه‌رقافله‌چیه‌کم و هاتومه‌ خاک و پات، سه‌رقافله‌چیه‌کم له‌ چیا و چۆلان وێڵ و سه‌رگه‌ردان بووم و هاتومه‌ به‌ر ئاستانه‌که‌ت، رینگام لێ ون بووه و چاواشه‌ و سه‌راسیمه‌ بووم. سه‌رقافله‌چیه‌کم له‌سه‌ر چیا‌ی ئاگری تۆف و وه‌یشووومه‌ گرتوومی و تۆ فریامان نه‌که‌وی هه‌موومان تیک و پێک ده‌شکێن. په‌له‌وه‌رێکی نیوه‌ گیانم و به‌سه‌ر چلێک له‌ چلی ئە‌و دار کاژیه‌ به‌رمانی‌تانه‌وه نیشتمومه‌وه. بالنده‌ی دریم و ده‌ووکه‌وتوون و بێ ده‌ره‌تانم. جه‌رگم هه‌له‌ده‌کۆلن».

پیری کاروان پاش ئه وهی سهیری ئه ستیره ی شینی
سهر مائی خۆی کرد . بییری کرده وه .

حالشیریی کچه زۆری کار له پیر کرد. چهیرانی شوخی و جوانییهکهی بوو،
گوتی:

«دهردی خۆتم لهبۆ هه‌ل‌پێژه کچم».

گولبه‌هار حیکایه‌ته‌که‌ی سه‌ر له‌به‌ر بۆ ویش گێرایه‌وه. پیر ده‌ستی به‌ نێو
ردینیدا هینا و ئه‌ندیشه‌ی دای گرت. پاشان چاوی بریه‌ ئه‌ستیره‌ی کاروانکوژه
که‌ جریوه‌ جریوی بوو و وه‌کو کۆمه‌له‌ ئاگرێکی شین به‌سه‌ر ماله‌که‌وه‌ی
هه‌ل‌واسرابوو. زۆری بیرکرده‌وه، هینده‌ی بیرکرده‌وه، گولبه‌هاری له‌پیش دهم و
وه‌چۆکان هاتبوو و له‌شی سه‌ر بووبوو.

پاشان گوتی:

«برۆ کچم، پیش نه‌وه‌ی له‌سه‌ری ئه‌حمه‌د بدرۆ، شته‌هایه‌ک پوو ده‌دن. پیش
وه‌ی له‌سه‌ری سووفی و موسابه‌گ بدرۆ. ئه‌ستیره‌که‌ لایه‌کی ره‌ش بووه‌وه،
لایه‌که‌ی دیکه‌ی پووناکه‌. برۆ کچم خوا به‌ کامی دلی خۆت له‌گه‌ل بکا و به
ئاواتی خۆت بگه‌ی، بجۆ به‌ ئاسنگه‌ر بلۆ بیرتیک له‌ چاره‌سه‌ری ئه‌سپه‌که
ده‌کریته‌وه. بجۆ پیتی بلۆ وێروه‌ بی».

گولبه‌هار له‌وه‌ی جوو بووه‌وه. سه‌ری گێژ بووبوو. ئه‌و ترووسکه‌ ئاواته‌ی له
دایدا بوو نه‌ختی گه‌شاهه‌. هه‌ستا چوو سه‌راییی، ده‌ستی به‌ چاوه‌نۆپیی کرد.
به‌لام به‌ جارێ شاگه‌شکه‌ بووبوو، خۆی پێ نه‌ده‌گیرا. برۆی به‌ پیر، به
ئاسنگه‌ره‌که‌، به‌ دار کاژه‌که‌، به‌ ئه‌ستیره‌ی کاروانکوژه، برۆی به‌ هه‌مووان
بوو. باویشی تا ده‌هات، تا رۆژی له‌سه‌ردانی نێزیکتر ده‌بووه‌وه، هینده‌ی دیکه
رکی په‌ره‌ی ده‌ستاند و وه‌ هه‌زه‌ل ده‌که‌وت. که‌سی لێ نێزیک نه‌ده‌که‌وته‌وه،
که‌سی نه‌ده‌دواند.

به‌ تاقی ته‌نیا، له‌و کۆشک و سه‌رایه‌دا، بۆلژنیک، قه‌ریه‌ک بووبوایه‌ هه‌ر له
خۆرا هه‌له‌ه‌چوو و به‌ جارێ هار و شیت ده‌بوو. ره‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌رابوو،
گویتی دا‌قوو‌پابوو پشتی کۆم بووبوووه. ئه‌وه‌ی پووکاندبوویه‌وه، ئه‌وه‌ی به‌و
ده‌رده‌ی دربوو، شته‌هایه‌ک هه‌بوون له‌و کاره‌دا که‌ په‌له‌ی ئاویتبا سه‌ر شه‌رف

و ئابرووی، بەلام چی بوو؟ بۆ خوۆشی نەیدەزانی.

گۆلبەهار ئیدی دەترسا سەر لە زیندانی بدا. مەمۆش وەکو ناساگیك، نەخۆشتیک، بێ چارهیهك، بەو پەری پرووخی و دەم و دوویکی خوۆشەوهی دەعاملاند و بەو حالەوه هەموو شتیکی لەبن پیتی نابوو و پەروای بە هیچ نەمابوو. مەمۆ لە هەموو هەلس و کەوتیکیدا، خوو و پەفتاری خاوەن بەهرهیهك، خوا پێداویکی لە دنیا وەرەز، لە خوۆپووردووی تیدا بەدی دەکرا. نیگایهکی سۆزایی هێند خەماوی، هێند نائۆمیدانە، هێند قوول لە چاوەکانیدا پەنگابوووه، کە لە چاوی هیچ کەستیکی دیکەدا، بگره لە چاوی هیچ مرۆیهکی دیکەدا نەیدیتبوو. نیگای بەردی، ئاسنی دەسمی، جەرگی پیاوی دەبری. خەم و خەفەتی هەموو دنیا، خوۆشی و شادیی هەموو دنیا لە چاوی ئەم پیاوه روخسار وەک ئی خاوەن بەهرهیهدا قەتیس مابوو. گۆلبەهار لەوئ شەویوه زۆری بیر لە مەمۆ کردبووهوه. هەر راسپێریهکی پێ راسپاردبا بەو پەری ملکهچیهوه، وەکو جادووی لی کرابی، بۆی جێبهجی دەکرد و زۆر بە رەزاهندی و بەختەوهریهکی بێ سنوورهوه. گۆلبەهار لەو بروایهدا بوو ئەگەر گوتبای مەمۆ پۆچی خوۆتم بۆ دەرینه، مەمۆ لە خوۆشییان شاگەشکه دەبوو. مەمۆ بەنگی بوو؟ سۆزایی و عاشق بوو؟ ئەگەر واشبا لەوانه بوو بە ئەحمەدی گەپاندبا و بەوپەری شادیشهوه؟ شادی و خوۆشیی گەوره، کوول و کەسەری گەورهی دنیا، لە پێستییهوه لە چاوییهوه، فیچقهی دەکرد.

«مەمۆ، مەمۆی خزممان، تا مردن قەت ئەو چاکهیهت لەبیر ناکەم، تا ئەو رۆحه لەو بەدەنەدا مابێ، قەتت فرامۆش ناکەم».

گۆلبەهار بێ ئەوهی خوۆپیشانی مەمۆ بدا، لە پێش دەرکهی زیندان وەستاوو.

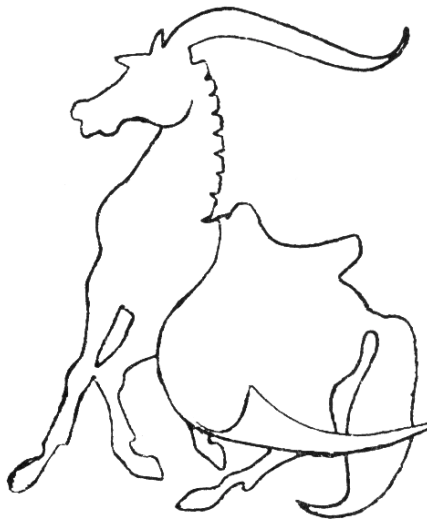
شەو بوو. ئاورینگ تۆپهال تۆپهال لە دەرکهی ئاسنگەر دەردهپەریه نپو تاریکاییی شەوگارهوه. ستیران، بەو شەوی وا ساف و سامالهی چپای ئاگری، ورد و درشت بە رووی ئاسماندا پەرش و بلاو بووبوووه. دنیا کپ و کشومات بوو. تەنانەت سروهی کزەبایه کیش نەدەهات. گۆلبەهار، بە

شەونخونى، رۆژى لە بەر پەنجەرە كردهو. لەگەڵ گزنگى رۆژى، لە خۆشيان دلى هاته سەر لىوان. ئەسپىكى رەخت و زىنكراو لە پىتس دەرەكەى دووكانى ئاسنگەر وەستابوو. زۆرى نەخاياند، ئاسنگەر لە دووكان وەدەرەوت سواری ئەسپەكە بوو و رى و راست بەرەو چيا هەلكشا. گولبەهار دەيزانى بۆ كوئ دەچى؟ لەو هادا دوودل بوو كە ئەسپەكە دىننئەو.

دەنگ و باسى ئەو هەى كە حوسۆ بە مۆرى پىرى كاروان چوو بوو چىاى، ئەسپەكە بىننئەو لە سەرانسەرى ناوچەكەدا بلابوو بوو. چىاى ئاگرى بە جارئ وەخۆشى خۆشى كەوت. حوسۆ بى و مۆرى پىرى كاروانى پى بى و بۆ چىاىيانى بردبى و بە دەستى خالى بگەرئەو شتى وا نەدەبوو و نەدەكرا. ئەو هەى دزى مۆرى پىرى كاروان وەستابا و كەلەو كىشىيەكى كردبا، روى بە خاكى بەر پىدا نەسووبا لە داكى خۆى نەبوو بوو و لەو دەورو بەردا نەهاتبوو دىناو. بەگە كوردەكان باوى موسابەگ، هەر كە خەبەريان بىستەو، كەولە بزنيان لەبەر هەلكىشا، كلاوى لوايان لەسەر كرد، لەگەل سوارەكانياندا داوهرىنە ئىو شارى بايزىدەو. هەموو دلخۆش و شاد بوون. بەلام كەسبىش لە سۆنگەى ئەو كارە نەدەگەيشت. باشە پىرى كاروانىكى هيندە گەرە و مەزن چۆن خۆى لەو كارە وەردابوو؟ سەبارەت بە ئەسپىك لە ملدانى سى كەسانى لە كوئ بىستبوو هە؟ پىرى كاروان چ پئوهندىيەكى بەو دنيايەو، بە كاروبارى ئەو دنيايەو نەبوو.

هينشتا سى رۆژى مابوو لە سەريان بەدن. هاتو حوسۆى ئاسنگەر تا ئەوئ رۆژى نەگەر اوو؟ ئا، ئەو بوو شادى و خۆشى لە بينياندا تاساندبوو و بە جارئكى سەر و دل گرتيون.

مەحمود خانىش ئەو خەبەرەى بىستەو. لە ركان شىت و هار بوو. هەرچى بە زاردا هات، لە پاشملە، گوتىيە پىرى كاروان. جا چەندى مابوو بۆ رۆژى هەينى؟ جگە لەو هەش چىاىيەكانىش وەنەبى ئەسپەكەيان بداباو. ئەو گورگە درانه نەكو هەر مۆرەكەى پىرى كاروانيان نەدەناسى، بۆچى خۆشى چووبا ئەسپەكەيان دەداو. ئەوا داشيانەو.

حوسوی ناسنگر نەسپەكە لە چیاى ناگرى دینیتەوه و
لە پیش دەرکەى سەرای پاشادا دەیبەستیتەوه

مەحمود خان لەسەرا ئەستوند مەرمەرە رەنگاو رەنگەکهیدا هەر دەهات و دەچوو دەقیقژاند:

«جا با بیشیهێننهوه، با بیشیهێننهوه، ئەسپەكەم لەپیش دەرکەش بۆ ببەستنهوه، خوا نابێ بە دوو، رۆژی هەینی سەریان لەسەر برجی قەلاتی دەپەرێنم. لاشەکانیشیان داویمە بەر سەگان. ئەوانە کەسانیکن بۆ ئەسپێک سەریان لە دژی عوسمانلی راست کردووتهوه. لەگەڵ تاریک و پوونان دەبێ خۆینیان برپێژرێ، خۆ یەكجا ئا، ئەو مەندەبوورە، ئەو یاخییە، ئەو سۆفییە تەمەن هەزار سالە.»

لەنگاو حوسق ئیوارە یێنج شەمە ئەسپەكە ی هینایەوه، بە دەرگانهی گەورە سەراوەی بەستەوه. شنه ی جێژنیک لە هەموو کووچە و کۆلانی شار هەلی کرد. هەموو کەسێک خۆی بە بەرگی جوان و پەرداخ پۆشته کردەوه. ژنان خۆیان لە تەل و ئالا و والا دا.

گۆلبەهار لە خۆشیان شپت و شاگەشکە بوو. بێ ئەوهی بیر لە حالی مەمۆ بکاتەوه، یەكسەر رای کرد بۆ کێ ئەحمەد، هیچ هەستی بە گۆران و رەنگ پرۆوکانی مەمۆ نەکرد. چاوه رەشه جوانەکانی بە کۆل و کەسەرێکی کارییەوه بە قوولدا چووون. نیشتیوو نێو تەنیا یییهک. لەو دنیا بێ سەر و شوینەدا، وەکو بە تاقی تەنیا وەمەلە کەوتی واپوو. کاتیکی کلیلەکانی بە زۆر، بە بێ حالی، لەبەر پشت دەرێتان و دانی بە گۆلبەهار، دەتگوت دەستەکانی نەماون. کلیلەکان لە خۆرا، کەوتنە نێو دەستی گۆلبەهار. مەمۆ قاچ و قولی بەیەکدا ئالان و بەرەو دەرکە ی سەرایێ چوو. کە لە دەرکە ی سەراوه چاوی بە ئەسپەكە کەوت نەختی بە خۆیدا هاتەوه. ئەسپەكە لە ویندەرێ بەستەرابوووه، وەستابوو، سەری بلند کردبوو، بۆنی بە شەوگارهوه دەکرد. لەوهتی گەرابوووه کەسی تەخوون نەکەوتبوو. رەخت و زەمبەری بەو شەوه، کز کز، دەبریا یەوه. بە چاویکی دوژمنانه ی پر سامەوه نۆرپیه ئەسپەكە. خۆی پێ نەگیرا بە شیرێ سەری لە لەشی جوێ دەکردهوه. ئەو نیازە ی هەر لە بیر ی خۆی نەدەبردهوه، دەستی لەسەر مشتووی شیر، زۆر توورە و بە نیازێکی لە

توانا به‌دهری کوشتنه‌وه گلابوو و به دهوری ئه‌سپه‌که‌دا ده‌خولاهه. هه‌موو له‌شی له‌ژیر ئاره‌قه‌دا ده‌نگوت ده‌ ئاوێ که‌وتوو و هاتووته‌ دهر، وشکایی به له‌شه‌وه نه‌ما‌بوو.

له‌سه‌ر بانێ زیندانێ له‌ ژووهره‌ کۆنه‌ به‌تاله‌که‌ی نۆبه‌داران هه‌ر به‌ ته‌واوی له‌سه‌ر هه‌لدیره‌که، گولبه‌هار و ئه‌حمه‌د باوه‌شیان به‌یه‌که‌دا کردبوو و شه‌ویش به‌ هه‌وری شادی ئه‌سپیک دایپۆشسیبوون. ئیدی به‌ جارێ به‌ر سی‌لای ئه‌وینێکی پاک و ئاسمانی که‌وتبوون و له‌ خۆچوو‌بوون. له‌ کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا، دوا‌لداری، دل‌داری ته‌مه‌نێکیان له‌ چاوترووکاندنێکه‌دا، له‌ شه‌وینێکه‌دا په‌نگاندبووه‌وه. خۆنیان له‌ شاده‌مارییه‌که‌یدا ده‌گه‌را. گرێکی ترسناک، له‌شی رووتیانی پێکه‌وه‌ جۆش دابوو. له‌ شیپانه‌ی مه‌رگدا نه‌بوویان، به‌و په‌نگه‌ نه‌ده‌بوونه‌ یه‌ک دل و یه‌ک گیان، له‌ سووتمانی ئه‌ویندا، دل‌داریدا به‌و جۆره‌ به‌یه‌که‌دا جۆشیان نه‌ده‌خوارد.

مه‌مۆ سه‌ر له‌ به‌ره‌به‌یانی، هه‌رتکانی له‌ جیگا کۆنه‌که‌ی نۆبه‌دار، له‌ که‌نار هه‌لدیره‌که‌ دیته‌وه. خۆیان به‌ فه‌روه‌ پان و پۆره‌ که‌وله‌ مامزه‌که‌ی ئه‌حمه‌ده‌وه پێچا‌بووه‌وه و بووبوون به‌ یه‌ک مرۆ، ئیدی به‌و په‌نگه‌ رۆح به‌ رۆحه‌وه. رووناکی نیوه‌ تاریکی شه‌به‌قیان به‌سه‌ردا باری. مه‌مۆ ده‌ست به‌ شیرێ رووته‌وه، له‌ هه‌ژمه‌تان هه‌موو ده‌م و لێوی خۆی کرۆشتبوو، سمی‌لی هه‌موو رن‌یبوووه‌وه، ده‌م و چاوی خلتانی خۆین بوو.

روخساری گولبه‌هار له‌به‌ر رووناکی تاریک و روونان به‌خته‌وه‌ری مندالێکی تێدا ده‌خویندراوه. مه‌مۆ له‌و به‌ری وه‌ستا، به‌ سه‌رسامییه‌که‌وه‌ له‌ روخساری نۆزی. ریک و تووریه‌بییه‌که‌ی به‌ره‌ به‌ره‌ نیشته‌وه، شیره‌ درێژه‌که‌ی ده‌ کێلان ئاو‌یته‌وه، له‌وێ جوی بووه‌وه.

دیسان گه‌راوه‌ کن ئه‌سپه‌که‌ی. هه‌میسان په‌گی وه‌شاخ و بالان که‌وت. به‌ فێ لیهاتنێکه‌وه‌ به‌چوار ده‌وری ئه‌سپه‌که‌دا خولاهه، ئاره‌قه‌ی شین و مۆری کرده‌وه، سه‌رله‌نوێ شیرێ هه‌لکێشا. ده‌ست به‌ شیرێ رووته‌وه‌ به‌بێ حالییه‌کی شیتانه‌وه‌ به‌ره‌وه‌ هه‌لدیری کن سه‌را رای کرد، چوو‌ه خوارێ،

گه ٻاوه. هر چي دهرکه و مهرکه هه بوون هه مووی کردنه وه، دهیویست هر چي له سهرادا هه ن و نین ملیان بیه ریڼی. هر چي گیانله بهر بوون بیانکوژی. پی بهره و زیندانی به کیش کرد. دست به شیروه، دیسان له پیش دهرکه ی زجه کونه که ی نوبه داران ٻاوه ستا. روخساری گولبه هار نه وه ده می روونا کتر بوو بووه وه. ده می کرد بووه وه، دانه کانی وه کو دانی مندا له دیار که وتبوون، غه مزه کانی هینده ی دیکه جوانتر بوو بوون، قژی دم و چاوی نه حمه دی دا پو شیبوو. ممو هه که چاوی به روخساره که وت واقعی وړما. وای سهیر ده کرد، عومریک، هزار سال، لئی تیر نه ده بوو. به لام دنیا له روژیوونه وه دا بوو، هینده ی نه ما بوو وه خه بهر بیڼ. ممو ویستا که، که به سه سامییه وه دینو رییه گولبه هار، له بیر و خه یالی شه وئ کرد بوونییه وه شه رمه زار بوو. هر سهیری ده کرد و سهیری ده کرد، سه روسیمای وه کو جاریکی دیکه ی نه بیڼ ته وه، به جوړی له بیلبیله ی چاوانی نه خش ده کرد که قهت کویر نه بیڼ ته وه. ممو نهرم بووه وه، دامرکاوه، شه رمه زار بوو، دیسان فی لى هات. پاشان چند جار یک دیسان گه ٻاوه زجه که و له روخساری گولبه هار که تا ده هات گه شتر و جوانتر ده بووه وه، سه رسام بوو.

گولبه هار ناخرییه که ی وه خه بهر هات، نه وه ی بهو بهر به یانه به شیر ی رووته وه هات بووه سهریان دیتی و لیشی روون بووه وه که مه مویه و نیازی چییه، نه ختی پتری خو خزنده باخه لی نه حمه ده وه. نه وه کاره بهو رهنگه ببرینه وه چاتره. نه حمه دیش چاوی بهو شیر به دهسته که وت، جووله ی نه کرد. نه ویش خو خزنده باخه لی گولبه هار وه، گوتی: هر بهو رهنگه چاتره، خو کاره که بی نه جامه.

هه ناسه یان له بهر خو بریوو. شیره که له بهر رووناکیی شه به ق وه کو دلویه ناویک به هه واوه قه تیس ما بوو، چاوه نؤر بوون، ها نیستا، ها نه ختیکی دی به سه ریاندا بهر ده بیڼ ته وه. ممو سی جارانی شیر به هه موو هیژیکیه وه له هر دوو دلدار بلند کرد، به لام دهستی نه یه پنا دای وه شیڼی. ممو ده بیڼی چوژن لیک نالابوون و چوژنیان بهو رهنگه چاوه نؤری مردن بوو.

مهمق به شیرى رووتوه به سهر گولبه هار و
نه حمه دوه وه ستاوه.

مەمۇ ديسان بەرەو دەرکەى سەرا چووهو زگ ئەسپەكەى، ديسان شىرى
هەلکەش، نۆرەداران نۆرەيان دەگۆرى. شىتانه بە شىرى پووتووه چاوى
پەپپووه تەوقى سەرى، بە تاو جارئ هەلى دەکوتا سەر ئەسپەكە و جارئ
دەگەر او زىندان و ھەروا دەھات و دەچوو برىسک و باسكى چەخماخەى لە
شىرە درىژەكەى دەپرژا. لە ئاکامدا شىرەكەى بە بەردە چىنكە شىنەکانى
زىندانیدا كېشا. سەرا، ھەموو شارى بايزىد، تىكرا گوپيان لە زىنگانەوھى
شىرەكە بوو. شىر ھەپروون ھەپروون بوو، ھەر رىژەيىكى بۆ لايەكى پەرى.

ئەنجا ھاتە كولبە كۆنەكەى نۆرەداران. نەختىكى دىكەشى مات و سەرسام
نۆرىنى، ئىدى بە جارئ كەف و كۆلى نىشتبوووه و بە جارئ گەيشتبوووه
مەقام و پلەى پياوچاكان.

بەبئ ئاھىيەكەو گوتى:

«وا رۆژ بوووه، ئەم خەو بوو بەچى؟»

ئەوان خرابوونە نىو باوھشى يەكەو و ھىشتا چاوهنۆرى ئەو بوون كەنگى
كارساتەكەيان بەسەر دى.

مەمۇ گوتى: «دنيا رۆژە، ھەلستەن، با يەككە نەتانىنى. خىراكەن». ئىدى
چووه دەرى.

ھەردو دلدارىش لە ژىر ھەورى ئەوینی زىپىن و دەدرەكەوتەن. گولبەھار بەرەو
دەرکەى سەرا راى کرد. ئەسپەكە لەوئى بۆ خۆى جوان جوان راوھستابوو. زىر
و زەبەند و زىو و زەمبەر و سوورمەى رەختەكەى لەگەل برىسک و باسكى
تىشكى رۆژدا و ھوجنوبوش كەوتبوون و دەچرىسكانەوھ.

گولبەھار بەرانبەر رۆژى تازە ھەلاتوو، بەو پەرى بەختەوھرىيەوھ قەدەرى
كىشى باسک و باھووى خۆى دا.

وا ئەسپ گەر او، ئىدى ئەحمەد دەروا، ئىدى جارئىكى دىكەى قەت قەت
نەدەبىنيەوھ، بەختەوھرى تەواوى عەمرىك دەو دلدارىيە تەمەن كورتەدا
دەپراوھ. سەرانسەرى عەمرىك، گر گر، بەو تەنيا شەوھوھ گىرسابووهوھ و

تامی ھەر ئەوی شەوی ژیا بوو.

گولبەھار گوتی:

«زۆر شوکوور بۆ ئەو پۆژە ھەلاتوو، زۆر شوکوور بۆ ئەو چیا بە بریق و باقە، زۆر شوکوور بۆ خولقینەری، بەسە ئیدی، ئەمە زۆرە. زۆر شوکوور ...»

پۆژ ھەلاتبوو، ھیندەدی منارەھیک بڵند بوو بوو ھو. بەگە کوردەکان بە شادییەو، گران گران، قیت و قۆز، شیرى درێژ درێژ و زەلام و زەلامیان بە بەر پشتمو، یەكە یەكە، دوو دوو بۆ سەرا دەھاتن. ھەر كەسێك دەھات خولتیکى بە دەوری ئەسپەكەى پێش دەركەى سەرادا دەخوارد و ورد و بارىكیان بەچاوا دادەبێژا، ئەوجا زۆر بە سەرگرانی و سەلارانە و ریزەو لە ئەسپەكە ھەلدەبران و دەچوونە ژووری بۆ نێو سەرا.

لە دیووخانی گەورە و بەرینی چەند ئەستوندی سەراو دەنگە دەنگ دەھات، مەحموودخان رەنگی پەریبوو. لە پکان دەلەرزى، دەیگوت: «ئەو ئەسپە ئەسپە من نییە، ئیمە ملمان لە پێش پیری کاروانی لە موو بارىكتەر، بەلام ئەو ئەسپە ئی من نییە. پۆژی ھەینی لەگەڵ شپەرەى شەبەقدا دەبی لە ملیان بدری.»

مستەفا بەگى سەرۆك ھۆزى زىلان ھەلى داى، گوتى:

«ئەمن ئەسپەكەت دەناسمەو، پاشا، ئەو ئەسپە ئەسپەكەى خۆتە.» ئیدی ئەو قسەییە بەشى ھیندەدی كرد كە پاشای بە جارێ پى ھار و شیت بى. «ھۆ ھۆ، بەگ، بەگ، لەگەڵ توومە. یانە تۆش یەكێكى لەوان؟ دەنا تۆش؟»

بەگەكانى دى گوتیان:

«پاشا، ئەو شتێكى دى مەبەست بوو، ئەتوو بە پێچەوانە تى گەیشتى.»

گوتیان:

«ئەستەغفىروللا، پاشا، ئیمە خراپمان تى گەیاندى. تۆ قەت بە پێچەوانە تى دەگەى؟»

ئیدی بەگەكان كریبون، جارێكى دى زمانیان ھەلنەھیناوە. شادییان لە بین كیرا.

«بەلئى بەگىنە، سبەينى پۇرۇشى ھەينى ئەو دزانەى ئەسپەكەيان بىردووم و تا ئىستا بۇيان نەگىرئومو ھە لەگەل شىرەى شەبەقدا، لە برجى قەلايى، لە پىش چاوى ھەموو دەستدا و تەبەغەى عوسمانلى لە سەريان دەدرئ. ھەر ئىستاكانى جارگىشان وەنئو كووچە و بازارى دەخەم بانگ راپەلن و جارن بگىشن».

بەگە كوردەكان دەستەو سىنە، بە دل و دەروونىكى پىر لە نىازى سەرگىشىيەو، لە سەراو ھەرەسيان ھىنا، وەدەر كەوتن. ديسان بە دەورى ئەسپەكەدا سەر و خوليان خوارد و بە چاورد وردىان بىژا، گوتيان:

«ئەمە ئەسپەكەى خۇيەتى، وەللأ وە بىللا خۇيەتى، ئەو ەروشمەكەى، ئەو ەرخت و زىنەكەى، ھەموو خۇيەتى».

«باشە سەبارەت بە چى پاشا لەم سى پىاوە ئالوۋە و بە ركد چوو؟ لە سۇنگەى چى لە سەريان دەدا؟»

پاشان گوتيان:

«با لەسەريان بدا، خۇ تۆلە بۇ پۇرۇشى قىامەتى ھەلناگىرئ».

ھەموو بە يەك دەنگ، نرکاندىان:

«ھەلناگىرئ».

دوايى ھەموو شار بەو كارە ھەسىا. جارگىش جارىان بە ھەموو كووچە و بازاراندا راپەشت، نئو و تاوانى ئەو كەسانەى لە ملىان دەدا ئاشكرا كرد.

حوسۇى ئاسنگەر لە داخان شىت و ھار بوو، كوتكاسنى بە دەستەو، وەكو تۆپەلى توورەيى و رك ھاتە بەر دەركەى سەرايى قىژاندى، گرماندى:

«ئەمە زولم و بى دادىيە پاشا، ئەمە ستەم و زۆردارىيە، ئەم بى دادى و زۆردارىيەت ھەر وا بۇ بەسەر ناچى. ھەر وا درىژە ناكىشى. ئەسپ ئەسپى خۇتە پاشا. ئەتوو شايانى ئەو ئەسپە نى، بەلام ئەسپى تۆپە. من درق ناكەم، ئەمن بە دەستى خۇم ئەسپەكەم ھىناپەو ە پاشا، ئەسپ ئەسپى تۆپە».

پاشان چوو دەستە پىشمەى ئەسپەكەى لە ئالقبەندى دەركەى سەرايى

ترازاند و لئی گهرا، گوتی:

«تۆ شایستهی ئه‌و ئه‌سپه نی پاشا. تۆ شیایوی مرؤفاهیه‌تی نی پاشا ... تۆ، تۆ، شیایوی نی ...»

ئه‌سپه‌که سه‌ربه‌خۆ وه‌نیو شاری کهوت، مالّ به مالّ، دووکان به دووکان هه‌موو بایزید گه‌را. پاشان گه‌راوه مه‌یدانی، سه‌ری بلّند کرد، کونه که‌پووی کرده‌وه، تا توانی بۆنی به هه‌واوه کرد، ئینجا به هه‌موو توانسته‌وه حیلاننیک حیلانندی ئه‌رز و ئاسمانی هینا ناله و گریان. ئاگری ده‌نگی دایه‌وه. ئه‌سپی گۆرین کلکی ره‌پ کرد، یه‌ک دوو جار و هه‌کو بیه‌وئ بفری، وه‌شاخ و بالان کهوت. پاشان به‌ره‌و چیا ری و راست دای کیشا و وه‌کو ئه‌ستیره‌یه‌ک کشا و له‌که‌ل ئاوا بوو.

ئه‌وانه‌ی گوتیان له حیه‌لی ئه‌سپه‌که بوو، گوتیان:

«ئه‌م پاشایه له ره‌گ ده‌رنایه و نابریته‌وه».

میرغه‌زه‌بان بیوره گه‌وره و گرانه‌کانیان له هه‌سان دها و خۆیان بۆ سبه‌ینی ئاماده ده‌کرد.

گۆلبه‌هار شیت و شوور بووبوو، هه‌رچه‌ندی ده‌کرد جیگه‌ی به خۆی نه‌ده‌گرت و له‌و کۆشک و سه‌رایه‌دا وه‌کو مردوو تا ئیوارئ خولاوه. هه‌ر که ئیوارئ داهات و دانه‌هات، بوو به شه‌و و نه‌بوو به شه‌و راست و ره‌وان دای کیشا بۆ دووکانی ئاسنگه‌ر چوو.

حوسۆ به پیرییه‌وه هات، گوتی:

«چ پکه‌ین کچم، چمان له ده‌ست نه‌هات. ئیدی چی دیکه‌شمان له ده‌ست نایئ. پیریش چ ناکا. ئه‌منیش چم نه‌کرد. چاره‌نووس وایه، چ بکه‌ین».

گۆلبه‌هار له ژیره‌وه دایه کۆلی گریانئ، له دلّی خۆیدا گوتی:

«ده‌رمانداری ده‌که‌م، ژه‌هری ده‌ده‌مئ. ژه‌هری ماره بۆری ئاگریپی ده‌ده‌مئ. ژه‌هریکی ده‌ده‌مئ هینده‌ی چاو بکه‌یه‌وه و دایخه‌ی و له‌به‌ر هه‌تاورا نه‌گاته به‌ر سبیه‌ری دهموده‌ست بیکوژئ و هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر ببری. نایه‌لم بژی».

گه ڀاڻه وه سهرا. له يوسف گهرا، ديتيه وه. يوسف هيچي به هيچ نه كړد؟ بگره هر نه شيدواند. سهره ډاي ته وهش هيند درنمانه ي نور يي، هيند به ږكه وه ي ته ماشا كړد، گولبه هار له راستي خو ي رهق يوو. ناچار غاري دا كن كوڅخا دهره كي. بابي سمايلي كوڅخا دهره كي زور خا تر دهگرت، قه تي له قسان دهر نه دهچوو. سمايل ناغاش ناگري لي ده بووه وه. نه و جا برياري دا دست و داميني دا يكي بي و به لكو دا يک و فرزند ي نه و كاره ي جيبه جي پكا. نه خپر له دا يكي شي نيزيک نه كه و ته وه. هر چي له سهرا دا هه بوو، هه موو كه سي، ديواره كان، نه ستون د و كوله كه مه ږمه ږان، ږايخ و مافووري كورده واري، ته نانه ت پشيله زه لاهه كان ي وانديش كه چاويكيان شين و چاويكيان زهرديكي زيږين و زوري خو ش دهويستن هه مووي لي بوويون به دوژمن. دوژمنانه يان سهير ده كړد. پشيله خو شه ويسته كه ي، كه له نيو جيگادا به ختوي كړد بوو و چاوي له بهر روونكايي زهر د شين دهچوو وه له باوهش كړد، به گريانه وه هاته دوو، گوتي:

«پشيله كه م، پشيله سپيه كه م، چاوي زيږينه كه م. له گه ل تومه، تو له دهردي من بگه، وا خه ريكن نه و نه حمه ده ي كه له پريگدا ديمه وه و له پريگدا ونم كړد ده كوژن، هه لوي سهر چيايان، سه وډاي دلي من بوو.»

نيد ي گولبه هار قه دهر ي قسه ي كړد و به تانيدا چوو. پشيله كه له باوه شيدا بوويو به گل لوله يه كه مياوه مياو، تا دههات نو قمي تاريخا ييي ده بوو و سهري به ديوا ري ناهوم يدييه كدا ده ته ق ي و به جاري گيژ و ويژ ده بوو، حالي شر و په ريشان ده بوو.

«سبباني له سهري نه حمه دي ددهن، پشيله كه م. ده كوژن، گويت ليتيه؟ به زه يم پيدا ديتيه وه، هه ناوم ده سووت ي. نه منيش خو م ده كوژم پشيله كه م.»

پشيله به باوه شيه وه له حالي خه وړوييدا به ره و دهره كي زيندان ي چوو. پشيله كه گهرم و گور، تا دههات پتري ده مياواند.

دهره كي زيندان سارد بوو. مه موي وهرديان خو ي به سهر شيره زه لاهه كه يدا

دابوو، خۆی به فهروه کهو له مامزه کهی که تا سه رچۆکان دههات پچا بووه وه. دهه و چاوه درێژکۆ له جوانه کهی، چاوه ره شه کهانی، یدینه ئه به نووسییه لوله کهی، له خهه و دلته نگیدا نوهم بوویون.

«ئه منیش سه به یینی له گه له به ره به یانی، که له ملی ئه وه دههه، خۆم له هه لدره که را به سه ره لاشه که ییدا داویمه خوار».

له خۆ چوو بوو. نه یزانی مه مۆ، ئه وه قسانه ی بیست یانه، نه.

«مه مۆ، مه مۆ، نۆرت چاکه و پیاوه تی ده گه له کردم. جارێکی دیکه شمان به یه که بگه یه نه.»

پاشان به پچر پچر، وهکو بخنکی، خۆشی نه یزانی چ ده لی.

«مه مۆ، مه ره خسی که، با برۆا. مه مۆ هینه دهه خاترت له کن نییه؟»

پشیله که ی فری دا عاردی، به دهستی مه مۆ وه نووسا، مه مۆ وهکو جادویی لی کرابی وای لی به سه ره هات.

«مه مۆی شیر به دهه دههت، چاوی ره شی ده منی بلایسههت، قامکی وهکو قه له مت، شان و باهووی به هیت، به ژنی بلنت هه نه مه مۆ، که سه مه مۆ. ئه مانه جگه له پاسه وانی زیندان، له پاشا مه منوون کردن به که لکی چ هاتن مه مۆ؟ ئه مانه له سه ره په راندن به ولاره سوودی چییان بوو مه مۆ؟ مه مۆ، مه مۆ، مه مۆ ئه حمه دی ئازاد که، چت ده وێ ده تده می.»

مه مۆ وای له ناخه وه نرکاند گو له به هار به خۆدا هاته وه، له خه ورۆیی رچه نی و وشیار بووه وه.

«هه رچیم بوی ده مده یی؟»

«چت ده وێ ده تده می، مه مۆ. ئازا و بویرم مه مۆ! که سه که مه مه مۆ.»

مه مۆ جارێکی دیکه شی پرسیه وه:

«چم بوی ده مده یی؟»

«داوای رۆحم که، رۆحم ده ده می مه مۆ.»

دووپاتی کردهوه:

«چت دهوئ دایدهم مەمۆ، چت دهوئ. هەر هینده ئەحمەد قوتار بی.»
مەمۆ کړ بوو، چیی نهگوت، چووو ژیری و بوو به ماستی مەییو. دەم و
چاوی له بهر رووناکیی چراکەیی، بهخنه وهرانه چریسکاوه. پاشان بزەیی هاتی.
دهستی دریزکرد، دهستی بهسەر و قژی گۆلبه هاردا هینا. دلی نه هات لاقەیی
کا. گۆلبه هار و همەراق کهوت: مەمۆ چیی دهویست؟ خۆی گۆشیبوو، به هەموو
وزە و هیزی بیر و هۆشییهوه چاوهنۆری نیان و خوازی مەمۆ بوو. مەمۆ دهنگی
گۆرا، به روویکی خۆشەوه، به شادی و خۆشی مروییه کهوه سنووری
بهخته وهری، بهخته وهری، بهخته وهری شکاندبی و له ژياندا به هەموو ئاوات و
کامیکی دلی خۆی رهسیبی، گوتی:

«هەرچیم بوئ دەمدەیی؟»

گۆلبه هار گوتی:

«دایدهم.»

به دهنگی تیر، پر باوهر، بی دوودلی گوتی:

«دایدهم.»

مەمۆ گوتی:

«چەند داویکم له قژت دهوئ.»

گۆلبه هار به بی بیرکردنهوه، کهزیه کی گرت، له مستی نا، گوتی:

«شیره کهت هەلکیشە، بیبره، مەمۆ، گۆلبه هارت له دور گهړئ.»

مەمۆ شیرە کهه هەلکیشا، چەند داویکی له سەری کهزیه کهه بری له سەر
دلی دانان.

گوتی شتیکی دیکه شم دهوئ

گۆلبه هار گوتی:

«بلی، گۆلبه هارت له دور گهړئ»

مه‌مۆ و گولبه‌هار ته‌گبیر ده‌که‌ن

«دهمه‌وئ، گولبه‌هار، تا دهمرم، ئەمشه‌وه و منی له بیرنه‌چپته‌وه». گولبه‌هار به دستیدا نووسا، مەمۆ خۆی لێ مەرەخەس کرد، چوو زیندان، گوئی:

«ئەحمەد، موسا بەگ، سوؤفی، وەخەبەر بێن».

نەنووستبوون، هەڵستانە سەر پێیان. کۆت و زنجیری لێ دامالین و گوئی:

«لەو دەرکەیی خوارێ بچنە دەر. تاوەکو تاریک و پرووان دەرڤەتتان هەیه، تا ئەو دەمی هەلین، رزگارتان بێ».

ئەحمەد لەپێش دەرکە گولبه‌هاری دیت، له باوه‌شیی کرد.

گولبه‌هار:

«خیرا، خیرا، خیراکەن، هیندەیی نەماوێ رۆژ بێتەوه. دەنا پاسەوانان دەتانگرن».

ئەحمەد گولبه‌هاری بەجێ هێشت، له دەرکەیی خواریی زیندان وەدەرکەوتن. هەرکە ئەوان وەدەرکەوتن و وەدەرکەوتن مەمۆ له چاوان ون بوو. گولبه‌هار لێی گەرا، نەیدیتەوه.

رۆژ بوووه، تیشکی خۆر له کەل و بەندەنی چپای ئاگرییه‌وه، له شاری بایزیدئ، له کۆشک و سەرای بایزیدئ، رەنگ پەریو، خەمناک، زات بەزیو، وەسەرەتاتکییان کەوت.

میرغەزەبان گەشتنە زیندانی، بانگیان کرد: مەمۆ، مەمۆ، دەرکەیی بکەوه، ئەوانی لەسەریان دەرئ ئامادەیان کە.

مەمۆ وەکو هیچ رووی نەدای، کەمتەرخەم، بێ پەروا، بە پیکەنینه‌وه گوئی:

«ئەوانەم ئەم‌شه‌وه بەرەللا کردن».

میرغەزەبان بریوان نەکرد، چونە ژوورئ، بەلام چ ببینن، ئەوانی به تەمای لەسەردانیان بوون شتاقیان له زیندان نەمابوون. دەم‌ودەست رایان کرد بۆ کن پاشای. کەین و بەینەکەیان ورد و درشت له پاشای راگەیاندا. پاشا دەستی دا شیرئ، رێ و راست بەرەو زیندانی چوو. سمایل ئاغای کوێخا

ئەو جېي مەمۆ خۆي لى ھاويشته خوارى

دەركى، پياوھكانى، سەرپەلەكانىشى دەستيان دا شيرى، پاشا لە نوواوھ و ئەوانىش لە دوواوھ، رېنگاي زىندانىيان گرتە پېشى. مەمۆ بە تاقي تەنيا، بە شيرى رووتەوھ بەرھنگارىيان بوو، بە پىكەننەوھ گوتى:

«ئەوانە ئەمشەو من بەرھەللام كردن، توخوا چاكام نەكرد؟ بېم وابوو كەيفت پى دى».

پاشا زرىكاندى:

«ھەى نان و نمەكم كوڤرت كا» و راي ماشتى. پياوھكانى پشتهوھشى تىي ورووكان. بوو بە شەرپىكى توند و بى ئامان. بەلام كەس نەيدەوڤرا خو لە قەرەى بدا. چوار دەورى تا دەھات ئاپۆرەتر دەبوو و شيرراوھشتىن بى پشوو ئالقيەى قەلەبالغىيەكان ھەراوتر دەكرد. مەمۆ تا برجى قەلايى، ئەو جىي كە ئەوئ سببىائى، لەو سەعاتەدا، دەبوو لەسەرى پياوھكانىيان بدابا، ھات گوتى:

«پاشا، پاشا، لىرەكانە سى رۆژ و سى شەوانم شەر لەگەل دەكردن، بەلام بەكەلكى چى دى. من تازە ئەوھى لەسەر دنيايىم وھچەنگ كەوت. بە تىر و تەسەلى ئەو دنيايە بەجى دىلم. چەند كەسىكم كوشتووھ، فايدهى چى. چەند بەندەيەكى تۆشم كوشتووھ، وا نىيە؟ بە دوعا لە ھەمووتان، بىمىن بەخىر. لەوانى ماون، لەوانى خوڤشان دەوڤم، خوڤشان ناوڤم سەلام دەكەم».

خۆى لە برجى قەلاى ھەلداشته خواري. ھەلدېرەكە فرە تووش و قوول بوو، ئەگەر لە سەررا تەماشاي خواري تەكرد لاشەى مەمۆ لە خواري ھىندەى لاشە جووچكىك، بالىكى كرابىتەوھ، دەھاتە پېش چاو.

لە پېشدا حوسۆ ئاسنگەر ھاتە سەر لاشەكەى مەمۆ، پاشان كورەكانى، ئەنجا ژنان، كچان، فوغانى وھنىو شارى بايزيدى كەوت. حوسۆ لەسەرھخۆ لە مەمۆ نىزىك بووھ، ھەنبيەى ماچ كرد قولى مستى چەپى قووجابوو و لەسەر دلئى بوو. حوسۆ پرى دا قولى مستى بە زۆر كرديبەوھ. چەپكى قزى رەش وەكو پشكۆيەك، وەكو تيشك لە قولى مستى مەمۆدا گەشايەوھ، روون روون بەسەر سەوزەكەدا تكا.

یوسف به ترسهوه، به پهژارهوه، وهپاریزی رووداوهکان کهوتبوو. چاوی به هریری خویناوی کهوت. ئەسپهکه سمکۆل و نیسکه و شاخ و بالی دهکرد. ههموو کهس دهیزانی ئەسپ، ئەسپی باویتی. باوی بۆچی ئەسپهکهی نهدهویستهوه؟ ئایه باوی ئاگای له ههموو کهین و بهینی ههبوو؟ ئاگای له پیچ و پهناى گولبههار بوو؟ ئایه له سۆنگه‌ی وی بوو؟

ئهو ههموو شتیکی دهزانی. جا دهبوو نهزانی؟ ئهو سۆسه‌ی پشتهوه‌ی دهر و دیواری ئەستووری دهکرد، دونگه‌ی کهین و بهینی نه‌به‌دی دهکرد. گوپی له بۆ سرتە‌ی دوور رادیتشت و ده‌ییس‌ته‌وه. ئه‌دی وا نه‌بوو؟ ئاگای له ههموو کردار و ره‌فتاریکی گولبه‌هار بوو. ئه‌ی مه‌مۆ سه‌بارت به‌چی خۆی کوشت؟ له ترسان. مه‌مۆ هه‌لنه‌ده‌هات؟ باشه بۆ کوئ هه‌لده‌هات؟ چما نه‌یده‌توانی وه‌چیای که‌وئ، په‌ناى وه‌به‌ر قه‌لاى خۆشاپ بردبا؟ بۆ هه‌ر کوئ هه‌لاتبا، هه‌لاتبا، به‌لام له چه‌نگ پاشای رزگار نه‌ده‌بوو، له هه‌ر کوئ گیرسا‌باوه به گرتنی دها و پیتستی سه‌ری ده‌گوروو.

جاریکیان یوسف منداڵ بوو، کابرایه‌کیان له مه‌یدانی شارێ به‌رو پشت سواری که‌ریک کردبوو. به‌کیکی چاو پرۆپووشاوی، بژۆل هه‌لوهریو، که ته‌نیا پیلوه سوور هه‌لگه‌راوه‌کانی پتوه ما‌بوو، سه‌ری که‌ره‌که‌ی ده‌کیشا. دوو پیاویش له‌م دیو و له‌و دیوی که‌ره‌که‌وه ده‌رۆیشتن. به‌کیان بیوریکی زه‌لامی خویناوی، ئه‌وی دیکه‌یان خه‌نجه‌ریکی چکۆله‌ی بریقه‌داری به‌ده‌سته‌وه بوو. هه‌ر وه‌کو ئه‌وئ رۆژئ بۆ وابوو، خه‌نجه‌ر به‌ده‌سته‌که‌یان پری دایه کابرای به‌رو پشت سوارکراوی به‌گوریس ده‌ست و بال شه‌ته‌ک دراو، گوپی چه‌پی له بن‌دا بری، ئه‌جا ئاوریکی پاشه‌وه‌ی دا و جارێ نۆرییه‌ گوپکه و جارێ نۆرییه قه‌له‌ب‌آلفیه‌که و دایه قاقای پیکه‌نینی. کابرای تاین له هه‌ژمه‌تان پر به‌و دنیا‌یه‌ی قیژاند و وه‌ په‌له‌ قازئ که‌وت، گوریس له په‌لوپۆی ئالا و جوول‌ه‌ی لی بری، خوین له جیگا گوپکه‌وه‌ی وه‌کو فواره‌ فیچقه‌ی کرد. میرغه‌زه‌ب گوپیه‌که‌ی به‌سه‌ر قه‌له‌ب‌آلفیه‌که‌دا توور هه‌لدا. گوپی تاین په‌ری ته‌پ که‌وته نیو دووکانیکه‌وه. کابرای دووکاندار نۆرییه‌ گوپکه و واقی له‌وی حه‌لامه‌ته‌ی ور

مابوو. وهكو جادووی لى كرابى زهق زهق چاوى به گوئى خويناوييه كهدا دورى بوو و نهیده ترووكاند. كه رهكه خلتانى خوین بوو. كابراى بیور زهلام بهو بیوره تیژه، وهكو مهراڼ كهول كا، پيستی كه رسواره كهی دهگوروو. كابرا له تاو هاوار و قیژه قیژه دهنگیشی دهر نه دههات. ههر لرخه لرخى بوو. قهله بالغيه كهی زوری له دور خر بوو بووه وه. دم و چاوى ئینسانه كان هیچ سامیكى ئهوتوی ری نه نیشتبوو، كابرایان دهمه و عهسرانى هینا له بهرده لانی پیش دهر كهی سهراپان فری دا. خوینی نه ده وه ستاوه. سهراڼسه ری شار، به خانوو به ره وه، به دووكانه وه، به ریگا و بانه وه خویناوى بوو بوو. خوین له خاك و خو له وه فیچقهی ده كرد. یوسف ئه وئى شه وئى تا سبیانى پشاهه. مندالانى هم موو شاریش تیکرا دهر شان ه وه. خوین كه فی ده كرد. دایكى له ژور سه ری دانیشتبوو، بوى ده گریا. هه رچی باوى بوو دهیگوت:

«فی رده بی، رادی، رادی، دنیا له م تهرزه ژیا نه به ولاوه چاریكى دیکه ی نییه...»

دایكى بى وچان ده گریا. یوسف ئه و له خوچوونه ی له بیر نه ده چوو وه. یوسف له پاش ئه و روودا وه زوری كه رسواری بهر و پشت سواری دیت. كه چی باكى پى نه بوو و مووشی پى نه ده بزوت. له قه لای بایزیدى سه ری زور كه سیان له پیش چاوى یوسف په راند. زور كه سیان له مهیدانى بازاری بایزیدی به زنجیر هه سیر مهیدان كرد. هه ركه ئه و كار هساتانه دههاتنه گوړى باوى به جارئ له خو بایى ده بوو، شكۆ و خو به زل زانى دههاتى، دم و چاوى كو نه په رستانه تر ده بوو، چاوى وه چریسكه ده كهوت، به ژنى بلند ده بوو، ده فهی شانى هه راوتر ده بوو و ئیدی ده بوو به مرۆیه كى دیکه. له و ده مانده ده تگوت خو ی رووحان ددها و خو ی رووحان ده ستینى. باوى له و ده مانده ده تگوت خوا وه ندیکه كه له چیاى ئاگر پرا به هه زار و یهك گرمه و بروسكه و تریشفه وه هاتو وه ته خوار. یوسف زوری لى ده ترسا، باوى باو نه بوو، ترس و له رزیک بوو بوى.

ئهوئى شه وئى تا سبیانى نه نووست. تا دههات ترسى زیاد ده بوو و په ره ی

دهستاند. گومانى له وهدا نه بوو كه باوى باسى ئه سږ هينانه وه كه ى
گولبه هارى له گه ل دهكاته وه. چاو منۆرى كات و هه لى خو ى بوو. باوى شادى و
دوژمنايه تى و رك و تووړه يى و ترسى خو ى، بى باكانه، له كن كه س
نه ددركاند.

بيرى كرده وه گو تى: ئه گه ر ليره هه لديم، ده رۆم په نا وه بهر قه لای خو شايى
ده بهم، به سه ر ده ست و پى به گى خو شابدا ده كه وم، ده ليم مه مده وه باوم،
نه خو ئه گه ر نامحاو پنييه وه له و چو ل و جه ولانگای خواريى مامزى
چاو ره شانم، به ره لدا بكه، به گيش له باوم ده ترسى، هه موو كه س له باوم
ده ترسى، شای ئيرانى، پادشای عوسمانليى، هه موو كه سى، هه موو كه سى
له باوم ده ترسى. مه گه ر به ته نى مه نده بوو ريكى وه كو گولبه هار، يانه حوسوى
ئاسنگه ر، يا پيرى كاروان. ته نانه ت پيرى كاروانيشى لى ده ترسى. ته نيا
كه سيكى لى ناترسى.

يوسف سبه ينى به هه زار حال كرده وه. هاتو باوى پى زانى، گو تى: تو
وه ره وه ره كورى كور ئاسايى لى ئاسى ببى و راستيت پى نه لى، جا خو
مردنم بو چاكتره. هه نگى يا ده بى ئه و كوره له ناوه ندى بازارى چاوى
هه لكو لدرى و پيستی بگوردرى و بكرى به په ندى زه مانه، يا ده بى من خو م
بكو زم.

ئه گه ر رۆژ بووه وه يوسف هه ر به جار تيكى زه نده قى چوو. له دلى خو یدا
ده يكو ت: ها ئيستا، ها قه ده ريكى ديكه مير غه زه بان دين پيلم ده گرن،
ده مبه ن، ها ئيستا.

وه تا غيكى چكو له ي ته سك و ترووسك له كن كيله رى بوو، به حال جى سى
كه سانى به قيتى و تيك خزانه وه تيدا ده بووه وه. له پر خو ى تيوه خزاندا. گو تى
راداشت، ئيستا ده گه ري ن نايدو زنه وه، پاشان سواران وه ريگا و بانان ده خن
و ده لين، كورى پاشا هه لاتووه، دنيا ده شله ژى، ده شله قى، دمگو، مقو مقو
بلاو ده بيتته وه، به زم، بالوره. به مچورك پيدا هاتنه وه له وى ماوه. دلۆبه تيشكيك
له درزى ده ركه يرا ده تكايه ژوورئ.

تیشکه که په ننگی پهری، که م بووه وه، پاشان له گه ل تاریکایبیه که دا تیکه ل بوو. یوسف ئاهنکی هه لکیشا. ئه ورؤشی بهرؤک قوتار کردبوو. به سهر نووکی په نجه وه له وه تاغه که وه درکه وت. پیاوه کانی سه را بی ئاورپدانه وه، به پیش ده میدا تی پهرین و ئیکلامیان بؤ کیشا. یوسف له دلی خویدا گوتی: ئه مه داویکه. داوی باومه. ها ئیستا ده مگرن. ئیستا. گوئی له ته په ته پی دلی بوو، له برسان زگی قوره ی ده هات، خو ی ده متبه ق ئاویت.

بۆنی ئیوارانی به هار ده هات. ههستی به بۆنی گولیلکیکی دووری تیژ کرد. پاشان بۆنی گوشتی سووره وه کراوه گنجی که پوی زوراندوه وه. ئه وانی له متبه قی بوون له نکاو راپه رین، به رزه پی وهستان. یوسف قهیرئ هاتوچوو، به لام له رووی نه هات داوی خواردنیا لئ بکا و له وئ نان بخوا. دهنکه نیزه، به گرمه، پر پک و کینه که ی باوکی له دیوه خانه وه بهر گوئ که وت، به لام دهنکه که له پر، وهکو به کترد بیبری، برا و کپ بوو. یوسف له ناکاو له متبه ق وه درکه وت، هاته هه وشه ی سه رایئ. نۆبه دار له شوینی نۆبه گرتنی به خو ی و سمیله تووره که به یوه رهق وه ستابوو، نه ده بزوت. یوسف له وئرا خو ی ئاویته مزگه وتی. وهکو درنده یه کی ته نگه تاوکراو پشوویک له مزگه وتی وه هه ناسه برکی که وت، پاشان چوو هه ره می. ده بوو ورد و درشتی له دایکی که یاندا، به لام هه ر ئه وه بوو له برسانیش نه مرئ، ده بوو نانی بخوا.

ئه گه ر دایکی دیتی لئی ترسا، قیژاندی:

«رؤله ئه وه چت لئ به سه رهاتووه یوسف؟ نه خو شی؟»

یوسف به نکه نک گوتی:

«نه خو شم». ئیدی خو ی دهنوینی ئاویت. ده تگوت ئاگره ده سووتی. له خو چوو، سی شه و سی رؤژان به دم تپوه ورینه ی کرد و بزیکاندی. چه ند هه کیمیا ن هینایه سه ری. هه کیمیا ن چه ندیا ن داووه درمان دایئ. ده سه تکانی قووچابوون، نه ده کرانه وه.

پاش سی شه و و سی رؤژه ی یوسف چاوی هه لئنا، ئیدی ورده ورده

دهسته‌کانیشی خاو بوونه‌وه، په‌نجه‌کانی کرانه‌وه. پاشان هه‌لستا سه‌ر پتپیان. هه‌ر ده‌تگوت مامزیکه و زنده‌قی چوو. تا ئیوارئ له نیتو سه‌رایه‌دا هات و چوو. چاری ناچار بوو، ده‌بوو بچوو یا کن باوی. هه‌موو شتیکی راست و دروست له بۆ باوی پروون کردبایه‌وه. خو باویشی ئاگای له هه‌موو که‌ین و به‌ینیک هه‌بوو. له‌نکاو گولبه‌هاری وه‌بیرها‌ته‌وه. زورزان بوو. ده‌یزانی باوی هه‌ستی به هه‌موو شتان کردوو. کئ ده‌لئ ریگای قوتار بوونیشی له بۆ خوئی نه‌خشه نه‌کیشابوو. یه‌کسه‌ر هه‌رای کرد بۆ حه‌رم، بۆ وه‌تاغی گولبه‌هار. گولبه‌هار دانیشتبوو لووشکه لووشک ده‌گریا، ئه‌نجا کرووزانه‌وه و لالانه‌وه. یوسف به جارئ دین بوو، قیزانندی:

«گولبه‌هار» ده‌نگی له گیان و لرخه‌ی سه‌ره‌مه‌رگ ده‌چوو. ده‌ترسا.

گولبه‌هار به که‌ساسییه‌که‌وه پرسى:

«یوسف چیه‌؟»

یوسف گوتى:

«باوم چاومان هه‌لده‌کۆلئ، پتستان ده‌گروئ. هه‌لئ ده‌کۆلئ، ده‌یگروئ، گولبه‌هار.»

گولبه‌هار گوتى: «با هه‌لئین، کوربه به هه‌موو شتیکی ده‌زانی، باشه‌؟»

یوسف خوئی به‌گولبه‌هاره‌وه نووساندبوو، له ترسان قاچ و قولى به یه‌کدا تیک ئالابوو، چه‌ناگه‌ی ده‌له‌رزى، وه‌کو سنگ چه‌قى بوو، ده‌یگوت: «گولبه‌هار، پئ ده‌زانی، با هه‌لئین.»

گولبه‌هار ده‌ستی دا پیلئ له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی دانا، گوتى:

«راوه‌سته بزائم.»

یوسف گوتى:

«بابم خه‌ریکه داوت بۆ ده‌نیته‌وه. نایه‌وئ بزانی که ئه‌و به هه‌موو شتیکی زانیوه. نایه‌وئ بزانی، که ئه‌و زانیویه ئه‌توو ئه‌سپه‌که‌ت هیناوه‌ته‌وه، ئه‌توو چوو به دوکانی ئاسنگه‌رى. ئه‌منیش بۆ خویم دیتتم که چوو به ژورئ له

دووکانی ئاسنگرهکه. باوم بهوش دهزانی. ناگای لهوشه که ئیستا ئەمن و تۆ، وا دوو به دوو لیترهکانه پیکهوه قسان دهکین. هه مووی دیت، دهزانی. هه ئه یهین باوم چاومان هه لده کوئی. بهو گوئیانهی خۆم گویم لئ بوو چی به سمایل ئاغا گوت.»

«چی گوت؟»

«دهگوت: ئەو کچهش و ئەو کورپهش هه رتکیان دهکوژم. جارئ چاوه پروانم، بزنام یوسف هه موو شتیکم پئ دهلی؟ بزنام گولبه هار دئ، بهسه ر دهست و پیمدا بکهوئ؟ ئەو پووش چاوه پروانی دهکه م. سه بهینئ قیر دهیانگرم.»

گولبه هار له هه موو شتیگ گه شت. خۆشی به رانه به باوی چه ندین ساڵ بوو هه ر وای هه ست دهکرد. هه موو که سه ئ وای هه ست دهکرد که باوی ناگای له هه موو گوته و کرده وه یه که تهی و لهو هه سته قوتار بوون کارئکی زۆر گرانه. هه رچه ندت ئاقل به خه رج دابا، به لام ئەگه ر جارئکی له قوولایی ئەو هه سته که وتبای ئیدی کارت کرابوو و قوتار بوونت بۆ نه بوو.

یوسف ئەوئ روژئیش نه با خو سوژی هه موو شتیگ، هه رچی به کی زانیبا به باوی دهگوت، هه نگی له ترسان بۆ خوئی هیشک هه لده هات و ده مرد. یوسف به دهستی خوئی نه بوو که بۆ وئ هاتبوو. هه ر له ترسانئیش بوو که تا ئەو ده می نه چوو بووه کن باوی. گولبه هار یه ک یه ک، بیری له هه موو شتی کرده وه. ئەگه ر یوسف چوو با مه سه له ی ئه سپه که و ئاسنگه ره که ی له باوی گه یاندا، ئەوه هه موو شتی راست و ره وان ئاشکرا ده بوو و هه لاتنی زیندانی به کانی له چاوی ئەو دهزانی و ئەوه ی مه مووشی به کوشتن دابوو هه ر ئاشکرا ده بوو. جا ئەو ده می باوی بیری له وه نه ده کرده وه، مه موۆ له پای چدا ئەوه ی کرد؟ له پیناوی چدا خوئی به کوشت دا؟

یوسف له پر رهنگی په ری، گوتی:

«من ده پۆم» شه ققه ی له ده رکه وه هینا، چوو ده ری، به هه راکردن هاته به ر ده رکه ی دیوه خان، وه کو شیت به دهستی باویدا نووسا. دوو به گی کورد،

پاشا میثکی چه خماخه دهدا

سمایل ئاغا، میرا و دوو پاسهوان له دیوهخانی بوون.

گوتی:

«باوه بمبهخشه، مه مکوژه، چاوم ههلمهکۆله. خۆ تۆ بۆ خۆت هه موو شتیکی دهزانی، بمبهخشه، من غه یانه تیم لئ نه کردوی، بمبهخشه.» راست و پاکی له گولبه هار گوت. چۆنی هاتبووه کن، چیی لئ ویستبوو، چوونه کن ئاسنگهر، چوونه کن پیری کاروان، هه رچی بیستیوو و دیتبوو هه مووی بۆ گتیراوه.

گوتیشی:

«بیگهنی، گولبه هار خه ریکه هه لئی، کوره پیای جاپن وا هه لات.» له نکاو میتشکی پاشا چه خماخه یه کی دا، هه موو شتیکی بۆ روون بووه وه. هه رچه ندی ده کرد نه یه ده زانی مه مۆ له سۆنگه ی چی ئه و غه یانه تییه ی لئ کردوه. هه رچه ندی ده کرد نه یه ده زانی له داخان له رکان مه مۆی هینده ی کورپی خۆی خۆش ده ویست، شیت و هار بووبوو.

هه ردوو بآلی وه کو بآلی هه لۆ کرده وه، هه ستا سه ر پیتیان، رهنگی په ریپوو. یه ک دوو هه نگاو رۆشیت، له تریکی دا، خۆی به دیواره وه نه گرتباوه ده که وت. دهم و چاوی سه یی هه لگه رابوو، لئوی وشک هه لاتبوو. ردینی له رزی، ئه وچا پاشه وپاش کشاوه، له سه ر ته خته که دانیشیت. دهستی بۆ باغه لی چوو. ئه وانی له ژوروی بوون له دووی سمایل ئاغا وه ده رکه وتن. یوسف به جارئ ته او بوویوو. هه ر هینده ی گنۆله یه کی مابوو و له سه ر ته خته که هه لئرووشکابوو.

پاشا گوتی:

«سمایل، سمایل، چمان لئ به سه رهات؟ تووشی به لای نامووسیش بووم؟ ئه م کچه ئه وه شی به سه ر هینام؟ مه مۆ ها؟ که واتا ئه م جادووگه ره جادوی له مه مۆ کرد. که واتا ئه م کچه تیره و بنه مآله ی بۆسۆ و به دنناو کردم؟ شه ره فی کردم به دوو پوول؟ ئه م بنه مآله زۆری کاره سات و ئۆغرم به سه رهاتوووه، به لام سمایل، قه ته شی وانی لئ به سه رنه هاتوووه؟ بی خه بهر به داوه وه بووین. سمایل هیزه که س پئ نه زانی. دهن له نیو ولاتی عوسمانلی گه وره و گراند

رىسوا دەپم. كەواتا وەھا سمايل. بەلام ھەرچەندى دەكەم ھالى ناپم سمايل.
نازانم كى پىكاويە؟ كوشتەي عەشقى كىيە ئەم كچە؟ ئى ئەحمەدە؟ ئەدى
مەمۆ؟ مەمۆ؟ مەمۆ؟

مەحمود خان ئىحتىمالى دووھى قەت بۆ قووت نەدەچوو، بە خۆي و
كچەكەي رەوا نەدەبىنى.

ھەلىستا، گوتى: «سمايل، ناپى ئەو كەس پى بزانى. بەو دەم و دەستەش
كچە لە ئىو نابەين».

سمايل گوتى: «ناپى، ھەر يەكسەر بە مەمۆھى دەبەستى».

پاشا گوتى:

«سمايل چ بکەين، ھىزە چارەيەك».

سمايل گوتى:

«چارە؟»

پاشا كپى و خاموشىيەك، مەحمود خان گوتى:

«وا بزائىن نە زانىومانە نە بىستوومانە، چاكە؟»

سمايل ئاغا گوتى:

«ناكرى، ناتوانىن بە ھىچ جۆرىكى لەسەرا راگرىن، ھەلدى. يا بە پەنامەكى

بىكوژىن، يا لە زىندانى ئاويىن، ئەو بىرى عەلى بەگمان تى ئاويىت».

پاشا گوتى:

«دەكرى، بەلام يەككى سەر راست و جى متمانى لە دەرگە دانى، دەنا».

«دايدەنىم پاشا».

پاشا وردە وردە بە خۆدا دەھاتەو، خويىن ساردىيەكەي جارانى وەبەر

دەگەرا. مەسەلەي ئەسپەكە، گۆرانىيەكەي سۆفى، ھەموو شتىكى لى روون

بووبووه، وا پى دەچوو پىوھندى ئەحمەد و گولبەھار دەبوو زۆر لەو كۆنتىر

بى؟

سمایل ئاغا وەكو با وەدەرکەوت. لەگەڵ دوو کەسان چوونە ژووری گۆلبەهار. گۆلبەهار، پاش ئەوێ یوسف رۆیشتبوو، چاوەنۆری سمایل ئاغا و میرغەزەبانی دەکرد. بۆ هەموو شتێک خۆی ئامادە و تەیار کردبوو. سمایل ئاغا رەق وەستاوو، ئیشارەتی بۆ گۆلبەهار کرد، پیاوێکان پریان دایێ گرتیان. سمایل ئاغا لە پێشەوێ و ئەوانی دیکە لە پاشەوێ، هاتن، هاتن، تا گەشتنە کن بیری نیو زیندانی. کەس لە ژووری نەبوو.

سمایل ئاغا، چ درێغی لە ریز و حورمەت لێنانی نەدەکرد، گوتی: «خانمی ببەنە خوارێ».

گۆلبەهار خۆی چوو خوارێ. سمایل ئاغا دەرکەوی بە دەستی خۆی پێویدا و کلیلەکەوی لە کەنە خۆی هێشتەوێ، گوتی:

«هەردوکتان بە توندی ئێشکی ئەو دەرکەوی بگرن، ئەگەر سەرتان چوو ئەو کچەتان لە دەست دەرئەچێ».

پاشا بانگی ژنەکەوی کرد، هەموو کەین و بەینەکەوی لە بۆ گێتێراوێ. پاشان یوسفی پیشان دا، هەر هێندەوی چنگێکی مابوو، گوتی:

«کۆرە بە جارێ نەماوێ، حالێ زۆر شر و پەڕێشانە، تۆ چاکی بنۆرێ. ئەو کچە لە تۆ بەولاوێ کەسی دیکە بە سەرۆکاری نازانی. ئەگەر یوسف بە خۆداها تەوێ نەسحەتی بکە زاری خۆی بگرتی».

ئەوجا یوسفی هەلگرت لەکن خۆی داینا. دەستی بە سەرۆقزێدا هێنا. یوسف وردە وردە بە خۆداها تەوێ.

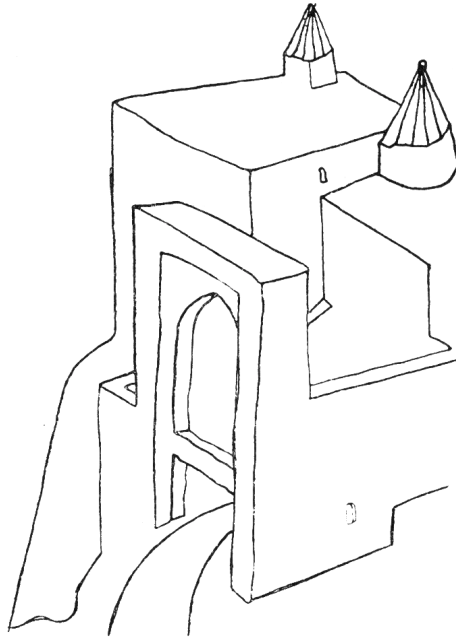
پاشا دەیگوت:

«ئەتو کۆری ئازا و بوێری منی. ئازایەکی شایستی بنەمالەوی خۆی بێ و دەکا، نامووس و شەرەفی بەدناو و بۆسۆ و لەکەدار ناکا.

یوسف بە جارێ شلەژا بوو و چاوی زەق بووبوو، گوتی:

«نامکوژی؟ چاوم هەلناکوژی؟»

پاشا نیوچاوانی ماچ کرد، گوتی:

کۆشكى گولبه‌هار

«یانی چی؟ ئەتوو له تۆلەى ئەو پیاووتى و جوامپیرییه دەبى چەکیکی جوان و ئەسپىکی بە دللى خۆت خەلات کەم، گوايه له سۆنگەى چت دەکوژم؟»
یوسف هەر دەگریا.

پاشا بە ژنەکەى گوت:

«خانم، کورەکه بلاوینە، لەسەرەخۆى نییه، زۆر ترساوه.»

ژنە له یوسف نهوى، دەستى دا بالى، له دیوهخانئى وەدرکهوتن. سمايل ئاغا له دووى وان چووە ژوورئى، گوتى:

«پاشام کارەکه جیبهجی کرا.»

پاشان گوتى:

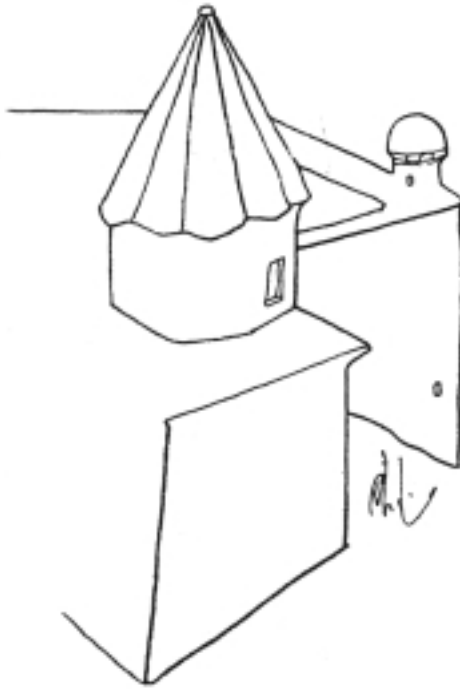
«سمايل ئاغا، کەس سۆسەى نەکا، ها.»

«بەسەر هەرتک چاوان پاشام.»

«سمايل ئاغا، ئیستا سەرم ئاسوو دە بوو. بەراستى سەرم لەو کارە سوور ما بوو. بەجارئى گىژ و وپژ بووبووم. ماوهیهکی پى بچئى، چارەسەرئىکی ئەو کچە دەکەین سمايل ئاغا.»

«چارەى دەکەین پاشام. کارئىکی سانایه. با بەینئىکی پى بچئى، هەموو شت له بیرکرى.»

سەرەرای سەرگوم کردن و حەشاردانەوه، پاش ماوهیهکی کەم خەبەرى گۆلبەهار له زیندان ئاویشتن بە هەموو لایەکدا بلأو بووهوه و بوو بە دمگۆ و مقۆ مقۆ. له پێشدا کەس برۆای نەکرد. حوسۆى ئاسنگەریش بیستییهوه. پیری کاروانیش بیستییهوه. ئەوانیش هەر ئەم ئاکامەیان چاوه‌روان بوو. پاشان خەبەرەکه بە سەرتاسەرى چىای ئاگریدا بلأو بووهوه، دوايش گەيشته کەنارى گۆلى وانئى، گەيشته ئەرزەپۆمئى، قارس، ئەرزنجان. دلدارى گۆلبەهار و ئەحمەد بوو بە داستانى سەرزاران. خۆشخوان و دەنگبێژان سەدان ستران و هۆرە و لاوژەیان لەسەر هەلبەست و هۆندەوه. شوان و بلويز ئەنگیوان چەندین چەند ئاوازیان لەسەر دەرینان. چىای ئاگرى هەموو سەرتاپا خۆى له

دیمه‌نی زیندان

خم نابوو، جھیل و لاوان گهړناس و میړخاسان، دلیر و بویران، کیژه
نئویندار و بهنگیان گوتیان:

«شهرمه زار خوځمان، گولبه هار له بیرى زیندانى بى، جا ئیمه چوځمان له
رووبى چاومان له بهر یهک هه لیبى».

نهمهد، پیری کاروان، حوسو، سهرانسهری چپای ناگری، دهشت و
بانووان، پاوان و زوزنه کانی نهرزه پومى شه وه های شه و خهویان وه چاوان
نه که وت. هه مو به نیش و نازاری ویزدانه وه گلابوون. ریک، شهرمه زاری، هه
پوژیکى به ناسوړیک بوو و تا دهات ته شه نه ی ده کرد.

چپای ناگری وه کو دنیا یه کی دیکه ی جیاواز به سهر نئو دنیا یه وه
پوځنیشتووه. قورس و گران، به شان و شکو، ناغله به سهری ناگری به تهم و
مژه. هه ندی جاریش نئستیره ی پرش و بلاو جیگای هه وړان ده گرنه وه. به لام
چ نئستیره یه که نوانی که پوړ پوړ له بوړاندا هه لده که ن و ده خو لینه وه. پوړ له
پاش شه وانی دوور و دريژ وه کو خه رمانه ناگریکی گهش و سوور له که له که ی
چپای ناگریه وه هه لدی.

چپای ناگری شه وانه گه وړه تر ده بی، قورس و گرانت تر ده بی. پیت وایه
هه مو دنیا بریتیه له چپای ناگری و بهس. تاک و ته نیاییه که ی، گرم و
هوړی به سام، دای دری. له مسه تا نئوسه. چپای ناگری له ته نیاییدا
ده کو لی، ده جو شى. به شه وی تاریک ناسر دري ته وه. تیکه ل به شه و نابى. له
شه و تاریکتر، له شه و ته نیاتر، به سهر گهردووندا ددا. به مانگه شه ویش
پرته ویکى ناسکی پوونه، هیند ته نکه راده خری، شه وانه به سامه،
تاریکیه که ی هینده ی توفه دیواریک نئستوره، له شه وی نئنگوسته چاوی بى
ستیردا گرم و هوړیکى له ناخی ناخه وه دى، هه ده لیبى له دوورایى هه زاران
ساله وه هه لده قولی.

تاریکایى وه کو به رد قورس و گران، وه کو دیوار و ابوو، چپای ناگری وه کو
وه سهر پى که وتیبى و پروا و ابوو. ده ورو بهر کړ و کپ بوو. هه ده تگوت نئو

جه ماوهریکی بی ژمار هیدرش دهبنه سهر کۆشک و
سهر ا

کړوکپييه په که نهختی پيش رږژی دنیا خرابوون و قیامت ههآستان ههستی
پئی دهکړی، شهوگار، تاریکی، جمان، دهستیان به رږی رږیئی کرد.

له پيشهوه ئهحمده به سواری ئهسپهکه، له م دیويهوه ئینسانانی چیاى
ئاگرى، ئهوجا خانوو و بهره و گوندان، دار و بهرد، ههرجی ههیه و نییه وهکو
لافاو هوروژمیان هیتایه سهر شاری بایزید.

ههر لهو دهمی، کهناری گۆلی وانیش وهخه بهر هات، گوندهکانی دهشت و
ئارانانیش، ئهوانیش داوهرینه شاری بایزیدهوه. وهکو له ئاسمانهوه باریبن و
لهسه ئهرز پرۆن، عهشاماتیکی گهوره و گران لهگهآل شهودا، لهگهآل چیاى
ئاگریدا، ههموو پیکهوه بهسه کۆشک و سهرای مهحموودخانیاں دادا.

رږژ بهسهر بالئیکی چیاى ئاگریهوه نیشتبوووه، له ههآتن و ئاوابوونیدا
بوو، مهحموودخان جهماوهرهکهی له پهنجهرهی سهراوه وهکو تارمایی و خهیاآل
وهپیش چاو کهوت. سواره، پیاده، کهوله بز، کهوله مهر، کهوله مامز، کهوله
جانوو لهبه، کهلهگهت و بهژن بلند، گهنم رهنک، رهستاله، مووزرد و بهلهک
چاو، دهست و مهچک جوان، کیل گهردن، چاوگهش. جهماوهرهکه ورده ورده،
لهگهآل رږژبوونهودا، وهکو له ژیر ته م و مژئیکی ههآپرینگاو وهدرکهون، لهژیر
داوینی شهپۆل شهپۆلی شهوگارهوه وهدرکهوتن. مهحموودخان ئهگهر ئهوه
قهرهبالغییهی دیت، چاوی قوچاند، ههآی هیتا، ئهحمده بهسهر ئهسپهکهوه
بوو. مهحموودخان له داخان چاوی پهړییه توقی سهری، نۆرییه ئه م لاهو ئهولای
خۆی، ویستی فهرمانی بدا. تهراییی له زاردا نه مابوو. بیرى کردهوه. شاری
بایزید به دار و بهردیهوه تیکرا و سهروبهر ببا به سهرباز چی لهگهآل ئهوه
جهماوهره پئی دهکرا؟ سهریکی له نیزیکی ترۆیکی چیاى ئاگرى بوو.

جهماوهرهکه هیدی هیدی بهرهو سهرایى کشان. ههر دهنگوت میرووله ن
رږچکهیاں بهستووه، سرته له کهسهوه نه دههات. له پر دهنگی قرچه قرچیک
هات. دهرکهی سهرا دارووخا، جهماوهرهکه رژایه نیو سهراوه.
سهلارانه و سهرگرانانه، چوونه زیندائی. سمایل ناغا گولبه هاری له بیرى
زیندائی دهرینابوو، له بهر دهرکهی، به له رزه له رز چاوهروان بوو. گولبه هار

به‌رانبه‌ر به‌ر پوژ چاوی هه‌لنه‌دهات چاوی هه‌لده‌گلۆفت، هه‌ر چه‌ندی ده‌کرد له‌ر رووداوکه‌ نه‌ده‌گه‌یشت. ته‌نیا هه‌ر هه‌تنده‌ی ئاگا له‌ خو‌ی بوو که‌ وا له‌ بی‌ری زیندانی‌ی ده‌ر دین. جه‌ماوه‌رکه‌ دیسان هه‌ر له‌سه‌ره‌خۆ و سه‌رگرانانه‌ گولبه‌هاریان خسته‌ به‌ینی خو‌یانه‌وه‌ و له‌ده‌رکه‌ی سه‌را وه‌ده‌رکه‌وتن.

له‌ولاره‌ ئاگرێکی گه‌وره‌ له‌ ته‌نیشته‌ گۆری نه‌حمه‌دی خانی هه‌لکرا بوو، ده‌رویش و سو‌فییان به‌سه‌ر کۆز و پشکو‌ ئاگرده‌ ته‌ندوو‌ره‌یان ده‌کرد، که‌ هه‌تنده‌ی جی‌ جو‌خینیکی گرت‌بووه‌وه‌. مریدانیش به‌ ده‌روبه‌ری خه‌رمانه‌ ئاگره‌که‌دا سو‌ز و هۆزه‌ و زکریان ده‌کرد، بلو‌پریان ده‌ژهنی. جه‌ماوه‌رکه‌ هه‌ر به‌و سه‌رگرانی و بیده‌نگیه‌وه‌ ئالقه‌یان له‌ ده‌وری خه‌رمانه‌ ئاگره‌که‌ به‌ست. سینگ و لاپالی چیای ئاگری له‌به‌ر ئینسانان ره‌ش ده‌چوووه‌وه‌. ئه‌وانی به‌سه‌ر ئاگره‌که‌دا ده‌رویشته‌ن و ته‌ندوو‌ره‌یان ده‌کرد له‌ ده‌وری دووره‌وه‌ دیار بوون. له‌شی رووتی ئاره‌قاوی ده‌رویشه‌کان له‌ تو‌ی کۆز و سکل و پشکو‌ ئاگری گه‌ش و به‌ چریسه‌که‌ چریسه‌که‌وه‌ وه‌کو ئاوی روون فی‌چقه‌ی ده‌کرد و ده‌رده‌به‌ری.

مه‌حموودخان هه‌ر سا نا ساتی ده‌یگوت:

«ئه‌من ترسنۆکم» و به‌ شیرری رووته‌وه‌ و به‌ ته‌نی هه‌لپه‌ی ئه‌وه‌ی بوو له‌ جه‌ماوه‌رکه‌ راسی. سمایل ئاغا و ئه‌وانی دیکه‌ ده‌یانگرت و هه‌رچه‌ندیان ده‌کرد بۆیان رانه‌ده‌گیرا.

ده‌یگوت:

«ژیانی له‌مه‌وپاشم به‌ که‌لکی چ دئی؟ نیوی عوسمانلیی گه‌وره‌ و گرانم کرد به‌ پوولێکی قه‌لب ... له‌و دنیا‌یه‌ سووک و ریسوا بووم. داخۆ سه‌ه‌رای ئه‌سته‌مبۆلی بیستته‌وه‌ چ بقه‌ومی؟ ژیا‌نی له‌مه‌وپاشم بۆ چییه‌؟»

به‌لام قه‌له‌بالغی نییه‌، له‌ کیشی هیچ هه‌یز و توانسته‌تکدا نییه‌، ئه‌م قه‌له‌بالغیه‌ قۆشه‌ن و له‌شکرانیشی ده‌روسته‌ نایه‌، مه‌حموودخان ئیدی هه‌روا له‌ دلی خو‌یدا لێکی ده‌داوه‌ و ده‌یگوت: ئه‌مه‌ ئه‌سپ نه‌بوو، به‌لای ناگه‌هان بوو.

داخۆ ئەم بەلایه، مهسهلهی ئەسپهکه هه موو خوا کردی؟

جه ماوه ره که تا رۆژ ئاوا بوو، له سهه گۆری ئەحمه دی خانی رایان بوارد، دههۆلیان کوتا، زورنایان ژهند، دهرویش و سوڤییان به لهشی نیوه پرووتهوه، به پرچی بژی چهتراساوه، به سهه ئاگردا تهن دوورهبان دهکرد، قاجیان دهفری و دهستیان لهگهڵ قاجیان تیکهڵ دهبوو، سهمایان دهکرد. کور و کال، کچان، ژنان، به جوانترین و ناسکترین باریکی تیره ی ئینسان په سندی کا گۆهه و شایییان گێرا. ره شه به لهک، له سهه ته رزه و سهه رهنگه دهستیان گرتبوو. درێژایی گۆهه و شاییه که، دههات دههات تا پالی وه سهراوه دها، دههات دههۆلکوت و دههات زورنانه، به یهک نهوا، دههۆلیان دهکوتا و زورنایان دهژهنده نهوجا نهو شای و گۆههنده دوور و درێژه بان پێ دهگێردا. ژنان به میزه رکی ئارمووشی نهخشینهوه، کۆمک و کۆڤیه کانیان به پۆیه و پلپله و سلسله وه وهکو تیشکی رۆژ دهچریسکاوه.

گۆهه و شای و داوه ته که دهکشا، دههات، دههات، وهکو شه پۆلی دهريا شه پۆلی دها تا دهگه یشته داوینی چیا ئاگری. شه پۆلی داوه تا دههات گهوره و به ربلاوتر دهبوو، ههندی جار چکۆله دهبووهوه، ههندی جار وهکهف و کول دهکوت.

گولبه هاریان بو مالی ئاسنگه ر برد. پاک و خاوپنیان شوشه. بهرگیکی کۆنی جوانی له قوماشی لاهووری ئی وهکو چیرۆک و داستانیان، دهتگوت درومانی نه دیتبوو، له بهر کرد. نهوجا سواری ئەسپه که ی باویان کرد و بردیانه مالی پیری کاروان. ئەسپێکی دیکه شیان بو ئەحمه د پهیدا کرد.

گولبه هار و ئەحمه د نیازبان گرت و شانی پیری کاروانیان ماچ کرد. پیریش نهوانی ماچ کرد و پیرۆزبایی لێ کردن. کهین و بهینه کهیان، نهوی مهحموودخان پیتی زانیبوو و نهوی پیتی نه زانیبوو، سه ره بهر، له پیری کاروان راگه یاند.

پیر گوتی:

«مەحموودخان عوسمانلىيەكە، كافرىكە بۆ خۆى. ئەوانە مەخلووقاتىكىن، جىياوزن، لە تىرەى ئىنسان ناچن. نايەلى ئەمەمان بە سەرەوۋە بچى. ئۆغرم و گۆپەندىكى ۋەسەر ئاگرىيى دىنى. ئەو لە كۆرپە و ساوا سەرپرین ناپرىنگىتەۋە، چ جاي شتى دىكە. جگە لەۋەش با سنوورى داۋونەرىت لە لای ئىمەۋە كەل نەبى. ئەحمەد ئەتو ھەر ئىستا گۆلبەھار ھەلگرە، رى و راست بچۆ بۆ قەلاى خۆشاب، بۆ كن بەگى. برايمى خەلىفە شمت رەگەل دەخەم. بەگى قەلاى خۆشاب خەلىفە برايم دەناسى. ھەستن برۆن. با بەگى قەلاى خۆشاب كارەكتان لەبۆ بسارىنى. مرىدى خۆمە».

داۋونەرىتىكى كۆن ھەبوو. ئەگەر لاۋىك كچىكى ھەلگرتبا و پەناى ۋەبەر مالىكى بربدا، جا باۋى كچە ھەر كەسىك با، خانەخۆى كچەكەى نەدەداۋە. بەھەر نرخیكى با، باۋى كچەى قايل دەكرد، شىربايى و مارەبىيەكەى دەدا، شايى و زەماۋەندى بۆ دەگىرا. جا لە سۆنگەى كىژ رەدووكەۋتن و كچ ھەلگرتنەۋە خۆيتىكى زۆر دەرژا.

گۆلبەھار و ئەحمەد بۆ كن بەگى قەلاى خۆشاب دەچوون. بەگى قەلاى خۆشاب بەگىكى نىۋە دەستدا و نىۋە پىۋەندى عوسمانلىيان بوو. ئەو كچە ھەلگىراۋەش نەك كچى مەحموودخان، كچى خونكارى عوسمانلىش با، بەگى خۆشاب نەيدەداۋە. ئەو رەفتارە لەگەل نەرىتى بەگايەتيدا نەدەگونجا. شەرى دەكرد، سەرى دەدۆراند، بەگايەتییەكەى لە دەست دەچو، بەلام كور و كچەى ۋەدەستى كەس نەدەداۋە. قەلاى خۆشاب قەلايەكى جوان بوو. لە خاۋەرى كۆلى وانى، لەسەر شاخىكى تووشى ۋەكو دىوار، بەسەر كاروانەرتییەكى گەۋرەۋە كە لە دەشت و ئارانەۋە ھەۋراز ھەلدەكشا، لەسەر شاخە بەردىكى تووشى ۋەكو دىوار پۆنرابوو و بە سى وارشى سەخت و قايمىيەك لە نىۋ يەك شوورە درابوو. ئاۋى روون و سازگارى خۆشابى بە بندا تى دەپەرى. كەس نەيدەزانى كەنگى ھىمى ئەو قەلايە لى درابوو لە سەدان سال بەم لاۋە، ھەر چەرخە و پارچەيەكى لى زىدە كرابوو. بەلام قەۋارە كۆنەكەى خۆى نەدۆراندبوو. بەگى خۆشاب لە جوانترىن قەلاى سەر دىيايى دادەنىشت.

گولبه‌هار و ئەحمەد لە بن زناری قەلایێ پیاو پیاو بوون.

ئەسپەکانیان کێشانە خواری، بۆ سەر ئەو ئاخورانەیی که لە خواری، لە پێدەشتیکدا بۆ ئەسپی سەربازی بەگ دروست کرابوون. کێشکچی ئەگەر چاویان بە خەلیفە برایمی کهوت، یەكسەر وەنیاژ کهوتن و بەرەو قەلایان برد.

بەگ پاش ئەوێ رووداوێکی ورد و درشت لە زاری برایم بیست، گوتی:

«ئەم مەحموودخانە نەریت و دەستووران نازانێ. ئەو بەگ نییە، پاشایە، عوسمانلییە. ئەگەر بە هاتنی ئەم منداڵانەیی زانیی، بێ سی و دوو قۆشەنمان دەکاتە سەر. چ بکەین، راستان دەوێ، دەبێ کچە بیاریزین. سەپاکی مال و سامانمان دەدەین، کچە لە ئەحمەد ماره دەکەین، فەرمانی پیرمان لەسەر سەرمان، گیانیشتان دەدەین».

شەقەیی لە دەسی هێنا پێشخزمەتان هاتن، فەرمانی دا:

«نان بۆ ئەو میوانانە دانین، جێگا و ڕێگایان نیشان دەن، لە دوورەووە ئەسپیان ئاژواو».

ئەگەر گولبه‌هار و ئەحمەد وەدەرکهوتن خەم و کەسەر روخساری بەگی خۆشابی داگرت. هەور و هەلای خەفەت بەر چاوی گرت. قژە کالێکەیی هەلمای بوو. راچەنی، هەلستا سەر پێیان، زۆر کەلێگەت بوو، گوتی:

«خەلیفە، فەرمانی پیر بەسەر سەران، بەلام چۆن لە ژێر ئەو بارە دەرچین؟ کچی هەر پیاویکی دیکە با، هەر ئیستا سوار دەبووم، دەچووم، دەمگوت بیکە بە خاتری من، گولبه‌هاری کچت بدە بە ئەحمەد. بەلام مەحموودخان بەم زمانە حالێ نابی، هەر یەكسەر خەلک زیندان دەکا. پیاویکی بە شەرف و ئازایە. ئەمن لە ئەستەمبوولێو دەیناسم. باویشم باوی دەناسی. بەراستی سەیرە، ئەحمەد ئەم کچەیی چۆن لەسەرا رفاندوو، دە بۆم بگێرێو، بەلکو بەو جۆرە چارەسەرێکی لە بۆ بدۆزینێو».

برایم لە پێشدا لە ئەسپەکەو دەستی پێ کرد، چۆنی رووداوو بەو ڕه‌نگەیی گێراپێو. ئەوجا بەسەر هاتەکەیی یەک یەک بۆ گێراو.

به گ گوتی:

«کار یکی سهخته، خهلیفهم، سهخته، زۆر دژواره. مهحموودخان هار بووه. تۆلهی ئەمه له چپای ئاگری، له دهراچهی وان، پاشان له منی دهکاتهوه. له میژه خه بهر وه پاشای وانێ گهییوه، به لام چ بکهین».

ئهوێ شهوێ هه بیری کردهوه، بۆ سبیانی برامی بانگ کرد، گوتی:

«بنۆره، خهلیفهم، بلێ چم بیر کردهوه. پاش پازده بیست رۆژی دیکه مه لا مه مه دی زمان پاراو دهنێرمه کن مهحموودخان، بۆ ناشتبوونهوه و مه سه له حهت هه رچییهکی ویست دهیکه م. به پیرم بلێ ئەگه ر مهحموودخان له تۆلهی کچه که ی قه لای خو شاییشی ویست دهیده می. ئەگه ر له شکرێ عوسمانلیشم بکاته سه ر، تا سه رم نه دم ئەو کچه ی نادهم. سه لام له پیرم ده که م و به رانبه ر به و پشت پێ به ستن و بر وایه ی، به رانبه ر به وه ی که ئەو ئەمانه ته به نرخه ی پێ ئە سپاردوم زۆر منه تبارم. ده سته ی مباره کی ما چ ده که م».

ئهوێ شهوێ کپه ه ژوو ر له هه موو ژوو ره کانی قه لا میچ بلندتر بوو، به مه ر مه ر بوو، نایابترین لبادی سووری لێ راخرابوو، دیواره کانی به به ره و مافووری نایابی کورده واری دا پۆشرا بوو، ئەوه یان به میوانه نازیزه کان پێشکه ش کرد. لێفه که یان ئە تله س بوو. دۆشه که که یان یان و به رین بوو.

گولبه هار هاتنه ژێر جیوه ی ئەحمه دی زۆر به ریزه وه چاوه نۆر کرد. چرایه کی زیو به دیواره وه هه لکرا بوو. رۆنی نیو چرا که بۆنیکی خو شی تیکه ل کرابوو و ژوو ره که پر بوو بوو له بۆنی خو ش پیاوی مه ست ده کرد.

ئهمه د پێش ئەوه ی بچینه ژێر جیگا وه شیره که ی هه لکیشا، به رووتی له ناوه ندی دۆشه که که ی دانا. مشتوو ه ژێره که ی له بن سه رهینه که یاندا مات بوو. ئەحمه د له م دیوی سه رهینه که وه درێژ بوو. گولبه هار سه ری له و کاره سوپما.

ئهمه د له رێگا ش له خانه که ی نه رجیشیش، له وانیش هه ر وای کرد بوو. ئەحمه د به و کاره ده یویست ئەوه له گولبه هار راگه یینێ که گۆیا هه ر خوشک و

بران. به لّام ئایا خوشک و برابریه تیایان له نیواندا مابوو؟ ئەدی گولبەهار له ژووری زیندانی، که پیتی وا بوو جارێکی دیکه چاوی به ئەحمەد ناکه و پتیهوه، قهتی خو به ئەحمەد نه دابوو؟ نه بووبوو به ژنی؟ ئەدی ئەم شیر له نیوان دانانهی له چی و ئەحمەد له مه چی مه بهست بوو؟

گولبەهار ههناوی به جارێ گری گرتبوو. چ بوو؟ چ قهوما بوو؟ نابه دلییه کی ئەحمەدی له دهست قهوما بوو؟ یاخو ئەمه یهک له نه ریت و دهستووری ناگرییایان بوو و ئەو نهیده زانی؟

تا سببانی خه و نهچوهه چاوی. چه ندين چهند سۆنگه و هۆی چاک و خراپی به بیرداهات. گولبەهار وهکو ژێ کرژ بووبوهوه و له ئەشقان ههه ئهوه بوو شیت نه بی. به راستی ئهوهی که نه ده شیردراوه ئهوه بوو که گۆرانیک سهری هه لدا بوو و ئەحمەد وهکو باران، وهکو له ژوانان یه کدییان دهدیت نهیده عاملاند. زۆر سارد بوو، زۆر تووره بوو، زۆر به ئەندیشه و په ژاره بوو.

ئەم گۆرانەیی ئەحمەد چ بوو و سهبارت به چ بوو؟ گولبەهار خوێ پێ نه گیرا، ئەحمەدی به توندی وهخه بهر هینا، گوتی: «هه لسته، دهمه وئ پرسیاریکت لی بکهه. به لّام راست و رهوان، به دل وه لّام بدهوه».

ئەحمەد قسهی نه کرد. لووتکهی چیاکانی خاوهر سپی دهچوونهوه، تیشکیکی خهست و پهیت، پارچه پارچه به سهه نوینه کانیاندا هه لده پرژا.

«ئەم شیرت بۆچی له نیوانماندا دانا؟ دهمه وئ له سۆنگه ی بگهه. ئەدی له سهراییی نه بووم به ژنت؟ ئیتر پاش ئهوه شیر له نیوان دانان بووه و بیستراوه؟ یانهکو ئەمه داوونه ریتی چیا بیایانه و ئەمن نایزانم؟ وه لّام بدهوه خوشت دهویم».

ئەحمەد کری بوو.

گولبەهار دوویاتی کردهوه:

«ده بی وه لّام دهیه وه».

ئەحمەد وه لّامی نه داوه، گولبەهاریش پهیتا پهیتا داوی وه لّامدانه وهی لی

کولبه‌هار و ئەحمەد شیریکیان لە نێوانداپە و نووستوون

دهکرد. ئەحمەد له شەرمان هەر ئەوهبوو به ناخی ئەرزدا نهچۆ، دهیویست ئەوی به بیریدا دههات له میتشکی بتارینتی، بهلام هەرچهندی دهکرد و دهکوشا دهپۆستی بییری وا به سام نهدههات. بییری وا جهرگبیری، نهک به گولبههار، تهناهت له شەرمان به خوۆشی نهدهتوانی بلی. ئاخرییهکهی ناچاربوو دهست به درۆیان بکا، گوتی:

«شتی وا له داوونهییتی ئیمهدا نییه، بهلام خه لکی ئەم قه لایه، خه لکی کهناری گۆلی وانێ، خه لکی ئەو دهشت و ئارانانه نه ریتیان وایه، منیش بۆیه م وا کرد. تا باوت قایل نه بێ دهستت بۆ نابه م».

گولبههار دلی بهو قسانه ئاوی نه خواردهوه. دهیزانی ئەوانه هه موو بیانوو و پینه و په رۆیه.

چه ندین پۆژ رابرد. په ژاره وهکو گورگی هار دل و دهروونی دهکرۆشت. گولبه هاریش ههستی بهوه کردبوو. ئەحمەد چاوی به قوولداچووبوو، بریقه و رووناکی بێ تیتیدا نه مابوو.

گولبههار پۆژ له دواي پۆژ له ژێر ئەو باره گرانهدا دهپووکایهوه. دنیای روونی لی بووبوو به چوار دیواری رهش و تاریک. پچی وا بوو توووشی سووکایه تییهکی زۆر گهوره هاتوو. لهو هه ره مسه را گهوره و گرانهدا، خه مناک، خه ورۆ، بێ ئەوهی پارووه نانێکی له زار نی، وهکو شیت هه دههات و دهچوو. ئەحمەدیش له گه ل بهگی خوۆشایدا هه وتووێ جارێک سوار دهبوون دهچوونه راو و شکار، ئیواران به که لاکي بزنه کێوی و مامز و بالندهی زهلام و سهیر سهیره وه دهگه رانه وه. گولبههار مه گه ر لهو پۆژانهدا که ئەحمەد وهدرکهوت پشوویکی دابا. هیچ نهبا ئەحمەدی بهو حاله وه نه دهبینی. کار گه یشتبووه رادهیهک ئیدی ئەحمەد ته ماشای گولبه هاری نه دهکرد. ئەوانی له قه لادا بوون هه موو هه ستیان به حالی ئەحمەد کردبوو.

بهگ سا نا ساتی ملی ئەحمەدی دهگرت، دهیگوت:

«خه مت نه بێ کورم، ئەحمەد، ئەگه ر سوپای عوسمانلییان هه موو کردووه

سەر، دەبئى ئۆيە بە كامى دلى خۆتان بگەن و بە مرادى خۆتان شادبن. ئەوى روو لە مالى من بكا، هيمەت و بەرەكەتى پىرى كاروان پشتىوان بى و لە ژىر چاودىرى ئەودا بى، دەبئى لە چ بترسى، لە چ بسلىمىتەوه؟ ئايا رەوايە بە ناھومىدىيەوه بگلى؟»

ئەحمەد خۆى لە قسەكانى بەگ دەبوارد و ھەر پى دەكەنى. كەس پەى بە دەردى دلى نەدەبرد، تەننەت گولبەھاريش، كە دوورە سۆسەيەكى دەکرد، ھەلى نەدەھىنا.

مەلا محەمەد پازدە رۆژ بوو چوويو بو بايزيد، ئەو سبەينىيە گەرايەوه. بەگ و ئەحمەد خۆيان بو چوونە راوى ئامادە دەکرد.

بەگ مەلا محەمەدى بانگى ديووخانى کرد:

«چ بوو محەمەد؟ چابوو، خرابوو؟»

مەلا محەمەد گوتى:

«خرايە».

ردينه سيبىيەكەى دەتگوت ئاوى روونە بە روخساريدا دەھاتە خوار. گوتى: «پاشا زۆر خراپى پيشوازى کردم، زۆر خراپ. ھىندەى نەمابوو شيرم لى ھەلگيشى و لەت و پەتم بكا. گوتى: ئەو دژمنايەتى و ئالچاخيەم لە ھەموو كەسكى چاوەروان بوو تەنى لەو نەبى. پىي گوتم، برۆو پىي بلى: كچە و كورەم ھەردووك بو پىكەوہ بەستى و زوو بياننيرىتەوہ. دەبى بلووكى سەربازيشيان لەگەل بن، ھەر پاش گەرانەوہت بە پازدە رۆژ ئەوہم لە بەگ چاوەنۆرە. گوتى: ئەگەر ئەحمەد و كچەكەم بو نەنيرىتەوہ لەشكرى لى دەكەم».

ھەرچىيەكيشى بە زاردا ھات نە لە تۆ نە لە پىر نەپرىنگاوہ.

«بە پىرىش؟ بە پىرىش؟»

«بە پىرىش».

«ئەم كابرەيە شپت بووہ، ئەقلى تىك چووہ»

بەگ قەدەرى دۆش داما، ئەنجا چووہ دەرى. ئەحمەد لەبەر دەركەى

چاوه‌روانی بوو. پاشان بئی ئه‌وهی هیچ به ئه‌حمده بلئی، پیکه‌وه له قه‌لا چوونه خوارئ، بۆ سه‌ر پرده‌که. ئه‌حمده چاوی پر بووبوو له پرسیار. چاوه‌رئ بوو قسه بکا. دواپی له‌سه‌ر پرده‌که وه‌ستان. به‌گ گوتی:

«ئه‌و کابرایه شیت بووه، ته‌نانه‌ت جنیوی به بیریش داوه. ده‌وجا بزانه چ به‌لایه‌کی وه‌سه‌ر بینئ. گۆیا پاش پازده رۆژانیش له‌شکرمان ده‌نیریتته سه‌ر».

ئه‌حمده گوتی:

«با ئیمه لیره نه‌مینین، به‌گم خوا هه‌لی ناگرئ، بۆچی له نیوچاوانی ئیمه‌وه خوین برژئ».

به‌گ هه‌لزه‌قویه‌وه، گوتی:

«بۆ هیچ کوئ ناچن، له‌وه‌تی قه‌لای خو‌شاب رۆنراوه، تا ئیستا که‌س ده‌رکه‌ی نه‌کردووه‌ته‌وه. مه‌حمودخان ئه‌گه‌ر به ته‌مای هاتنییه ده‌بی به ته‌مای بینینیش بئ. تۆ کوپی ئه‌م ماله‌ی بۆ چ جیدیان ناچی. ئه‌وه شه‌ره‌ف و نامووسی منه. هه‌ر من له گۆریدام و به‌س. تۆ نی. ئه‌توو بۆ خو‌ت له قه‌لا دانیشه، گوئ مه‌ده هیچ».

به‌گ پاش ئه‌وه‌ش له‌گه‌ل ئه‌حمده‌دا له راو و شکاری خوئی نه‌که‌وت. ده‌چوونه راو، چاوه‌روانی له‌شکری مه‌حمودخانیا‌ن ده‌کرد، خو‌یا‌ن له‌بۆ شه‌ر ئاماده و ته‌یار ده‌کرد.

له ده‌شته‌کانی باشووره‌وه، له ئاگریه‌وه، له ئارانی مووشه‌وه، له گۆلی ورمیوه، له وانه‌وه، له بتلیسه‌وه، له دیاربه‌کره‌وه کۆمه‌ک و یارمه‌تی به به‌گی قه‌لای خو‌شاب راده‌گه‌یا‌ندرا، له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌ستی دۆستایه‌تی دریژ ده‌کرا. به‌گیش زۆر به‌م هه‌لو‌یسته شاد و خو‌شحال بوو.

خۆ له پیناوی پاراستنی نه‌ریتی به‌گ نشینئیکی که‌ونارا‌ی وه‌کو قه‌لای خو‌شابدا، له پیناوی قه‌رزئیکی له ستۆیدا بوو، له و راستانی پیش قه‌لای خو‌شاب جارئیکی دیکه‌ش شانئیکی له شانی عوسمانلی ده‌دا.

له‌گه‌ل گزنگی رۆژدا بوو که ده‌سته سوارئیک به دیارکه‌وتن. رئ و راست

ئەحمەد لەگەڵ بەگی خۆشایدا دەچیتە راو

دههاتن، ئەسپەكانيان ھەموو كووت بوون. سوارەكان لەسەر پردهكەي
خۆشابهوه جەلەوي ئەسپەكانيان وەكئيش كرد. پيشكاران سوارەكانيان بە
رێزەوه پيشوازي كرد و جەلەوي ئەسپەكانيان لە دەست وەرگرتن.

بەگي خۆشابەي لە دەرکەي وارشي ژوروي بە پيري زەلامەكانەوه چوو.
ھەمووياني لە نيزیکەوه دەناسي. بەگي ھۆز و خیلەکانی ئەو دەورووبەرانی
بوون. دەشيزانی سەبارەت بە چي ھاتبوون. کەواتا مەحموودخان دەستی لە
شەر ھەلايساندن ھەلگرتبوو.

بەگي زيلان کەلە لاويکي شوخ و ئازا و بویر و خوین گەرمي بەجۆش بوو.
ئەو قسەي کرد. لووتیکي قولنگانەي پيوه بوو. دەنگي نیر و دلیر بوو، گوتی:
«بەگ، با لە سەریني ئەمەوه شەرپي نەقەومی. بۆيە ھاتووین، چارەسەرک
بۆ ئەو کارە بدۆزینەوه. مەحموودخان لەشکري دەکيشا، بەلام ئیمە پيشمان
لێ گرت. جا ئیستاش قسە قسەي تۆيە».

بەگي خۆشاب ھاتە دوو، گوتی:

«ئيوه بۆ خۆتان ھەموو شتیکي لە من چاتر دەزانن. من ئەحمەد و گولبەھار
نادەمەوه. لەوھش زیاتر ھيچ چاریکي دیکەم نییە. لەوہ بترازي پاشا ھەر
شتیکي دیکەي لیم دەوي بەسەر سەرم، من ئەو کوپ و کچەي وي دەمەوه تا
دنیا خرا دەبي نەخۆم نەھۆزەکەم چاومان لەبەر سەگانیش ھەلنايە. ئيوه بەو
ھەموو بەگە بۆ خۆتان چارەبەکی بۆ ببیننەوه. ملم لە موو باریکترە. حورمەت
و ريزيشم عەرزى پاشا بفرموون. حەزێ دەکا سەر و مالم ھەمووي لە قەبەل
دەکەم. چي دەوي بۆي بە رادانێ دەدەم، چەند گوند دەلێ پيشکيشي زاوای
دەکەم. خۆشي کەيفي چي دیني بەسەر ھەرتک چاوان. بەلام ميوانی مالی
خۆمي بۆ گيانتي بە دەستەوه نادەم».

بەگي زيلان گوتی:

«بەگ راست دەکا، ئیمە لە خۆرايي ھاتووین».

ئەوانی دیکەش گوتیان:

«له خۆپرایي هاتووین، کاریکی دزیومان کرد. ئەگەر تۆزکائیکمان پیاووتی لەزاتدا هەبا ئەو راسپاردە دزیوومان لە مەحموودخان قبوول نەدەکرد و لە راستی بەگ تووشی ئەو ڕووزەردی و شەرمەزارییە نەدەهاتین. بە راستی شوورەییمان کرد».

بۆ ڕۆژی پاشی سواربوون، تێیان تەقاند ڕۆشتن.

مەحموودخان چاوەڕوان بوو بەگەکان ئەحمەد و گۆلبەهاریان ڕەگەڵ خۆ خستبن، گۆپی هەردوکانیان لە مست نین. هەروا بیرى دەکردەوه: بە چ جۆرە ئەشکەنجە و ئازاریک داخی دلی خۆیان پێ بریژی و چۆنیان بتاسینێ و لە نێویان ببا. قەتی جاریکی ئەوه بە بیردا نەدەهات کە ڕەنگە بەگی خۆشاب نەیاندا ئەوه و بەگەکان بە دەستی خالی بگەڕێنەوه. چونکە گەف و گۆرەشەیهکی توندی بۆ بەگی خۆشاب نارەبوو. گۆتبووی لەشکری عوسمانلیی دەکەمە سەر. بەگی خۆشابیش وەکو جاران هێند بە هیز و کار کۆک نەبوو، بە هەر نرخیکی با دەبوو کچە و کۆرەى داباوه. دەنا ئەو هەموو بەگە گۆرە گۆرانە چۆن دەڕۆیشتن.

ئەگەر بەگەکان بە دەستی خالی گەرانەوه مەحموودخان بە جارى شیت و هار بوو. قەتی وا بەو ڕەنگە چاوەڕوان نەبوو. خراب قەوما بوو. کەس گۆپی نەدەدا عوسمانلی و موسمانلی، تەنانەت هیز و گۆری بە بەگیکی وەکو بەگی قەلای خۆشابیش رانەدەگەیشت و دەسلاتی پێ رانەدەشکا و دەبوو حال و حسیبەکەى ورد و درشت وەکو خۆی چۆنە، ئەوها لە ڕۆستەم پاشای ئەرزەرۆمى راکەیاندا و کۆمەک کردنی لەگەڵ بە تەواوتی ساغ کردباوه، لە پاشان قەلای خۆشابى خاپوور و نوغرو کردبا. توورەییی خۆی هیچ لەکن بەگەکان بەدیار نەخست.

بەگی زیلان گوتی:

«بەگی قەلای خۆشاب هەقیەتی، لەبەر خاتری گیانی، دوو دلدار چۆن بەدەستەوه دەدرین؟ با پاشا چارەسەریکی بۆ بدۆزیتەوه».

پاشا ئەوئى رۆژئى زىافەت و ميواندارييەكى زۆر گەورە و گرانى بۆ بەگەكان ساز دا. ديوەخان زۆر ئاپۆرە و قەلەبالغ بوو. سبەينى پاشا رووداوگەكى لە نووكەوہ بۆ پاشاي ئەرزەرۆم نووسى. پاشاي ئەرزەرۆم يەك بوو لەوانى كە زۆر چوو بووہ دلى پادشاوہ. چەندين چەند لە سەراى ئەستەمبوولئى مابووہوہ و لەگەل گەورە وەزيران زۆر ھەلستابوو و دانىشتبوو. ئەگەر پاشاي ئەرزەرۆمئى پشتى گرتبا ھەموو شتئى سانابوو و كەللەى سەرى ئەو بەگە لە خۆبايى بووہى خۆشبايشى بە ھاسانى وەچەنگ دەكەوت. كاغەزەكەى زۆر بە گازاندا بوو. شەوئى لە شەوان چۆن سەد ھەزار سوارى دپندە، وەكو گورگ لە چيا ھاتبوونە خوار و بەسەر سەرياندا دابوو و كچەكەيان فراندبوو، و ئەميش بە خۆئى و سەربازەكانييەوہ لە بەرانبەر ئەو ھەموو عەشاماتە گەورە و گرانە دەستە پارچە دەوہستن و چييان لەگەل ئەو ليشاوہ زۆر و زوہەندىيە پئى ناكړئ و چى و چى ديكەى لە وردەگازانداوہ بۆ پاشاي ئەرزەرۆمئى نووسيبوو.

ئەو پەيكەى ماوہيەكى زۆر بوو بۆ ئەرزەرۆمئى نارەبوو گەراوہ.

رۆستەم پاشا نامەكەى خويندبووہوہ زۆر پئى كەنيبوو. ئەگەر پەيكەكەى مەحموودخان باسى قەلەبالغيەكەى ئەوئى شەوئى بۆ دەگيرتتەوہ رۆستەم پاشا ھەردوو دەستى بەبەر وركييەوہ دەگړئ و دەداتە قاقاي پئىكەنيئى و ھيندەى نامئى بيجړئ، دەلئ:

«زۆر سەلام لە مەحموودخان دەكەم، پئى بلئ كيزەكە لە كورە مارە بېړئ. ئەو كچەش وەكو ئەسپەكەيە، تازە بووہ بە ئى كورە. ئەمنيش بوئى دەنووسم».

مەحموودخان ئەگەر نامەكەى رۆستەم پاشاي، كە بە خەتيكى خۆش نووسرايوو، خويندەوہ، گوئى: «ھەى ئالچاخى كورئ ئالچاخ، گالئەم پئى دەكا. دەبا ئەوہ بەسەر خۆئى ھاتبايە: بەگئىكى چيائى كيژئ ويى فراندبا. جا ھەنگئى بمزانبا گالئەى بە چ دەھات؟ يانەكو زمانى ھەلدەھاتەوہ بە تەوسەوہ بلئ: لە سۆنگەى كچيەك بە تەماى ئاگرئ شەر لەو ھەموو دنيايە ھەلايسئنى؟ دەوجا وەرە، منيش سەگئى وام بە دۆست زانى و لەمالى خۆم وەكو پادشايان ريز لئ گرت. ھەبئى و نەبئى بەخيلئى و ئيرەيئى بە كوئشك و سەراكەمدا ھاتووتەوہ

و بەم نامەيە تۆلەي خۆيم لى دەكاتەو».

ئىدى كاغەزەكەي ھەروا بەم ديو و بەو ديودا ھەلدەگىپراوھ و جارىكى دەخوئندەوھ و جارىكى بىردەكر دەوھ.

لەشكرى دەكىشا سەر قەلاي خۆشابى. باشە ھاتو لەبەر بەگى خۆشاب، درندەبەكى وا بەزى، لەوھتى قەلاي خۆشاب قەلاي خۆشاب بوو بەزىنى بە خۆيەوھ نەدیتبوو.

مەحمودخان تا دەھات ھەناسەي پتر سوار دەبوو. ئەگەر ھەناسەشى زۆر سوار دەبوو، ئىدى بەجارى لەنگەرى لەدەست دەترازا، ھەموو رۆژى لەگەل سەمىل ئاغادا قەسەي دەكرد. ھەرچى بەگى جى برواي ھەبوون، ھەمووى بانگ دەكردن، رايۆژى لەگەل دەكردن، بەلام چارەبەكيان پى نەدەكرا.

لەو دەمىدا باليۆزى بەگى خۆشاب، مەلا مەھمەدى دەمودوو شىرن لە ھاتوچۇدا بوو، دەيگوت: «پاشام، ھەمووت بە قوربان بىن، بەگى ئىمە دەلى، لە سەرىنى كچىكەوھ بۆچىم بۆسۆ و بەدناو دەكا. دەستەكانى رادەمووسم، ئەگەر پاشام ميانەكانم لى بستىنیتەوھ، ئەوسا لەبەر سەگانىش چاوم ھەلنايە. چەندى شىربايىي دەوى دەيدەم. ئەگەر مەحمودخان رۆحىشى بوى دەيدەم. بۆ ئەحمەدیش، بلى بمرە، دەمرى».

بەگى خۆشاب ھەلوئىستى مەحمودخانى رۆژ بە رۆژ لە دور و نىزىكەوھ سۆسە دەكرد. ئاگاي لەوھ ھەبوو كە پىيەكى لە كىن پاشاي ئەرزەپۆمى و پىيەكى لە كىن پاشاي وانى بوو و مەسەلەكەي لە ورد و درشتى بەگەكان، لە ئەستەمبول، لە پادشا راگەياندبوو و بە ھەموولايەكدا ھەلپەي دەكرد. ئەم كابرانى ئەقلە كەللەرەقە ئەمرۆ بى يا سبەينى بى قۇشەنى دەكىشپتە سەر و شەرىك ھەلدەگىرسىنى، سالانى سال درىژە بكىشى، ھەژار و دەستەوسانان ديسان لە برسان پەرىشان دەبن و لە نىوچاوانى كچىكەوھ داخۆ چى بەسەر ئەو عالەمە بى. توخوا ئەمە نەرىتە؟ داخۆ كى، چ بەگىكى گەلۆر، چ خەلكىكى بى ئەقل داى ھىنابى؟

پاشاش دوترسا. دهبو کارهکهی دواپی پئی هینابا. هاتنی ئەسپهکه بۆ پیش مائی ئەحمەد، سەرەنجام دلدارییهکی وا گه‌وره‌ی لئ بکه‌ویته‌وه، مەمۆ هەر بۆ ئەوه‌ی پێزی خۆی بۆ گۆلبه‌هار ئیسپات کا، خۆی به‌ قوربانی ئەم دلدارییه بکا، ئەمانه‌ هه‌موو شه‌خسییه‌تیکی پیرۆزانه‌ی به‌ ئەحمەد و گۆلبه‌هار دهبه‌خشی. دیسان شه‌ویک خه‌لکی ئەو چیا‌ی سه‌رئ، خه‌لکی ئەو ده‌شتانه‌ی خواری هه‌لده‌ستن، ئەم جاره‌ دار به‌سه‌ر به‌رده‌وه‌ نایه‌ئن، سه‌را ده‌رووخپن و زینده‌وه‌ریکی تیدا به‌ ساغی نایه‌ئن.

مه‌حموودخان ئیدی به‌ جارئ ته‌پایی له‌ گه‌روودا نه‌مابوو. شه‌وانه‌ خه‌وی لئ نه‌ده‌که‌وت. گوپی هه‌لخستبوو، له‌ چکۆله‌ترین سرته‌ راده‌چه‌نی، به‌ شیرێ رووته‌وه‌ له‌ نیو سه‌رادا ده‌هات و ده‌چوو. به‌ جارئ هەر چوار سه‌ری دنیا‌ی لئ هاتبووه‌وه‌ یه‌ک، هه‌رچه‌ندی ده‌کرد چاره‌سه‌ریکی بۆ ئەو کاره‌ی نه‌ده‌بینییه‌وه‌، شه‌ره‌ف و ئابرووی کیشوهری ئال عوسمان له‌ ساییی ویه‌وه‌ بووبوو به‌ چوار پوول.

به‌رانبه‌ر به‌گی خو‌شباب به‌زیبوو. عوسمانلیش به‌زیبوو. تا ده‌هات ده‌توایه‌وه‌، ده‌برایه‌وه‌. بۆ خو‌شی نه‌یده‌زانی چیی ده‌کرد. ئیدی که‌سی نه‌ده‌دواند. تا ده‌هات چه‌مبه‌ر و ئالقه‌ی تووک و نه‌فرینی توندتر له‌ گه‌ردهن ده‌ئالا. ئەو هه‌سته‌ی لئ بووبوو به‌ گرێه‌ک و له‌سه‌ر دلئ ره‌ق بووبوو.

هه‌موو سالئ که‌ به‌هار ده‌گه‌رێته‌وه‌ چیا‌ی ئاگری، شوانی ئەو ده‌ورو به‌رانه‌ هه‌موو دینه‌ سه‌ر که‌ناری گۆلی کوویه، که‌په‌نه‌که‌کانیان به‌ ئالقه‌ له‌سه‌ر خاکی مس ره‌نگی گۆله‌که‌، له‌سه‌ر به‌رده‌جاری به‌رده‌ستی سووره‌کان راده‌خه‌ن و داده‌نیشن. ژماره‌ی شوانه‌کان سال به‌ سال ده‌گۆرئ. هه‌رکه‌ ئاسۆ روون ده‌بیته‌وه‌ بلوێره‌کانیان له‌به‌ر پشتینیان راده‌که‌نه‌وه‌ و راست ده‌بنه‌وه‌. له‌و ده‌میشدا بالنده‌یه‌کی چکۆله‌ی سپی دئ، بالئکی له‌ ئاوی شینی گۆله‌که‌ وه‌رده‌دا و ده‌فرئ، ده‌روا. له‌ دوور، له‌ سه‌رووی سه‌رئ، له‌ ره‌وه‌زیکه‌وه‌، که‌ وه‌کو که‌شتی، له‌ ولاتی به‌فرستانئ ده‌کشئ، ئەسپکی زه‌لام به‌ دیار ده‌که‌وئ. قایش و به‌ندی له‌ تاریک و رووندا ده‌بریقیته‌وه‌. ده‌بی به‌ تارماییه‌ک به‌سه‌ر

گۆلەكەدا دەخزى، پارچە پارچە دەرەۋىتەۋە و رەنگى دەپەرى و لەو دەشتە دەتۈيتەۋە و دەكشىتەۋە و نامىنى.

ئەگەر شوانەكان دەكشىتەۋە، دەرۋن گۆرانىبىژىك لە نىۋ رەشمالىكدا چۆك لەسەر خاكي تىزى بەھارى دادەدا و دەست دەداتە گۆچانى و گۆرانى دەچرى و بولپر ئەنگىۋىكىش بۆى دەستىنەتەۋە.

لەسەر خاكي نەھلەتى ئاخۆرى چۆكم دادا، لەسەر خاكي ئەۋىنى ھەزار سالە، لەسەر خاكي بەھارى ھەزار سالە چۆكم دادا. سى جارام بانگ كرد. ھەرسى جارام چىاي گەردنكەش ۋەلامى دامەۋە.

لەسەر گوللىكى سوور سوور، ئى شىن شىن، ئى زەرد زەرد، ئى كەسك كەسك، لەژىر خەرمانە ئەستىرەكەى سەر ترۆپكى چىاي چۆكم دادا. لەسەر پىشتى چىاي، لەسەر سەھۆلبەندانى دلى چۆكم دادا، لەبەر پووناكى ئەۋ چىايەى كە دەرۋونى بۆ ئەۋىنە گەۋرەكان كردوۋەتەۋە چۆكم دادا. گۆرانى توورەبىيەكم چىرى كە كەس نايگاتى. لە ژىر ھەۋرى رەش و تارىك، لە نىۋ بۆن و بەرامەيەكى كە پىاو مەست دەكا، چۆكم دادا. لەسەر لافاۋىكى كاپە و گرىكى گەۋرەى بى سەر و شوپن، كە لە چىاي دادەكشىتە خوار چۆكم دادا. سى جارام بانگى چىاي كرد، سى جارام ھاۋار كرده دلى خاكي بەھارى ھەزار سالە، سى جارام ۋەبەر گوپى خاكي ئەۋىنى ھەزار سالە دادا. گوتم شوانەۋىلە، ھۆشوانەۋىلە، ئەۋە لە كوپى؟ شوانە ھات لەپىش دەم قوت بوۋەۋە.

شوانەۋىلە ئاشقى كچى بەگ بوو. كچەش ئاشقى ئەۋ بوو. بەگ پىي زانى. بەگ پازدە گوندى بوون. ھەر پازدە گوندىكەشى لە دۆلى ئاخوپىيى بوون. بەگ گوتى: ئەۋ شوانە بگرن. ئەۋ شوانەى كە وىراۋىيە دلدارى لەگەل كچى من رۆنى. مردوو، يا زىندوو ھەر دەمەۋى.

بالندەى ئەۋىن بوو بە ئاگر. ھىلانەيەكى لە ئاگر پوئا، لەسەر گرە دارچنارىك. بالندەى ئەۋىن لە ھىلانەيەدا نوست. سى بىچۋوى بوون.

بآندهی ئه‌وین له‌گه‌ڵ سی گره‌ بی‌چوودا هه‌لفرین. به هه‌ر لایه‌کیدا هه‌لفرین، له‌هه‌ر شوێنێکی نیشته‌نوه گری گرت. چیا بوو به گری. به‌رد بوو به گری، خاک و خۆل بوو به گری، به‌ری ئاسمان، ئه‌ستێران، هه‌موو له نیو گری و کلپه‌دا شله‌قان. ئینسانه‌کان هه‌موو گریان گرت. بآندهی ئه‌وینی له گری رسکاو په‌رییه‌وه ئه‌وبه‌ری چیا، ئه‌وبه‌ری ده‌ریا، ئه‌وبه‌ری چیا بوو به گری، ئه‌وبه‌ری ده‌ریا سه‌رتایا بوو به گری، گری له گولیلک پشکوتوون. ئیکجار ئه‌وانی هه‌ره‌ شین شینه‌کان، زه‌رده‌کان، که‌سه‌که‌کان هه‌موو گری پشکوتوون.

شوانه‌وێله په‌نای وه‌به‌ر چیا ئاگری برد. دلی چیا ئاگری بوو به گری. پیاوی پازده گوندان وه‌دووی شوانه‌ که‌وتن، بیگرن، بیکوژن. چیا ئاگریان کون به کون پشکنی. چیا شوانی وه‌شێرد، شوانه‌ش بوو به گری.

کچه‌ خۆی له‌به‌ر ئه‌و ئه‌وینه سه‌خته پی رانه‌گیرا، ئه‌ویش دایه‌ چیا، مندال و مه‌زن، پیر و جوان، ژن و پیاوی هه‌ر پازده گوند وه‌دووی کچه‌ش که‌وتن. ئاگری کچه‌شی وه‌شێرد. کچه‌ش بوو به‌گری.

رۆژیکی شوانه‌وێله سه‌به‌ری له‌به‌ر ده‌به‌رێ، ده‌ستوور له ئاگری ده‌خوایێ، وه‌ده‌رده‌که‌وێ، ده‌لی: «با جارتیکی چاوم به دلداره‌که‌م بکه‌وێ، ئه‌گه‌ر کوشتیشیانم با بمکوژن». به‌ره‌و گونده‌که‌ چوو. سی شه‌و و سی رۆژان له ده‌وری گونده‌که‌ خولاوه. مردن کاریکی سانا نییه. ئاخریکه‌ی چاوی قوچاند، ده‌بویست نه‌ختی دره‌نگتر بمه‌رێ.

رێ و راست به‌ره‌و گوندی چوو. نواری له جیتی گونده‌که‌ په‌پوو ده‌خوینێ، بای وێرانی هه‌لی کردووه. چوو گوندی. نواری هیچ نه‌ماوه. ته‌ماشای ئه‌ولاتری کرد گونده‌کانی دیکه‌ش شتاقیان نه‌مابوون. پاشان روانی له‌ولاوه، له کن ئه‌و به‌ردی مالی خۆیانی لی بوو، دلداره‌که‌ی راوه‌ستاوه. دوو دلدار به‌ یه‌ک گه‌یشتن.

مه‌لی چیا ئاگری له زۆر سته‌مان تووره‌ ده‌بی، که‌رتیکی خۆی به‌سه‌ر هه‌ر پازده گونده‌که‌دا هه‌دا. پازده گوند به‌ خه‌لکه‌که‌وه‌ی به‌ ژیره‌وه‌ ده‌بن.

شوانه دلداره که په نا دهباته بهر چپای ئاگری و
بلویر دهژهنی

چيائي ٽاگري هه ٽيان ده لووشي، جا تووره پييه ڪهي ٽاگري ٿا ٽه مهيه.
باندهي ٽهوين گريٽڪه، وه بهر هر دل و دهروونتي ڪه وئ دسبه جي دهيڪا به
پارچه به ڪ گري. هيلانهي ٽهوين گريه.
ٽه مهه تووره پييه ٽاگرييه. ٽه مهه به لاي ٽاگرييه. شان له شاني ٽاگري نادرئ.
ٽه مهه تووک و له عنته تي ٽاگرييه.

جا هه موو به هاريڪ، لهو ده مي گولي ڪوويه به گوليلڪان ده خه ملي،
سهه پايڪي شوانه ڪاني چيائي ٽاگري دينه سهه ڪه ناري گوله ڪه،
ڪه په نه ڪه ڪانيان له سهه خاڪي به هاري هه زار ساله راده خه ن و گره باندهي
ٽهوين، بالي له شينترين جيگاي گوله ڪه هه لدينئ.

حوسوي ٽاسنگهه، نيوه روت هاتبووه بهه ده رکي سهه را پر به دنيا
دهيزريڪاند: «پاشا، پاشا، گوي دي ره، گويت له بلوير ٽهنگيوه ڪهي بوهارئ
بوو؟ تي گهيشتي؟ رک و غزه بي ٽاگريه به سهه را برئي، وهي دهد و به لاي
ٽاگريه لي واري. به روي ٽاشق و ٽهوينداران به رهه، به سهه».

مهحموودخان به پياوه ڪاني گوت:

«برون ٽه و ٽاسنگهه ره م بون، بزانم ٽه وه چ ده ٽي، با تي بگهه م».

حوسو نيوه روت بوو. له شه به هيزه ڪهي له له شي مرويه ڪي سهه رووي
مرويان ده چوو. مهحموودخان ٽه گهه چاوي پي ڪهوت سهه رسام بوو.

ٽاسنگههه پرسى:

«ٽه و لاوژه چڪولهيههت بيسه ڪه بوم ناردهبوي؟»

خان گوتى:

«بيسته م».

«چاڪه، چ ده ٽي، ناترسي؟»

پاشا ڪري بوو.

حوسو هه رچي به زاردا هات گوتيهه خان و وهكو ڪه رته چيايه ڪ هه ٽسياه

حوسق ئه‌وه‌ی به زاریدا هات به پاشا ده‌لی

سەر پێیان رۆیشت. هەر که له دەرکهی دیوهخان وهدهرکهوت، گوتی:

«تۆ دهزانی پاشا، تۆ دهزانی».

پاشا ئهوهی ئهوه چوووه دهری، سمایل ئاغا چوووه ژووری، گوتی:

«پاشام دهمهوی چهند پرسیاریکت له خزمهتدا بکهم».

پاشا گوتی:

«بپرسه».

«پاشا تا ئیستا کهس توانیویه بچیته سهر لوتکهی چیاى ئاگرى؟»

پاشا گوتی:

«نهخیر».

«چاکه ئهوهی له تیرهى ئینسانه دهگاته ئهوی؟»

«رهنگه بگا، بهلام ناگه پیتهوه، ئاگرى دهیگرى، ئیدی بهرى نادا».

زۆر کهس چوو بونه سهر ترۆپکی چیاى ئاگرى تاقیبیان کردبووهوه. بهلام کهس نهگهراپبووهوه.

خهرمانه ئاگرىک لهسهر تهپله سهرى چیاى ئاگرىیه. له نیوهندی پۆیهکهوهی بیریک تا ناوهراستی دنیا رۆچوووته خوار. یهکهم ئاگر له دنیادا لهم بیره وهگرراوه. یهکهم ئاگرىک که ئادهمزاد چاوی پى کهوتبى ئاگرى نیو دهروونی چیاى ئاگرىیه.

مرۆ وىستویه لهم ئاگرهى وهچهنگ کهوی، وهچهنگی نهکهوتووه. یهک له ئاگردزان خافلانى چیاى ئاگرى به ههل دهزانی. چنگى ئاگر له گۆلى ئاگر دهچرئ، بهرهوخوار بوی ههلائی، قهدهرئ دوور دهکهویتهوه. لهوهمى چیاى ئاگرى به خۆدا دیتهوه، دهنۆرئ ئاگردزهکه وا بهرهوخوار سهرى خۆی ههلاکتووه و ههرا دهکا. ئیدی یهکسهر کابرای ئاگر بهدهست لهجیتی خۆی رادهگرئ و ههر لهویدا دهیکا به بهرد.

قهدهپالهکانى چیاى ئاگرى پرن لهم جوژه ئینسانه به بهرد بووانه. ئاگرى،

ھەرچىي چوويېتە سەر تۆقە سەرى، ھەر كەسى ئەويى دىتېي، ئاگرى لى
دزىيى، قەتى لى خۇش نەبوو.

سمايل ئاغا گوتى:

«كەواتا، پاشام دەمەوى پېشنيارىكت لە خزمەتدا ەرز كەم».

«بلى سمايل».

«با ھەر ئىستاكانى خەبەر بىئىرىنە قەلاى خۇشابى، گولبەھار و ئەحمەد
بگەنە ئىرە. دەفەرمووى بۆ خۆم دەجم بۆ خۇشاب دەيانھىنمەو، ئەگەر
ئەحمەد تۈانى بچىتە سەر ترۆپكى چىاي ئاگرى و پىي سەلماندىن چووه، ئەو
كچەي بە دەستى خۇمان دەدەينى. شايى و داوھتەكەشى لەسەر خۇمان.
مەگەر بەو رەنگە لە ئەحمەد قوتار بىن. لە دمگۆ و زمانى خەلك پزگار بىن.
ئىدى كەس قەسى بۆ نامىنى».

پاشا گوتى:

«نامىنى، بىرىكى چاكە سمايل. دە، دوو سى بەگىش رەگەل خۆت خە، بچۆ
بۆ قەلاى خۇشاب. با ئەحمەدىش بگەرېتەو. گولبەھارىش بىتەو. ئەگەر ئەو
داخۈزەي لى پەسند نەكردم، بە بەگى خۇشاب بلى كچەكەم لە بۆ بىئىرىتەو».

سمايل ئاغا، پىنج پىاوى، دوويان بەگ بوون، ھەر ئەوي پۆزى و دەووى خۆ
دا و بەرەو خۇشاب بەرى كەوتن.

گەبىشتە قەلاى خۇشابى. بەگى خۇشاب لە جارانى گەلېك پتر و گەرمتر
پىشۈزى كردن و دۆستانەي مىواندارى كردن. شايى و زەماوەند و ئاھەنگى
بۆ گىزان. سمايل ئاغا ئەوي شەوي كارەكەي لە بەگ راگەياند.

بەگ گوتى:

«سمايل ئاغا، چۆن دەبى، ئەمە مردنە، پاشا، ئەحمەد بۆ مردن دەنئىرى.
چما تا ئىستا كەسى و ابووھ و سەر ترۆپكى چىاي ئاگرى كەوتى و
گە رابىتەو؟ كەسى و ابىندراوھ؟ بىستراوھ؟»

سمايل ئاغا گوتى:

«ئەمن نازانم، ئىوھ بۆ خۇتان گوتبوتان چتان دەوئى دەيكەن. جا ئىستا داخواز لە ئىمە و كردهوه لە ئىوھ».

بەگ بە دوودلى و نا ھومئىدییەوھ:

«دە جارئى، با بە ئەحمەد بلئیم، بزائم ئەو چ دەلى؟»

ئەگەر ئەحمەد ئەو مەرجەئى قىبوول نەكردبا، ئەوسا بەگى خۇشاب چ مەجبوور نەبوو لە قەلاى راگرئى و بىپارىزئى. ئەوھ ئەحمەدیش و ھەموو كەسئىكى دىكەش دەبزانى. ھەقىش بە لای پاشادا دەكەوت شەرى بكا.

بەگ گازی ئەحمەدى كرد، لە حوزوورى سمالیل و ئەوانى دىكەدا لئى پرسی.

ئەحمەد، بئى دوودلى و بەوپەرى پووگەشییەوھ، گوتى: «قايلم، چاكە، دەچمە سەر ترۆپكى ئاگرى. لەوئى، شەوئى، ئاگرئىكى گەورە ھەلدەكەم. پاشاش دەبىئى. دەبا ھەر لە ئىستاوھ دەس پئى بكەين».

بەگى خۇشاب، گولبەھار، خەلكى دىكە، ئەحمەدىان لە ھەسەرکەوتنى ترۆپكى چىئى ئاگرى، لەو سەفەرى مردنە پئى پەشىمان نەكراوھ. بۆ پۆزئى پاشئى گەردن ئازايبيان لئىك كرد. سوار بوون، بايزید خۆ بگرە هاتن.

گولبەھار و ئەحمەد لە مالى پىرى كاروان دابەزىن. سەرانسەرى شارى بايزید، دەوروبەرى ئاگرى ھەموو بە هاتنى ئەحمەد و گولبەھارىان زانى. ئاسنگەرەكە هاتە مالى پىر. لەگەل پىردا ئەحمەدىان زۆر نسحەت و ئامۆزگارى كرد، گوتيان:

«ئەم پاشايە كافرە، كورپە دەیەوئى لە نئوت ببا».

ھەرچەندىان كرد و كۆشا ئەحمەدىان پئى پەشىمان نەكراوھ. چىايىبەكانىش هاتن گەلئىك لە ئەحمەد پارانەوھ، ئەحمەد گوئى نەدا كەس.

سبەينئىيەك ھەستا دەستى پىرى ماچ كرد، سوار بوو، بەرەو سەرا بەرى كەوت، چووھ خزمەتى پاشا، گوتى:

«دەچمە سەر ترۆپكى ئاگرى، پاشام، ھەق بەلای تۆوھىە كە بەكارئىكى وا

عوسمانلی بیر له هیزشی خه لکه که ده کاته وه

دژوار و چەتوونەووت گلاندووم».

پاشا ئۇغرخىرى لى کرد.

«سى رۇژان دەنۆرنە ترۆپكى ئاگرى، سەر لووتكەكەسى، لە شەوېكى بى
هەر و ھەلادا دەچرىسكىتەو، ھەلدەبى».

سواری ئەسپەكەى بوو. ئەسپ رڤاندى، بەرەو ترۆپكى ئاگرىى برد.

قەلەبالغىيەكە لە مەيدانى بايزيدى، لە بازار، لە بەر دەركى سەرا، بەرە بەرە
تا دەھات دەپەنگايەو. خەلكەكە لە چيا گرانتر، وەكو سیلاوېكى كپ و بى
دەنگ دەھاتنە خوار، لە نىو شارى بايزیددا تىك دەرژانەو و یەکیان
دەگرتەو. لە پیدەشتكانیشرا بەرەو ھەوراز، ئەو ھەر خەلك بوون بە قەد پال
و ملە و بەندەنانەو، بە كاوہ خۆيان بەرەو بايزيدى دەكشان، دەھاتن،
دەپەنگانەو، ئىقيان دەداو، بازارى شار، كووچە و كۆلانان، مزگەوتەكانیان
پر دەکرد. كر و بیدەنگ دەبوون.

سمایل ئاغا دەمە و نیوروانى ھاتە کن پاشا، پاشا لى پرسی:

«ھەروا دین و دین، دووايان نەبراوہ؟»

سمایل ئاغا دەستى بەم دیو و دەستى بەودیودا، بە ناھومیدیەو، گوتى:
«ھەروا دین. تا دى زیادیش دەکن، ھەلدەتوقن، ھەلدەقولین. عەشاماتەكە
عەشامات نییە، لېشاوېكە بۆ خۆى، لافاوى ئینسانە و ھەستاو، دەكشى.
دەكشى و ناوہستیتەو. پەكکو ئەم چیايەى ئیمە چەندى ئینسان تىدایە، ئەم
دەشتەى ئیمە چەندى خەلك تىدایە».

پاشا گوتى:

«زۆرى ئینسان تىدایە. ئەم دنیاىە زۆرى ئینسان تىدایە. بۆ كاریكى خیرا
وا كۆ نابنەو و بەو رەنگە نایەنە گۆرى. چۆنیاں وا زوو بە چوونە سەر چیاى
ئەحمەدى زانى؟ لە كوئیان بیست، ھەروا دین؟ كى خەبەرى دانى؟ تۆ بلى
ھەر بىن و بىن؟».

بەو نىو دالانە درىژە ئەستوند مەر مەر زۆر و زوہندى سەرادا دەرۆبى و

پیتی له نیو فەرش و مافووران نوqm دهبوو. دم و چاوی دریتژ بوو بووهوه،
رهنگی زهرده لگه رابوو چاوی که له نیو چرچ و لۆچان خول خول دهخولاووه
له پیلوویدا تویتکهی نه دهگرت، به جاری رۆچوو بوو.
به ههراسانییه وه گوتی:

«سمایل ئه دی ئه وهی له مهی ئیمه کوا؟»

سمایل ئاغا له دووهران قه له بالغیه کهی بۆ دستنیشان کرد، گوتی:
«هۆوه تۆ، له وسهری قه له بالغیه کهی، له نیریک گۆری ئه حمه دی خانیه وه،
زهردی پۆشیوه.»

پاشا دستێ شوپر بووه وه و پاشه و پاش گه راوه. دهیویست شتیکی بلێ. به
شایانی نه زانی لیتی پاشگهز بووه وه. بی ئه وهی خۆی له سمایل ئاغای
بگه یینی سه ره له نوێ دایه رۆیشتنی. سمایل ئاغا وه ستابوو، چاوه نوێی ئه وه
بوو پاشا شتیکی بلێ. قه ده ریکی خایاند، پاشا له نکاو وه ستا، سه ری بلند
کرد، چاوی وه کو پشکو گه شایه وه، له سمایل ئاغای نوێی، پرسی:
«سمایل ئاغا، کارتیکی له گه ل ئه وه قه له بالغیه نه کهین، داغانیان نه کهین،
ئه دی وه نییه؟»

سمایل ئاغا گوتی:

«هیچیان له گه ل ناکهین، هه رچی سه رباز و مه ربازمان هه ن، قشله و
سوپا گه مان هه ن، له میژه که وتونه نیو قه له بالغیه که وه. هه ر په نه شیان بۆ
نا به ن. له سه رادا هه ر سه د و په نجا، دووسه سه رباز هه ن، ئه م قه له بالغیه
قۆشه ن و له شکرێ دنیا یان ده رۆست نایه ن.»

پاشا هه ناسه یه کی هه لکیتشا، گوتی:

«ده رۆست نایه ن، ده تۆ برۆ، بزانه هه ر دین؟»

ئه وێ رۆژێ به ره و ئیوارێ قه له بالغیه که په ره ی ساند و زۆر بوو، گه وره بوو،
له سنووری شار تراز، شیوه که ی خوارپی شار و راستانه که ی باشووری
شیوه که یه کی دیکه ی نه ده گرت، هه موو به لاپاله که ی ئه ولای گۆره که ی

ئەحمەدى خانىيەو رېز بووبوون. قەلەبالغىيەكە لە برانەو نەدەھات، لە چياو، لە دەشتەكانەو، بى پشوو دەھاتن و لە كەمىيان نەدەدا.

لەپاشان سەر لە ئىوارى رەشمال ھەلدا، لە پىش رەشمالان ئاگرکرايەو، بۆنى رۆن لەگەل بۆن و بەرامەى ھىشكە گيا و گۆلان، لەگەل بۆنى ھىشكە گوللان تىكەل دەبوون. بەلام ئەو قەلەبالغىيە زل و زەلامە دەتگوت بى گيانە، رۆحى لەبەردا نىيە، جوولەى نەدەکرد، سرتەى لىو نەدەھات. كرى و بىدەنگ وەكو رووناكيەكى بى سەر و شوين بەم لاو بەولادا شەپۆلى دەدا.

ئەگەر دنيا تاريك داھات، مەحموودخان لە سمايل ئاغاي پرسى:

«ھەر دىن؟»

«ئەرز و ئاسمان پر بوون لە ئىنسان. لە ئەستىرەى ئاسمان پترن. قەلەبالغىيەكە زەوى ناىگرىتە خۆى ...».

«ھىچ قسە ناكەن؟»

«ورتە لە زارى كەسيانەو نايە.»

«سەبرى ھىچ كوئى، سەبرى چياى ئاگرىش ناكەن وە نىيە؟»

«نەخىر سەبر ناكەن، وا دەنپوخۆ رۆچوون، قەلەبالغىيەكى وا گەورە و گران دەلئى خەويان لى كەوتوو. ھىند بى گيانن، دەلئى خۆلى مردوويان بەسەردا بىژراوئەو. بۆرە بزاتۆكەيەك لە روخسارى شتاقاندا وەدى ناكرى.»

شەو ئەنگوستەچاو بوو. بەرى ئاسمان سامال، بى ھەور و ھەلا بوو. ئەستىران دەتگوت بە لاپالەكانى، بە ترۆكى ئاگرىيەو داکوترا بوون، ھەر دەتگوت پوولەكەن و بەرى ئاسمانيان گرتوو. كشماتىيەكى مردوانە بەسەر شار دادرابوو. ئىنسانەكان ھەناسەى ھەناسە ئاسايىشيان نەدەدا.

مەحموودخان ئەوى شەوئى تا سببىانى خەوى نەچوو چا، لەنىو سەرادا ھەر ھاتوچۆى دەکرد و بىرى دەکردەو. بىرى لە مردن و ژيان دەکردەو. بىرى لەو ئىنسانانە، لەو جەماوەرە گەورە و گرانە دەکردەو كە لەو چيا و چۆلانە پچرا بوون، ھاتبوون. ئەمانە ھەموو لە پىناوى ژن و پياوئىكدا

جهماوهریکي له ئهستيران زۆرتر دهوری سهرا دهدا

کۆبوو بوونوه و لیره‌گانه هیوریبوون. به رووآلت و له دهره‌وه‌ت سه‌یر کردبان
 وادیار بوون. به‌لام شتیکی زۆر له بن‌ئهو کاسه‌یدا په‌پکه‌ی دابوو.
 تووره‌بییه‌کی له باوه‌ر به‌دهر جینگلی خواردبوو، خولیای سه‌ر به‌زکردنه‌وه‌ی
 سه‌ده‌زاران سال‌ه‌نگابوووه. ئهو تووره‌بییه‌ی که نه‌ده‌هاته‌ زمان،
 نه‌ده‌بزووت. ئهو تووره‌بییه‌ی که عه‌شقی کو‌ر و کچی‌کی کردبووه بیانوو. به‌ره
 به‌ره‌ زمان ده‌شیوئ و خه‌لکیش به‌ جارئ له تامیان دهرکرد. ئه‌م‌رۆ به
 به‌هانه‌ی که‌هوه‌ دهرکه‌ی سه‌را به‌ من ده‌گرن، سبه‌ینی به‌ به‌هانه‌ی شتیکی
 دیکه‌وه‌ ده‌رژینه‌ ئیو شاری ئه‌سته‌مبوول‌وه و دهرکه‌ی پادشا ده‌گرن. پیم‌ وایه
 ئیدی وختی هاتوه.

چاره‌سه‌ریک بۆ ئه‌م خه‌لکه‌ نه‌دۆزینه‌وه‌ هه‌موو سه‌رمان تیدا ده‌چی. سبه‌ینی
 به‌ بیانوی زو‌لم و زۆره‌وه، دوو سبه‌ی به‌ بیانوی خه‌رج و باجه‌وه، سی سبه‌ی
 به‌ بیانوی کۆشک و سه‌راکانمانه‌وه، چوار سبه‌ی به‌ بیانوی نانه‌وه، یه‌ک
 ده‌گرن. یه‌ک ده‌گرن، به‌لام چی؟ به‌ تووره‌یی و ئیش و ئازاری سه‌ده‌زاران
 سال‌ه‌وه، هه‌روه‌کو ئیستاش ئاوها بیده‌نگ و کر و کپ یه‌ک ده‌گرن.

ئه‌م قه‌له‌بالغییه‌ هیز نییه‌ به‌ری بگری. هه‌رچی هۆردوو و قۆشه‌ن و له‌شکری
 دنیا هه‌ن خریکینه‌وه‌ دهرۆستیان نایه‌ن. ئه‌مانه‌ ئه‌گه‌ر بینه‌ ئاراهه‌ پیشیان
 ناگیری، چاره‌یه‌ک کو‌رینه، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌یه‌نه‌ ئاراهه‌ چاره‌یه‌ک.

خۆر چریسه‌که‌ چریسه‌ک، له‌ ئاسمانیکی شۆراوی، خاوتینکراوه‌ی رووناکی،
 سامالی بی‌هه‌ور و هه‌لا، له‌ چیا هه‌لات. قه‌ده‌رئ به‌ لاپالی ئاگرییه‌وه‌ لکا،
 پاشان لی‌ی هه‌لبرا، دیسان پتوه‌ لکاوه، پاشان به‌ته‌واوی هه‌لبرا، راپه‌ری چوو
 به‌رانبه‌ر به‌ چیا وه‌ستا. م‌همموودخان قه‌تی رۆژ به‌و حاله‌ نه‌دیتبوو. ته‌نانه‌ت
 رۆژیش حالی گۆرابوو. ئیدی خان هه‌روا له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ قسه‌ی ده‌کرد و گو‌تی
 نیشانان به‌ دیار که‌وتن، نیشانه‌کانی ئاخری زه‌مانی.

می‌شه‌هه‌نگ چۆن پاش گه‌رادانان قه‌ده‌رئ تۆپه‌ل تۆپه‌ل به‌ هه‌واوه‌ خو
 شه‌نوکه‌وه‌ ده‌که‌ن و پاشان له‌ بنه‌وه‌ تا نووک له‌ چله‌داریک ده‌ورووکتین ئهو
 سبه‌ینییه‌ شاری بایزید به‌و ره‌نگه‌ بووبوو به‌ پووره‌ی هه‌نگ.

لهگه‌ل گزنگی رۆژئی پیاوان به کلاوی لواوه، به کهوله بزنی و مامزیی همه رهنگه‌وه، به پۆسته جوانوووه، سمیئل دریژ، بهژن بلندی، ژنان به کراسی یه‌ک له‌سه‌ر یه‌که‌وه، به شه‌ده هه‌وریی هه‌زار و یه‌ک رهنگی، به تارا و سلسله و پلپله‌ی زیڤر و زیوه‌وه، چاو چاوی کارمامز، رهش، گه‌ش، بهنگی، ده‌ست و مه‌چه‌ک ناسک، له‌گه‌ل گزنگی رۆژدا پیکه‌وه هاتنه جۆش و کۆل. دیسان کری و کپ بوون، ده‌نگیان لیوه نه‌ده‌هات.

قه‌له‌بالغییه وه‌جۆش هاتووکه، ده‌مه ده‌می چیشتانئی له‌پر گۆرانیکی به‌سه‌ردا هات. تیکریا هه‌موو روویان به‌لای ئاگریدا وه‌رچه‌رخان و بی چاو ترووکاندن چاویان برییه ترۆکی چیاکه و هه‌موو دایانه چاو قایمی و هه‌روا مانه‌وه.

مه‌حموودخان خۆی ئه‌وه‌ی دیت. زۆریش ترسا:

«ئه‌ری سمایل ئاغا، ئه‌مانه هیچ قسه ناکهن؟ وا نییه؟»

«پاشام، قسه ناکهن، هه‌ر وه‌ستان، بی چاو ترووکاندن ته‌ماشای چیا ده‌کهن. قه‌ده‌ریکیش ده‌ستیان بۆ ئاسمان بلندی کرد، کری و له سه‌ره‌خۆ پارانه‌وه.»

تا سی رۆژان چاوه‌ری ده‌کهن، ئه‌گه‌ر رووناکییان له‌سه‌ر لووتکه‌ی ئاگری به‌دی نه‌کرد، ئه‌وه ری راست دینه زگ سه‌را ده‌پرووخین، ته‌ختی ده‌کهن، داری به‌سه‌ر به‌ردییه‌وه نایه‌لن.

مه‌حموودخان ئیدی هه‌روا له هیچه تۆقیبوو و له دلی خۆیدا گوتی، من له ترسان وا بیر ده‌که‌مه‌وه، کی ده‌لئی وا ده‌بی.

«سمایل ئاغا، هه‌ر دین؟»

«هه‌ردین، تا دی، زۆتر ده‌بن. ئه‌م خه‌لکه له‌کوێه دین؟ کی ده‌یانه‌پین؟»

مه‌حموودخان زریکاندی، گوتی:

«ئو مه‌نده‌بووره، ئو پیری کاروانه بی خوايه، ئه‌وانه، ئو پیرانه هه‌میشه دژمنی ئیمه بوون. سمایل ئاغا، ئه‌مانه نه‌گرینه خۆمان تیدا ده‌چین. سمایل

ئاغا، رەگيان قوول پوچووه، رەگى سەد ھەزار ساليان لەنيو خەلکدا داکوتاوه. ئەگەر لەگەليان يەک نەگرين،» لە پەنجەرەکەوه خەلکەکەى پيشان دا، «ئەدى، ئاوها دەيى سمايل ئاغا».

«ئيمە ھەموو وەختى دەتوانين لەگەليان يەک بگرين پاشام».

مەحموودخان بيري کردەوه، لە دلى خویدا گوتى: دەليى مال و منداڵەکەم، دەستە و دايەرەکەم ھەموو کۆکەمەوه و سەرايى چۆل کەم. بەلام ترسنۆکى نيين؟ ئەستەمبۆل پى نازانى، ئەدى پاشان. پاشان خو چوار دەورى سەرايى ھەموو تەراوه، تەبيري لى درناچى؟ دەکرى بە شەر دەريان بىم؟.

لە پر گەشايەوه:

«ھيچ نەبى خو لەم حالە قوتارکەم، سەرى ئەو بەگى خوشابە، سەرى ئەو پيري کاروانە بپەريئم. سەريان بپەريئم. ئەم نەگريسانە نەبوونايە ئەو ھەموو جەماوەرم لە سەرايى تى ئەدەورووکا. لە سەريان دەدەم، لە سەريان دەدەم. لەسەريان دەدەم سمايل ئاغا. با ببين با ببين».

تا ھىزى تيدا بوو دەيقىژاند، دەمارى مى پەپ بووبون، ھەر ئەو بوو نەدەبووراوه. ھەر گوتى و گوتى، پاشى بەرە بەرە خاوبووه. بەکاوخۆ، کرى و بىدەنگ، ھەر دەيگوت: «لەسەريان دەدەم، لەسەريان دەدەم، لەسەريان دەدەم خوّم لەو بەلايە رزگار دەکەم».

سمايل ئاغا لە کن دەرکەى پشتى بە کۆلەکە مەرپە پىکى پەمبەيىيەوه دابوو، چاوەنۆرى خاوبوونەوهى مەحموودخانى بوو.

«سترانبيژ و بلویرئەنگیوانيش هاتن، سمايل ئاغا؟»

«بە سەدان دەھۆکوتيش هاتوون، چاوەرپى داوت و رەشەلەکى دەکەن».

«ئینشاللا ناگرەکە لەسەر ترۆپکى چيا ھەلەدەکرى، سمايل ئاغا، يانە...»

مەحموودخان شەرمى بە خویدا ھاتەوه کە گرىي دەروونى خو، ترسى خو يەک جار بەو رەنگە لە بۆ نيزيکتريين کەسپکى وەکو سمايل ئاغا کردەوه. يەک دوو شتانی لە زاريدا جويیەوه، ويستی زمانى بگۆرى بوى

سەروپەر نەكرا . سەرى بەسەر سىنگىدا شۆر بووئەو .

سمایل ئاغا لە پەشىمانى مەحمودخان گەشت . ئاغا پیاویك بوو ، دل و زمانى وەكو يەك بوون ، راست و رەوان گوتى :

«پاشام ، جەماوەرەكە ئەم شەویش ئاگرەكە لەسەر ترۆپكى چىاي نەبىنن خۆ ئىدى ئاراميان لەبەر دەپرى ، دىن دار و پەردووى سەرا و مەرامان تىكۆپىك دەدن و هەموومان دەكوژن . جا بۆ لە يەكدى وەشپرىن ، با چارىكى بكەين .»
مەحمودخان ئەگەر ئەو قسەى بىست ، هەر ئەو بوو شاگەشكە نەبوو ،
پرسى :

«چۆن؟ چۆن چارىك سمايل؟»

«واژ دىنى . لە كەلى شەيتانى دىيە خوار و ئەه . دەچىيە بەر دەرکەى ، دەللى مادامىكى ئەو هەموو خەلكە واى دەوئ ، ئەوا لەبەر خاترى ئەم جەماوەرە لە مەرجى خۆم پەشىمان بوومەو . كچەكەم پىشكيش بە ئەحمەدى كرد . ئەحمەدى بىن ، با بىكەين بە شای و لوغانى . دەشلى : هەر لەبەر خاترى ئىو سەروپەرى شایىيەكەش هەر خۆم دەيكەم . جا ئەوسا بزانه خەلكەكە چۆنت لەسەر سەرى خۆيان دادەنن و خەلوا خەلوات پى دەكەن و لە پاش خوا ئەتۆ دەبى . هېچ چارىكى تر نىيە .»

«كارى وا ناكەم ، سمايل ئاغا ، نۆرەى ئەو مانە پىمان بلىن ترسنۆكن .»

«پاشام ، شتى واين قەت بە بىردا نايە . جەماوەر قەت بىر لە فیتنە و فەسادى ناكەنەو . دلپاكن . نىهاد خاوتن .»

«سمایل ، بە بىرياندا دى . كەس لە جەماوەر زىرەكتر نىيە . شتى وەكو جەماوەر نەهاتووتە دنياو .»

«پاشا ، بە هەلەدا چووى ، سەرا رووخاندنيان بە كەلك نايە . بەلام بىشپرووخىن لەبەر ناچارىيە . هەر كە بەسەرياندا هات چ دەللى .»

«كە ناچار بوون دەمانكوژن . لەوانەى تا ئىستا ئەحمەدىش نەمابى .»

«كى دەللى ئاگرى ئەویشى هەلنەلووشيوه؟ بەلكوش ،»

«راست ده لئی، هه قته، هه قته، به لام نایکه م سمایل. له قسهی خۆم په شیمان نابمهوه».

«ئه وانیش دهرسن. به لام زۆریان که یف به وهدا دیته وه تو وان له مهرجه که ی خۆت بینی. جا بۆیهش ئه وه بیان به بیردا نایه که ئیمه لییان دهرسین. به پیچه وانه وه، به پرسن دته پرسن، خیرخوایی و چاکه په روه ریت به هه له لهی ئاسمان دهگه یهنن. ده بییه داستانی سهرزاری گوره و چووکیان».

«نه مکردوه و نایکه م، له دستم نایه، سمایل ئاغا. با بمکوژن. هه م، هه م، هه م، کۆ ده لۆ وه سه ترۆپکی چیا ناکه وئ. به شکو له وانه بی ئه مشه و ئاگره که ببینن».

سمایل ئاغا زیریکاندی: «نه بووه و نه کراوه، ئاگری، هه رچی وه سه ترۆپکی که وتبی دم و دس گرتوویه و کردوویه به بهرد».

«پیری کاروان خاوهن به هره و کهرامه ته. به لکو کهرامه تی».

«ئاگری گوپی له کهرامه ت و مه رامه ت نییه. ئاگری دهرفه تی ببینکردنی ترۆپکی خۆی به کهس نادا».

«جا به لکو نه گاته سه ترۆپکه که ی، هه ره له و خوارانه وه ئاگره که هه لکا».

سمایل ئاغا دهستیکی به ردینیدا هینا. بزه گرتی، په نجه کانی ته قاند، گوتی:

«ئه حمه د بویر و ئازایه، ئه گه ر چوو سوور دهیزانی ده مرئ. هه ره ده گاته ترۆپک».

«ده منیش له بریاری خۆم نایه مه خوار سمایل ئاغا، له به لینی خۆم پاشگه ز نابمه وه. به دم شه ره وه ده مر م. برۆ سه ربازان ته یار که. هه رچیبه کی له قشله شدا هه ن رایانگویتزه سه رایئ، به دم شه ره وه ده مرین».

«دهرفه تی شه کردنمان به ده سه وه نامینی پاشا. ئه من ده زانم ئه و جو ره جه ماوه ره چین. هه ره هینده ی چاو قووچاندنی یه کمان به ساغی نایه لئ، هه موومان ته فروتوونا ده که ن».

پاشا سووربووهوه، گوتی: «با تەفروتونامان کەن، ئیمەش لەو ماوێی چاوقوچانەدا بە هەموو توانامانەوه شەڕ دەکەین. هەرێ سەربازان پراگەییەنە، ئامادەبن، ئەوانی قشلەش با بێن».

سمایل ئاغا ئیدی قسەیی نەکرد. قسەیی چی کردبا، دەیزانی پاره ناکا. جگە لە جیبەجێکردنی فەرمانی وی چ چاریکی دی نەبوو.

ئێوارێ بوو، تاریکی دادههات. دەشتەکەیی خوارێ لەبەر ئینسان رەش رەش دەچوووه. هەر خەلک بوو و دەهات، هەر دەوار و رەشمالان بوو هەلەدرا. لەپێش دەوار و رەشمالان، ئەستێرە، ئەستێرە، دەست بە ئاگر هەلکردن دەکرا. تاریکی داهاات و دانەهات جەماوەرەکە هەلستا. چاویان بریبه ترۆیک و لووتکەیی چیاای ئاگری. ئەو هەموو مەردمە بووبوون بە یەک دڵ و چاوهێری بوون. بە چاوه، چاوه هەر چاوهێکیان بووبوو بە چوار.

مەحموودخانیش لە کۆشک و سەرای خۆی چاوهنۆری ئەو ئاگرە بوو.

لە لایەک جەماوەرەکە، لە لایەک مەحموودخان، گیانیان هاتبوووه سەر لیوانیان چاوهێری ئەوه بوون، ها، ئیستا ها، نەختیکی تر موجیزه و پەرچوو لە ترۆیکی چیاای ئاگری هەلدی.

کەلەشیری نیوه شەوێ خۆیندیان. جگە لە ئەستێرە خەرمانکراوهکانی سەر ترۆیکی چیاای ئاگری کە پێوه سووابوون ترووکەییەکی دیکە وەدی نەدەکرا. ئاسۆ روون بووهوه، ئەستێرەیی کلکدار ورشە ورش، چریسکە چریسک لە چەرخێ شینی خۆیدا خەرمانەیی دا هەر دەتگوت مانگیکی دیکەیی زۆر سەبیره لە نیزیکی ئاسۆوه. سمایل ئاغا وەکو با گەرایهوه. لە ئارەقەدا چۆرەیی دەهات، گوتی: «وا ئیستا دەستیان بە غەلبەوههرا کرد، لەسەرەخۆ گەرانەوه سەراییی. نەک هەمووشیان، بەشێکیان».

مەحموودخان هەردوو چاوی بووبوون بە کاسەیی خۆین. دەستیکی بە مشتووی شیرەکەوهی، ئی دیکەیی بۆ دەمانچە زێرکفته، مشتوو ماهییه، چەمخالییەکەیی بەرپشتی دەچوو. بەدریژایی ئەوێ شەوێ دەستی بەو رەنگە هەر دەهات و دەچوو و چاوهێشی لە ترۆیکی ئاگری بوو.

«هیچ چاریکی تر نییه پاشام، هیچ چاریکی دیکه‌ی قوتاریبون ...»

پاشا خاو بووه‌وه. به هه‌موو گوریکیه‌وه، قورس و گران، به‌لۆژهلۆژ، هیز له‌بەر پراو، سا به هەر جۆریکی بوو خۆی گه‌یاند به‌ر دهرکه‌ی سه‌را. له‌پیش دهرکه‌ی مزگه‌وته‌وه پەت بوو، له‌هه‌وشه‌یه‌که دوو جار قاچ و قولی تیک ئالان، ویستی بگه‌ریته‌وه نه‌گه‌رایه‌وه. هاته به‌ر دهرگانه سه‌ر به‌که‌مبه‌ره زه‌لامه به نه‌خش و نیگاره له‌ئه‌قل به‌دهره سوولجوقیانه‌که‌ی هه‌وشی. جه‌ماوهره‌که ئه‌گه‌ر دیتیان له‌غه‌لبه و بۆلژن که‌وتن و کپ و ورت له‌به‌رده‌وه ده‌هات له‌وانه‌وه نه‌ده‌هات. ته‌نانه‌ت پشوشیان نه‌ده‌دا. مه‌حموودخان به‌چاوه زه‌لامه‌کانی جه‌ماوهره‌که‌ی دابیتزا. جه‌ماوهری تاین به‌کاوه‌خۆ، وه‌کو دهریای پاش مه‌د و جه‌زنان ده‌هه‌ژا. پاشا به‌ره‌و ته‌پۆلکه‌ی پیش سه‌رای چوو، به‌ته‌پۆلکه‌دا هه‌لگه‌را، گوئی:

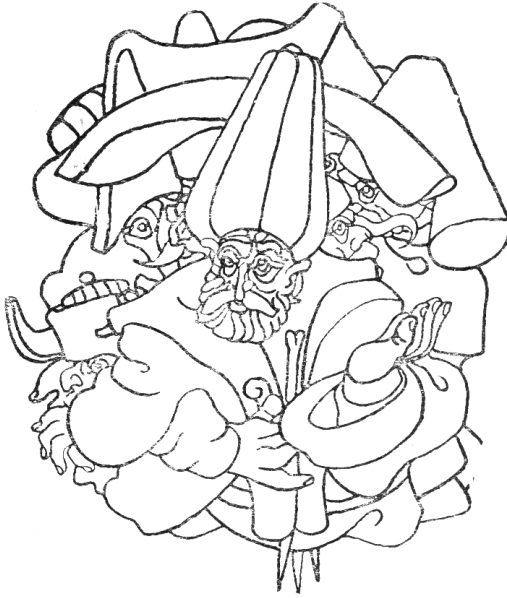
«له‌بەر خاتری ئێوه وا ئه‌حمه‌دم به‌خشی. شاییه‌که‌شی خۆم سه‌روبه‌ری ده‌که‌م. مادامتیکی ئه‌وه‌وه‌موو خه‌لکه، ئه‌وه‌موو مه‌رده‌م هاتوون. هەر ئیستا پیاو ده‌نیرم ئه‌حمه‌د بێننه‌وه. کچه‌تان له‌هه‌مووان سوارجاکتره، کامه‌تان له‌هه‌مووان چالاک و چاپکتره بپروا، به‌فریای ئه‌حمه‌د که‌وی، پتی راگه‌یه‌نی، پاشا وازی هیتنا.»

جه‌ماوهره‌که له‌ناخه‌وه وه‌غه‌لبه و غریو که‌وتن. یه‌ک دوو جار ان له‌م سه‌رپرا تا ئه‌وه سه‌ری، شه‌پۆلی دا. جه‌ماوهره‌که وه‌کو ژیی کرژ هه‌لاتووی لی به‌سه‌ره‌هاتبوو. خاو ده‌بووه‌وه، ده‌په‌وییه‌وه. پاشا سوۆسه‌ی ئه‌وه‌ی کرد.

به‌رواله‌ت شاییه‌ی به‌خۆبوو، له‌دەر ووندا دلی تۆقیبوو، له‌ته‌پۆلکه‌ی هاته‌خواری، به‌هه‌نگاوی قورس و گران وه‌ژوو سه‌رایێ که‌وت. پیاوه‌کانی سی هه‌نگاوی له‌دووه‌وه ده‌پۆشستن.

ئه‌گه‌ر پاشا وه‌ژوو که‌وت و نه‌که‌وت بری لای خوین گه‌رم، هه‌ندێ به‌سواری، هه‌ندێ به‌پیاوه‌ ملی ریگی چیا ئاگریمان گرت. جه‌ماوهریک وه‌کو بفری به‌ره‌و ئاگری هه‌لکشان.

ئه‌وه‌ی پۆژی جه‌ماوهره‌که خاو بووه‌وه، ده‌ستیان به‌قسان کرد. بایزید وه‌کو

مہمموویدخان لہ ترسان ئہحمہد دہبہخشی

پوره ههنگیکی زهلام ژاوهی دههات. ئینسانهکان دهستی بهم دیو و دهستی به دیودا سست و خهفهخان بهو بهر رۆژهوه بۆ خویشیان نهیاندەزانی چ بکهن، بۆ کوئی برۆن، هەر دهخولانهوه و دهوستان.

ئاسنگەر چوو بووه ئیو جهماوهرهکهوه، به شادییهوه دهگوت: «کافرهکه ئیمانی هینا، ئاخیرییهکهی ترس وهئیمانی هینا. زانی کۆشک و تهلاهه زیپهکهی، سهرا مهپمهپ و زیوهکهی ویران و خاپوور دهکری. ئەو کافره لپی عهیان بوو بۆیه به چۆکدا هات».

جهماوهرهکه ههموو سهرسام دهیانروانییه ئاسنگەر.

«ئیمه ئهگەر له ههموو شتیکیدا وا یهک بگرین، کهس ناتوانی دهممان تی نی. ئیمه چیا، شا بهرگهمان ناگری. هیچ کهس. هەر ئەوهنده یهک بگرین ئیدی بهسه».

ههندی کهس، لهوانی سهه به سهراپی له پشتهوه دهیانگوت: «ئاگرپهستی، دین دژمن. به تۆچی؟ ئیمه یهک بگرین یا نهگرین، تۆیهکی ئاگرپهست.»

ئاسنگەر گوپی له قسهی ئەوانی پشتییهوه نهبوو.

ئینسانهکانی ئەو دهشته جارێ وهسهه شاری دهکهوتن، جارێ دههاتنه خواری، ئارامیان لهبههه برابوو، چاویان بهرپوه بوو کهی خهبهرهکه له ئاگرییهوه دهگا. هەر له میستاکهوه ههندی کهس له چاوهروان کردن جاپس و وهپز بووبوون، لییان دابوو گهرا بوونهوه گوندی خوین. تا درهنگتر دهبوو ئەوانی که بۆ گوندان دهگهرا نهوه، یا ههلهپی گهرا نهوهیان دهکرد زۆر دهبوون. چاوهروانهکه، توورهبییهکه شتیکی زۆر کهمی مابوهوه.

دیسان ئیواره داهات، رۆژ ئاوابوو، ههرا و غهلبهی بهزیوی وهپزبووی جهماوهرهکه، وهکو له ناخهوه، له ناخی زهوییهوه، بی، گهوره بووهوه. تهنیا ئەو کهسانهی که مهراقداربوون، ناوبهناو سهریان بلند دهکرد و تهماشایهکی ترۆپکی چپای ئاگرییان دهکرد. مهحموووخانیس هەر نیو سهعات جارێ، سهعاتی جارێ دهچوو بهر پهنجهره و دهینۆرییه ترۆپکی چپای، بهلام تهنیا پیاویک ههبوو، ئیستا و ئیستاش چاوی له ترۆپکی ئاگری نهترووکاند، ئەویش

ئاسنگەرەكە بوو.

دەيگوت، كۆمەكم كىردوو، ئاگرى ئايگىرى پى و راست دەيگە پىنئىتەو. لەبەر خاترى كۆپە و بلىسان، پىر و پىاو چاكان ئەحمەدمان بۆ دەنئىرئىتەو. ئەوئى پۆزئى ئىسوارەى چوارەم پۆز بوو. لەنكاو زىكەى ئاسنگەر پەردەى شەوئى درى، پاشان ھەرايەك وەكو تەقینەوئى تۆپ لە چىاى ئاگرى دەنگى داپەو. چىا راجەنى، لەرزى ھەرا و زىرىكە لە شىو و دۆلانەو وەكو تۆپ تەقینەو. ھەموو سەپرى تروپكى چىاى ئاگرىيان كىرد. ترووسكە ئاگرىكى بارىك لەسەر تروپكى چىا گەشاپەو. ھەندى جار ون دەبوو، لەپىر پەيدا دەبوو. دىسان ون دەبوو.

مەحمودخان گوتى:

«ئاگرى ئەحمەدى نەگرت، چ بوو؟»

سمايل ئاغا گوتى:

«ئەحمەد ئاگرىيايىيە، لە خۆيەتى ھىچى لى ناكا.»

مەحمودخان قىزاندى:

«درۆيە، ئەمە شتئىكى تىداپە.»

بۆ سبەينى زوو ئەحمەد نىشتبوو ئارەقە و خوين بە سواری ئەسپ قوت بوو، ھات لە پىش دەركى سەرا وەستا.

جەماوەرەكە ھەر چوار دەورىان تەنى. ئىزىيان نەدا لە سەرايى بچتە ژوور.

بۆ دووكانى حوسۆى ئاسنگەريان برد. ئەحمەد دەستى حوسۆى ماچ كىرد.

«پىران دەستىيان بە ئالئەو گىرت. ھەمىشە پىرانت لە پشت بن.»

ئاورىنگانى بە سەردا پىزان و پىرۆزى كىرد.

گولبەھار ھاتبوو لە سووچىكەو ھاوئەستا بوو. ئەحمەد ھەر تەماشاشى

نەكرد. گولبەھار بەم رەفتارەى زویر و زگار بوو. قسەى نەكرد. تۆبلىي

وابى؟ جا ئەگەر وابوو ئەم پىاو بۆچى لە رۆجى خۆى بوورد و چوو لەسەر

تروپكى چىاى ئاگرى، ئاگرى ھەلكرد.

گولبەھار لە ھەموو شتى حالى بوو بوو. خۆشەويستىيەكەى بە عەينى

ئەندازە بەرەو رېك و كين دەرهويپپەو. ھەر لە دووی ئەحمەد وەدەرگەوت گوتی:
 «ئەحمەد با پرۆین»
 ئەحمەد گوتی:
 «پرۆین»

نەچوونە سەرايى. سەيرى جەماوەرەكەيان نەكرد. چاويان بەو داووت و شايپپەى بۆيان تەدارەك كرابوو، نەكەوت. دەستى پيرى كاروانيان ماچ كرد، سواری ئەسپەكانيان بوون، سەرلەنوئى دايانكيشا، بەرەو چيا گەرانەو.

گۆلتىك بەسەر سينگى چياى ئاگرىپپەو، ھەر ھىندەى جى جۆخىنى گەورەپ. ئاوەكەى تا بلایى شىنە. ھەموو سالى كە بەھار بەسەر دنبادا دەدا، سەھىنپپەك، پيش ئەوھى رۆژ ھەلئ، تىكرای شوانەكانى چياى ئاگرى دپنە سەر ئەم گۆلە. كەپەنكەكانيان بەسەر تەقتەقە تاوئيرى سوور، رېك، رژد، بەسەر گلى مس رەنگى گۆلەكەدا رادەخەن، لەسەر خاكى سەوداى ھەزار سالە دادەنیشن و بە بلوئيرەكانيان ھەموو بەپەك پشوو توورەپپى چياى ئاگرى دەژەنن. ھەر كە ئىوارئ دادئ، بالندەپپەكى سەپى دئ، زۆر چكۆلانە، بالئىكى لە شىناپپەكە وەردەدا، دەفرئ و دەروا.

لە پشتەو، نەختى لەولاو. سەپەرى ئەسپىكى زەلام، بەرەو گۆلەكە دەكشى. ھەر كە دئ و ناپە، گورجئ لە چا و ون دەپئ. ئەگەر رۆژ ئاوا دەپئ و نابئ شوانەكانيش لە پر لە بلوئيرەنەن دەوستان و لە نئو تاريكايى چياى ئاگرىدا رەنگيان دەچپتەو و ون دەبن و لەگەل تاريكيدا تىكەل دەبن.

سەرى ئەسپەكانيان كيشا پيش ئەو ئەشكەوتى كە لە سەرووى گۆلى كووپەو بوو. چادر و رەشمالئىكى زۆر لە راستانى سەر ئەشكەوتئ، لە لاپالەكانى خوارئ ھەلدرابوو. چا كزەكانى نئو چادر و رەشمالان بە ئاگرىپپەو وەرکرا بوون، ترووسكە ترووسكيان بوو. دەروپەر بۆئىكى ھىند تىژ و تالى لئ دەھات، پياوى مەست و گىژ دەكرد. بۆن و بەرامەى مانگى نەورۆز، تىژ تىژ، لەو نئوھ پەنگابووھو. ھەر بۆنەى وەكو بۆنى سئوھ كئوپەپپەكى كۆن و سىس دەچوو. گژ و گياى ھەلقراچا، گولالەى ھەلپرووزكاوى بە ھىز،

کولبه‌هار و ئەحمەد رزگاریان دەبی و
دەگەرینەوه چیاى ئاگرى

کورتیلە کورتیلە، کولەبنە، کولەبنە، خشەخشیان بوو. ئەسپەکانیان بە دەوونیکەو بەست، ئەحمەد بە بەردەستیکی ئاگرێکی هەلکرد، گولبەهار گزرە ئاردووێکی هیشکی دار و دەوون لە دەور و بەران خپرکردووە. هەردووکیان لە لێو ئاگرەکه، بەرانبەر بە یەک دانیشتن، ئەحمەد نان و پەنیری سەوزی لە هەگبە دەرتنا. دوو بە دوو دەستیان بە خواردنی کرد. ورتە لە دەمی شتاقیانەو نەدەهات، نەیان دەنۆرییە نێو چاوی یەکدی. تەنیا ئەگەر ئاگرەکه پووی لە کوژانەو دەکرد، گولبەهار هەل دەستا دەچوو باوەشێکی ئاردوو دیتنا. دووکەل گنجی نێو کە پووی دەزوراندووە، بەلام هیچیان بە خۆیان نەدەزانی.

لە نوالەکهی دوورەو گرم و هۆرێک دەهات، ئەو چیا یەمی دەهەژاند. دەرگوت بە سەدان شەپە و هەرسە بەفر هەرسیان هیناوە و دەرگوتنەو. مەلێ ئەمە دەنگدانەوی ئەو هەرسە سەهۆلانە بوون کە لە لووتکە و تروپکی چیاکانەو هەرسیان دیتنا و بەرە بەرە دەنگیان گەورە دەبوو.

جا، هەموو وەرزی، هەرسە سەهۆلی و زەلام، کە یەکی هیندەمی چیا یەکی چکۆلە دەبێ، غلۆر دەبنەو و لە نوال و شیو و دۆلان گرمەیان گەورە دەبێ و دەنگ دەدەنەو.

گولبەهار بە ترسیکەو، بە پەژارە و کول و نسرینەو، چەنەمی لەسەر چۆکی دانابوو و بۆ خۆی هەلترووشکابوو، هەر هیندەمی گۆلە یەکی مابوووە.

باگە و زریانیک لە دەری هەلی کرد، هات و رابرد. بوو بە سامال، پاشان هەوا لە نکاو پەوییەو و خۆش بوو. شەوگار راشکا. ئەوان هەر بەو پەنگە بەرانبەر بەک دانیشتیوون، چاویان بریوووە ئاگرەکه و هیچی تر.

نەئەمیان دەیتوانی دەس بە قسان بکا، نەئەویان. ریک و توورەیی گولبەهار تا دەهات پتر هەل دەتوقی. ئەوین و سەوداسەرییەکهی چەند بە رەگ و ریشە بوو و قوول و پۆچوو بوو ریک و توورەیییەکهشی بەو ئەندازە هەل دەچوو و سەرپێژی دەکرد. لە نکاو تەقییەو، گوتی:

«بیلێ ئەحمەد، ئەتوو شتیکت لە دلیدایە، بیلێ».

ئەحمەد چاۋە گەورەكانى بە شلەژاۋىيەۋە كىردەۋە، لە ھالى گۆلبەھار گەيشت. دەرگوت چەندىن سائە، تازە گۆلبەھارى دەبىنى، دەرگوت دەبەۋى بەكىكى زۆر لەمىژ ناسياۋى ۋەبىر بىننەتەۋە، شتىكى ۋاي لە ۋوخساردا ۋەدى دەكرا. ئەحمەد قەسەي نەكرد، نەيتوانى چ بلى. دەنگى گۆلبەھار ۋەكو سووتمان و ئاگرکەۋتەۋەيەك دەچوو. دەبوو ۋەرامى بدريتەۋە. ئەحمەد چاۋى بربوۋە ۋوخسارى گۆلبەھار و دەمى چوۋبوۋە كلىلە، مەقى نەدەكرد. پاشان ۋەكو گىيانى لە بەدەن بكيشن، گوتى:

«چۆنت پزگار كردم، گۆلبەھار؟ چت بە مەمۆ دا سەرمت پى كرىيەۋە؟ مەمۆ لە پاي چى خۆي بەخت كرد و سەرى منى ساندەۋە؟ چما كاتىكى منى قوتار كرد بە مەرگى خۆي نەدەزانی؟ راستىي ئەۋەم پى بلى. دەبىزانی، نەيدەزانی؟»
ۋەستابوو لە گۆلبەھارى دەنۆرى، چاۋەنۆر بوو.
گۆلبەھار گوتى:

«دەبىزانی. دەبىزانی كە ھەر زىندانەۋاننىك دەرکەي زىندانى بۆ زىندانىيان ۋەكا لە چ جىيان لەسەر ئەۋ دىنبايەي ناڭى. پەنا ۋەبەر ھىچ ۋلاتىكى نابا، مەمۆ بۆ خۆي ئەۋەي زۆر چاك دەزانی. ھەر بۆيەش بەدەم شەرپەۋە تا ئاخر پشوو خۆي بەخت كرد لە برجى قەلاۋە خۆي ھەلداشت.»

«زىرت دايە، دەستى لە رۆجى خۆي ھەلگرت؟»

«نە.»

«كۆشك و سەرات پى بەخشى، سەرى خۆي دا؟»

«نەخىر»

«ئەدى چت دايە گۆلبەھار، لە پىناۋى چدا گىيانى خۆي بەخشى؟ بۆ گىيانى

بە گىيانى گۆرىيەۋە؟»

«ھىچم نەدايە ئەحمەد، ھىچى نەۋىست.»

«بۆ قوتار كىردنى من؟»

گۆلبەھار قەسەي پى برى، گوتى:

«پىم گوت چت دەۋى دەيدەم، بۆ قوتار كىردنى تۆم بوو. ھىچى نەۋىست.»

«تۆپت گوت، چت دهوئ دهندهمئ، وهها؟»

«گوتم، چت دهوئ دهيدهم، ئەو هيچى نهويست.»

كر و بئ دنگ بوون. ئاگرهكه بهره بهره دهكوژاوه بهش به حالئ گولبههار
هه موو شتئ برابوووه. زۆر چاك له نياز و دۆزئ ئەحمهد گهيشتيوو.

ئەحمهد ههئستا ورههئ سهر ئەسهپهكهئ هئنا، گيا و گوئئ راخست. له
پووش و پهلاشئ بۆن تيرئ چيائ ئاگرئ سهرينئ دروست كرد. شيرهكهئ
ههئكيشا له ناوهنديئ دريژ كرد. شير له بهر ترووسكه مردهلهئ ئاگرهكه مات
مات برىقايهوه. ئەوجا راكشا، ورههكهئ به خوئدا دا.

گولبههار وهدهركهوت. هه مبيژئ كزرهئ هيشكى ديكهئ هئنا. ئاگر
بئيسهئ ساند. مات، هسرهتاوئ، تامهزۆ، له روخسارئ ئەحمهدئ روانئ.
هه ر دهبروانيهه سهر و روخسارئ و روانينئ دههاتئ، لئئ تير نهدهبوو.
هه رچهندي تهماشا دهكرد، هئندهئ ديكه سهودائ و هه زهئ دهكهوت و پترئ
په ره دهستاند. له نئو بئ چارهبيدا به جارئ كرژ هه لاتبوو و به سه ر به كدا
داقووپابوو. هه موو شتئ، هه موو شتئ برابوووه. ئەو ئازاره ترسناكهئ له
ناخه وه ههست پئ كرد. بهرگهئ نه دهگرت. جا چئ كردبا؟ بۆ كوئ چووبا؟
په نائ وه بهر كئ بردبا؟ تا نئو موخئ هئسكانئ پر بووبوو له ئەوين و سهودا.
ئاي به راستئ هه زئ له ئەحمهد كردبوو؟ ئەگه ر هه زئ لئ كردبايه به مه رگئ
خوئ قايل دهبوو. مه موئ...

چوو ده رئ. ساتمه و سه رهنگرئ دا. ئەستيران خروشان. جارئ وه سه ر
ئاگرئ دهكهوتن جارئ دههاتنه خوار، ئاگرئ نهوئ بووهوه، بئند بووهوه، له گه ل
ئەستيران تئك چرژان، تئك ئالان، تئك جوشان. نركاندي، راچهنئ،
گرماندي، روخا. گولبههار به باوه شئك كزره وه گه رايه وه ژورئ. ئاگرهكه
گرئ ساند، دهم و چاوئ ئەحمهد هئندهئ ديكه جوانتر بووهوه، زياتر
وه سه وداكهوت. ئەحمهد نوستبوو. به خوليائ سهوداوه هئندهئ ديكه وهكئپه و
بئيسه دهكهوت، دهگه شاهه، گه وره تر دهبوو. گولبههار كرژه لات. دنيا
دهخولاره كور و گاشهئ ئەشكه وتهكهئ به ناله و هات و هاوارئكي

ترسناکه وه لیکن دهقلیشانه وه و له بهر یهک هه لده زړان، ئهستیران له ده ریئ دهفرین، ده خرۆشان، ده ور بهر هار بووبوو، دنیا خرابووبوو، قیامت ههستا بوو. گولبه هار له تاریکیدا غه رق بوو. ته نیا دم و چاوی ئه حمه د دیار بوو. گولبه هار دهستی بۆ خه نجه ره که ی چوو. خه نجه به دهستییه وه سارد بووه وه، تا قوڵی ماندوو بوو، که وته خواریئ. ئه گهر چاوی هه لئنا رۆژ هیدی هیدی روون ده بووه وه. یه که م شنه با، بۆن و به رامه تیژه کانی به هه چوار لادا داغان ده کرد. گولبه هار ئه حمه دی له نیو توپه له تیشکی کدا، له سه ر زنا ره که ی پیشه وه دیت، نیشنبوو ه نیو تاریک و روونه که .

به ره و ئه حمه د چوو:

«ئه حمه د، ئه حمه د، ئه حمه د، وه ره مه رۆ ... ئه حمه د، ئه حمه د.»

سه رانه سه ری چیا ی ئاگری دهنگی دایه وه. به سه دان هه ره سه به فر له سه ردا شه په ی هینا بۆ نیو نوالان، بۆ نیو که لیان. چیا له ناخی ناخییه وه را چله کی. گولبه هار چه ندی له ئه حمه د نیریک ده که وته وه، ئه حمه د هینده ی لی دوور ده که وته وه. ئه گهر راده وه ستا، ئه ویش راده وه ستا، ئه گهر ده رۆیی، دوور ده که وته وه، برۆ تا که هیشه گۆلی کووپه. گولبه هار ئه حمه دی له گۆلی کووپه ون کرد. هه ردوو دهستی به لاجانگییه وه گرت له سه ر خۆ له مس ره نگه که ی گۆلی کووپه دانیشت. چاوی له ئاوه شینه که بری.

ئیتیر له وئی رۆژێوه هه رچی به کن گۆلی کووپه دا تی ده په ریئ، ته ماشا ده که ن، گولبه هار، که زویه درێژه ره شه کانی، که وه کو رووناکی ده کشان، به سه ر پشتیدا شوڤ کردوونه وه و هه ردوو دهستی به لاجانگییه وه گرتوو ه و سه ییری نیو ئاوه شینه که ده کا.

ناو به ناویش ئه حمه د له نیو ئاوی گۆله که دا دپته پیتش چاوی گولبه هار، گولبه هاریش باوه شی بۆ ده کاته وه، به ره و پیری ده چی، هاوار ده کا:

«ئه حمه د، ئه حمه د!» دهنگی له و چیا و چۆله دهنگ ده داته وه. ده لی «ئه حمه د، ئه حمه د. ئه تووش با ی له جیی من، هه ر وات ده کرد، ئیدی به سه، ده وه ره، ئه حمه د گیان، ئه حمه د گیان، ئه حمه د گیان.»

گۆل دىكۆلى، ھەلدەقولى، ئەحمەد دەسپىرېتەو، گۆلبەھار دەسپىرېتەو،
 مەلىكى سىپى دى بائىكى لە ئاۋە شىنەكە وەردىنى. پاشان سىبەرىكى رەشى
 ئەسىپىك بەسەر گۆلەكەدا دىكۆلى و دەروا.
 ھەموو سالى، كە بەھار بە تاراي گوللان دەخەملى، دنيا وەگروگالان
 دىكۆلى، شوانەكانى چىاي ئاگرى لەھەر چوار كەنارەو دىن، كەپەنەكەكانىان
 لەسەر خۆلە مس رەنگەكەى گۆلى كووپە رادەخەن و لەسەرى دادەنىشن.
 لەگەل سوورايىي ئاسودا بلويزەكانىان لەبەر پشتىنەكانىان دەردىن،
 توورەيىي ئاگرى دىژەن، سەودا و ئەوینی ئاگرى لى دەدن، تا رۆژ ئاۋا
 دەبى، جا ھەنگى مەلىكى سىپى.....

ھەموو سالى لە بەھاردا بالئەدى سىپى بالى خۆى لە ئاۋى
 گۆلى كووپە سى جاران وەردەدا

فەرھەنگۆك

بتارینی: لەجیی خۆی ھەلکەنتی.	ا
برۆ: تالان.	ئاپۆرە: قەرەبالغ.
بری: ھەندی.	ئاخاوتن: قسەکردن.
بریاریان رۆنا: بریاریان دا.	ئاران: دەشت، تەختان.
بزاوتن: جوولاندن.	ئاردوو: ئاوردوو، سووتەنی.
بزاوتۆکە: نیمچە جوولە.	ئاژوای: لیتی خوپی.
بژۆل: بژانگ.	ئاسەوار: شوپنەوار.
بلویرئەنگیو: بلویرژەن.	ئاکار: رەوشت.
بندارۆک: سەیران.	ئاکام: ئەنجام.
بنەمای: بناغەیی.	ئاورینگ: پڕیشکی ئاگر.
بۆسۆ: بەدناو.	ئاویتبا: بەھاویشتایە.
بۆلژن: بۆلە.	ئاوی: فری دەیتە.
بەدووم: بەد یومن، نەحس.	ئوغم: کارەسات.
بەرھەلدا: بەرھەلل.	ئەستووند: ستوون، کۆلەکە.
بەنگی: دلدار.	ئەگەر: کە.
بەھاستەم: بەئاستەم.	ئەوین: دلدار.
بێبنکردن: کچینی لابردن.	ئێرەبی: حەسوودی.
بێلتەپ: زەوی ھەلگیرانەو بە پیمەرە.	ئیکلام: ئیکرام، تەمەنناکیشان.
بێوانی: بوورانەو، خاوی.	ب
بیور: تیغی مل پەراندن.	باختوم: بدویم.
پ	باگەر: باھۆز.
پاداشت: مکافأة.	

پاکار: به ردهست.

ج

جوځين: خه رمان.

جوگهت: ريچكوله ناو به فر.

جينگل: گينگل.

پاوان: له وه رگه قه دهغه كراو.

پرووشه: ورده باران و ورده به فر.

پور: قر.

په رجوو: موعجيزه.

په چينكردن: چه سپانندن.

په مبه يي: په مبه يي.

په نام: نه يني.

په يدوز: په يچور.

پي حه سيان: هه سيان پي كرد.

پيد هشت: سه ره تاي دهشت له بني

چياوه.

پيل: په ل.

پيور: نه ستيره ي ورد، ورده پريشكي

نه ستيره پاش كشاني.

چ

چاومجاغ: ناگردان.

چما: بوچي؟

چووبا: چووبوايه ته.

چووك: بچووك.

چه تراسا: وهك چه تر.

چيترين تاژي: خيتراترين و بو راو

شاره زاترين تانجي.

چيرگ: بالداريكي گه وره ي كيوييه له

جوړي قه له موون.

چينكه: به ردي رهق.

ت

ترنجي: له رهنكي ترنج.

تروپك: پوپه.

توره: نه ريت.

تووك: نزي خراپ.

تويتهكه: نارام.

تهقا: هاتو، به لكو.

تهفتهقه تاويز: تهخته به رد.

تهيار: ناماده.

تهير و توو: تهير و تووال، په له وه ر.

تي بردبان: له ناو بردبونايه.

تيريز: نهو تيشكه ي روژ كه له

ده لاقه وه ديته ژووره وه.

ح

حه له له: كه شكه لان.

حه وتووي دادئ: حفته ي داهاتوو.

خ

خاوه ر: روژه ه لات.

خرا: ويران.

خه رته ل: بالنده يه كي گوشت خوړي

د رنده يه.

خه رمانه ستير: كومه له نه ستيره.

خه نيم: دوژمن.

دهندهنه: دهنده، پهراسوو.

دهو: لهو.

دهودهوانی: پيشبېرکه (مسابقه).

دهيئاژوا: لئي نه خوري.

دهياننوريي: سهيريان نه كړد.

د

رادهكهنهوه: پيادهكهنهوه.

راستان: تهختان.

راسي: راست بيتهوه.

رائ ماشتي: تتي سرهواند.

ردين بژ: ردين پرژ و بلاو.

رفكان: فركان.

رك: رق. رژد.

رؤخانه: چه.

رؤنرابوو: دروست كرابوو.

رهگه ل: لهگه ل.

رهگه ما: رهگه ز.

رهوه ز: نهو گه وره شاخانهي

بهسه ريه كه وه دريژ دهكشيان.

رها: بهره لالا.

ري نيشت: لي نيشت.

ز

زاوزاتوول: بهچه و مهچه.

زراو: باريك.

زريان: رهشه با.

زنار: كه مهر كاج. شاخي بن كه ن.

زؤپ: زهق.

د

داخان: پهرت و بلاو.

داخاوت: قسه ي نه كړد.

داو: تال.

داو و دهوق: فرو فيل.

دراو: پاره.

دزيو: ناشيرين.

دمگو: نيشاعه. واته وات.

دوو گاسنه: زهوييهك دووچار

هه لدرابيتته وه، دووچار جووت

كرابي، ومرد دراوه. كينايه يه له

دوو پاتكردنه وه.

دوند: پويه.

دهپهنگايه وه: پهنگي دهخواردوه.

دهجمي: دهجوولي.

دهچريسكيته وه: دهبريسكيته وه.

دهتريسكيته وه.

دهچكين: دهتكين.

دهدلؤپيني: دلؤپه دهكا.

دهرؤست: دهره قهت.

دهساؤق: رام.

دهستدا: ملکه چ، ژيردهسته.

دهسته كوتكي: په له كوتكي، په لكوتان.

دهعاملاند: موعامه له ي له گه ل نه كړد.

دهمني: وهك.

دهمي چووبووه كليله: دهمي

بهسترابوو.

زوراندەوہ: تووزاندەوہ.

زورگ: ریزە گردی سوورگان.

زۆزان: کوستان.

زەمبەر: سینەبەندی بە سەلسلە و پلپلە.

زەنگو: ئاوزەنگی.

زێرکفت: زەرکفت، بەزێر رووکەش کراو.

ژ

ژوقوماوی: تال.

ش

شاگەشکە: ئەوہی لە خۆشییاندە

وہخت بی شیت بی. کینایەپە لە شادمانیی زۆر.

شایی: جۆرە پارەپەکە، کینایەپە لە کەمترین نەخت.

شتاقیان: هیچ کەسیکیان.

شتەها: شتەها، چەند جۆرە شت.

شمش شمش: دەمار دەمار.

شیپانە: لاشیپان.

غ

غریو: هاوار هاوار.

ق

قامک: پەنجە.

قۆشەن: لەشکر.

ک

کاژ: درمختیکە لە جۆری گەز و سەروو

و سنەوبەر.

کری: کپ.

کریت: دزیو، ناشیرین.

کوٹکاسن: کوٹکی لە ئاسن دروست

کراپی.

کۆچلەبەر: ئەوہی لەسەر رویشتن بی.

کونەباچکە: تاقی بچکۆلە دیوودەر

کە بای لێوہ دئ.

س

سارە: بەیانی، سبەینی.

سانایی: ئاسانی.

سببانی: بەیانی.

ستۆ: ئەستۆ.

ستێر: ئەستێرە.

سۆسە: ھەست، سۆراغ.

سۆنگە: ھۆ.

سەدەقی خۆی لئ دەدا: رای خۆی

دەردەپری.

سەرنگرئ: پئ ھەلکەوتن، نووچدان.

سەرۆک پەوہند: سەرکۆچەر.

سەرودەر لئ دەرنەکردن: کینایەپە لە

نەشارەزایی.

سیکارد: کیردی زۆر گەورە.

سئ گاسنە: بروانە: دوو گاسنە.

گۆۋەند: شايى .
گويى دېرە: گويى بگرە .
گويى راداشتن: گويى راگرتن .
گويىن: جور .
گەرناس: گەلەمپرد .
گەوالەگەوالە: گلۆت گلۆتى ھەور ،
پارچە پارچەى ھەور .

ل

لوا: بەرگن، خورى بەرخى سالى
لە دوور را: لە دوورەوہ .
لە ھەژمەتان: لە تاوانا .

م

متبەق: چيشخانەى مالان .
متەقيان نەکرد: ورتەيان لى نەھات .
مۆل درا: كۆكرايەوہ بۆ ھەسانەوہ .
ميچ: سەقف .

كەپۆ: لووت .
كەزى: پەلكە .
كەسەر: خەفتە .
كەلەوہكيشى: سەرکيشى .
كەمدوو: ئەوہى كەم قسە بكا .
كەور: بەرد .
كەونارا: كۆن و بە شكۆ .
كيشكە: چۆلەكە .
كيلەري: نيشانەى سەر ري بۆ
پينوینی .

گ

گازاندە: گلەيى .
گرزە: چەپك .
گنجى لووت: ئەو شوپنەى لووت كە
ئەسووتتەوہ .
گورمیلە: خى و تۆپ .
گۆزىن: ناوبرا، تاين .